

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

8 juni 2004

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE
MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	2497
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2497
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	2500
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	2507
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2512
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2521
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	2530
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	2534
Jef Tavernier, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	2536

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	2542
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2543
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2544
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2555
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	2567
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	2569

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	2572
----------------	------

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de re-
glementaire termijn**

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 39
van 19 maart 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Overlegcomité 10 maart 2004 – Standpunt

Op het Overlegcomité federale regering - gemeenschaps- en gewestregeringen van 10 maart stond de aansluiting van de Franse Gemeenschapscommissie van Brussel bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 betreffende de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen evenals andere akkoorden op de agenda.

Kan de minister-president preciseren wat hierin de houding van de Vlaamse regering is ?

Antwoord

De houding van de Vlaamse regering tegenover de aansluiting van de Franse Gemeenschapscommissie bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 betreffende de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen en andere akkoorden op de agenda is terughoudend.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 82
van 19 maart 2004
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Leerlingen-stagiairs – Gezondheidstoezicht

Tot voor kort werd de wet betreffende welzijn op het werk van 1996 strikt toegepast. Leerlingen en studenten moesten bij elke vorm van stage een arbeids-

geneeskundig onderzoek ondergaan. De kosten voor dergelijke onderzoeken liepen hoog op. Leerlingen en studenten ondervonden steeds meer moeite om een stageplaats in een bedrijf te vinden.

Afspraken tussen de minister van Onderwijs en de staatssecretaris voor Welzijn op het Werk en Arbeidsorganisatie leidden tot een versoepeling.

Voortaan is het geneeskundig onderzoek niet langer verplicht voor elke vorm van stage. Ook het arbeidsgeneeskundig onderzoek bij bedrijfsstages is niet langer verplicht. Het attest van een arts (een CLB-arts of de huisarts, ...) waaruit blijkt dat iemand geschikt is voor een bepaalde arbeidspost, volstaat. De arbeidsgeneesheer kan ook rekening houden met een onderzoek van het Medisch Schooltoezicht.

Aangezien dergelijke onderzoeken niet langer ten laste zijn van de werkgever van de stagiair, werkt dat kostenbesparend en zo wil men het probleem van de schaarste aan stageplaatsen oplossen.

Ik heb wel een aantal vragen aan de minister m.b.t. vermelde afspraken.

1. Oordeelt de arbeidsgeneesheer van de werkgever van de stagiair of die stagiair vrijgesteld kan worden van medisch onderzoek ?
2. Wie draagt nu de eindverantwoordelijkheid voor veiligheid en gezondheid op het werk ?
3. Is het zo dat het medisch onderzoek van de stagiair dat door de huisarts wordt uitgevoerd, verhaald wordt op de ziekteverzekering ?
4. Moeten de stagiairs het remgeld zelf ten laste nemen ?
5. Gaat de minister ervan uit dat de huisarts de specifieke kennis van de arbeidspost voldoende onderkent ?

Antwoord

De welzijnsverplichtingen ten aanzien van leerlingen- of studenten-stagiairs zijn en blijven de verantwoordelijkheid van de stagegever. Het is de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer van het bedrijf of de organisatie die belast is met een risicoanalyse en op grond van de verkregen resultaten beslist of er een specifiek arbeidsgeneeskundig onderzoek of periodiek gezondheidstoezicht nodig is. Indien de ar-

beidsgeneesheer beslist tot een vrijstelling van medisch onderzoek, dan mag dit uitsluitend geïnterpreteerd worden als de vaststelling dat een eerder uitgereikt geneeskundig attest volstaat. In elk geval moet aan elke eerste stage die een leerling of student in zijn of haar studieloopbaan verricht, een geneeskundig onderzoek voorafgaan.

Ingevolge een wijziging van de federale regelgeving op de bescherming van de jongeren op het werk, is het sinds vorig jaar toegelaten dat ook onderwijsinstellingen instaan voor het arbeidsgeneeskundig onderzoek, zonder afbreuk te doen aan de verantwoordelijkheid terzake van de stagegever. De scholen en centra zijn hiertoe echter niet verplicht; de nadruk ligt namelijk op vrijwilligheid.

Op 12 januari 2004 heeft de bevoegde staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het Werk een omzendbrief gepubliceerd waarin niet alleen bovenvermelde principes worden bevestigd, maar waarin ook expliciet wordt gesteld dat, voorzover onderwijsinstellingen het geneeskundig onderzoek zelf laten uitvoeren, dit kan gebeuren "door de door de onderwijswetgeving aangeduide diensten".

Volledig in overleg met het staatssecretariaat werd hieraan invulling gegeven doordat een CLB-arts dergelijk attest kan uitreiken, doch uitsluitend in het kader van een reeds voor het lopende schooljaar 2003-2004 gepland medisch onderzoek (waardoor extra medische onderzoeken in CLB-verband worden vermeden). Ook elke door de leerling of student aangezochte huisarts is gemachtigd om een geschiktheidsattest af te leveren.

De leerling of student kan zich aan deze regeling niet onttrekken, dus ook niet wat de betaling van het remgeld betreft; de resterende (en grootste) kosten vallen evenwel onder het socialezekerheidsstelsel.

In de meeste gevallen beschikt een huisarts inderdaad niet over de bedrijfsgeneeskundige deskundigheid (die trouwens een gespecialiseerde opleiding vergt). De geschiktheidsattesten die de huisartsen uitreiken, vermelden dan ook alleen dat een stage, als onderdeel van een opleiding, geen gevaar oplevert voor de gezondheidstoestand van betrokkene, zonder zich op enigerlei wijze uit te laten over bedrijfs- of instellingsspecifieke risico's. De huisarts formuleert enkel een algemene beoordeling.

Door deze werkwijze wordt aan de welzijnsverplichtingen tegemoetgekomen voor tal van stages waar risico's voor de geestelijke of fysieke toestand van

de jongere nihil of verwaarloosbaar zijn. In die situaties waar uit een risicoanalyse blijkt dat het tegenovergestelde waar is, zal een bijkomend arbeidsgeneeskundig onderzoek (eventueel herhaald of gevolgd door een periodiek toezicht) nodig zijn. In deze laatste situatie valt dit volledig onder de verantwoordelijkheid van de stagegever.

Ik vestig er de bijzondere aandacht op dat in onderhavig dossier, waarin vooral de kostenfactor een gevoelig item is, een praktische regeling werd uitgewerkt die slechts een voorlopig karakter draagt. Medewerkers van mijn kabinet en van het kabinet van mijn collega mevrouw Van Brempt, bereiden momenteel een definitieve oplossing voor.

**Vraag nr. 84
van 19 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Centra voor volwassenenonderwijs – NT2-projectaanvragen

De centra voor volwassenenonderwijs (CVO) met een bestaand NT2-aanbod (Nederlands Tweede Taal) konden in het kader van het Vlaams inburgeringsbeleid enkel een projectaanvraag indienen voor de organisatie van een zomeraanbod. Het primaire inburgeringstraject, met inbegrip van de opleiding basisniveau NT2, moet immers binnen drie maanden na de aankomst van een nieuwkomer worden opgestart.

Omwille van de vakantieregeling van het personeel is het momenteel niet mogelijk tijdens de vakantieperiode op reguliere basis een opleiding onderwijs voor sociale promotie (OSP) te organiseren. Bijgevolg is de organisatie van NT2-opleidingen tijdens de zomermaanden momenteel enkel mogelijk in de vorm van contractonderwijs.

1. Mag ik de minister vragen welke CVO's een projectaanvraag indienden ?
2. Wat was de inhoud ? Welk bedrag werd gevraagd ?
3. Welke werden in aanmerking genomen ? Welke niet en waarom ?

Antwoord

De elementen van antwoord met betrekking tot deze schriftelijke vraag werden reeds gegeven in het ant-

woord op schriftelijke vraag nummer 76, eveneens gesteld door de Vlaamse volksvertegenwoordiger. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 4 juni 2004 – red.*).

Modaliteiten met betrekking tot het indienen van een projectaanvraag

Aan de centra voor volwassenenonderwijs met een bestaand aanbod NT2 werd een omzendbrief gestuurd, waarin de modaliteiten met betrekking tot het indienen van een projectaanvraag beschreven stonden.

In deze omzendbrief werd aandacht besteed aan de organisatie van zomeraanbod NT2, dit in het kader van het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Het inburgeringsbeleid bepaalt immers dat er tussen de eerste aanmelding bij het onthaalbureau en de opstart van het vormingsprogramma slechts een termijn van drie maanden mag verlopen. Dit betekent dat er bijkomende instapmomenten in de tweede helft van het schooljaar moeten worden georganiseerd.

De centra voor volwassenenonderwijs met een bestaand aanbod NT2 konden enkel projectaanvragen indienen voor de organisatie van zomeraanbod in het kader van het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Op dit ogenblik kennen enkel de centra voor basiseducatie wachtlijsten NT2. Het aanbod NT2 in de centra voor volwassenenonderwijs is toereikend, onder meer door de maatregelen getroffen in onderwijsdecreet XIV. In dit decreet werd bepaald dat het lestijdenpakket gegenereerd door NT2, enkel voor de organisatie van NT2 kan worden aangewend.

De organisatie van opleidingen onderwijs voor sociale promotie op reguliere basis tijdens de zomermaanden is op dit ogenblik niet mogelijk omwille van de vakantieregeling van het personeel. De organisatie van dit aanbod is bijgevolg enkel mogelijk in de vorm van contractonderwijs. Een gedeelte van de bijkomende middelen NT2 2004 werd dan ook gereserveerd voor de organisatie van dit aanbod.

De ingediende projectaanvragen moesten aan volgende criteria voldoen:

- modulaire opleidingen, richtgraad 1 niveau 1 (dit is het basisniveau NT2) op basis van een goedgekeurd leerplan;
- deze opleidingen dienen volledig georganiseerd te worden op basis van contractonderwijs en met een instapmoment in juni 2004;
- de prioritaire doelgroep van deze opleidingen zijn de nieuwkomers in het kader van het inburgeringsbeleid. De groepen kunnen echter aangevuld worden met cursisten die niet vallen onder de bepalingen van het inburgeringsbeleid.

Voor de organisatie van deze opleidingen dient het centrum voor volwassenenonderwijs een beroep te doen op voordrachthouders. Het departement Onderwijs betaalt aan het centrum voor volwassenenonderwijs 67,16 euro per bijkomend leraarsuur. Dit bedrag bevat reeds het terug te betalen inschrijvingsgeld voor cursisten NT2.

Beoordeling en toekenning van de ingediende projectaanvragen

Zes centra voor volwassenenonderwijs hebben een aanvraag ingediend met betrekking tot de organisatie van zomeraanbod NT2, met name:

Lethas CVO (Ganshoren);
HITEK CVO (Kortrijk);
CVO Vrije Leergangen Limburg (Genk);
CVO Antwerpen-Zuid (Hoboken);
CVO STEP (Hasselt);
CVO Drie Hofsteden (Kortrijk).

Het aangevraagde volume per centrum voor volwassenenonderwijs is niet eenvoudig te beoordelen, aangezien de organisatie van zomeraanbod door centra voor volwassenenonderwijs dit jaar voor de eerste keer mogelijk wordt gemaakt.

Er werd dan ook beslist alle centra voor volwassenenonderwijs voor ten minste één opleiding te financieren. Twee centra hebben een gemotiveerde aanvraag voor meerdere opleidingen ingediend.

Volgende opleidingen zomeraanbod werden toegekend:

CVO	Aantal opleidingen (van 120 uur)	Aantal lesuren	Bedrag (euro)
Lethas CVO	1	120	8.059,2
HITEK CVO	1	120	8.059,2
CVO VLL	1	120	8.059,2
CVO Antwerpen - Z	3	360	24.177,6
CVO STEP	1	120	8.059,2
CVO Drie Hofsteden	2	240	16.118,4
Totaal	9	1.080	72.533

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
RUIMTELIJKE ORDENING,
WETENSCHAPPEN EN
TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 108
van 19 maart 2004
van de heer ERIK MATTHIJS

Financiële situatie – Evolutie

Einde 2003 heeft onze fractie de positieve kascijfers van 465,5 miljoen euro als totaal ongeloofwaardig bestempeld. De enige verklaring voor het positief saldo van december 2002 en 2003 in globo was het doorschuiven van betalingen naar 2004.

Het was dan ook wachten op de evolutie of het eerste resultaat van het netto te financieren saldo (NFS) van 2004. Voor januari 2004 bedraagt het NFS 386 miljoen euro. We zien een stijging van de uitgaven van 26,5 % tegenover januari 2003 ; ook in januari 2003 was er al een grote stijging van de uitgaven vergeleken met het jaar 2002 (+ 48 %).

De verklaring voor de uitgavenstijging is de duidelijke verhoging van de dotaties aan de Vlaamse openbare instellingen (VOI) : in januari 2003 80,5 miljoen euro, in januari 2004 380,8 miljoen euro.

In miljoen euro	2001	2002	2003	2004
Ontvangsten	1.386	1.303	1.830	2.250
Uitgaven	1.704	1.413	2.096	2.648
Begrotingssaldo	-318	-111	-266	-398
Thesaurie- verrichtingen	-99	17	22	12
Kassaldo	-417	-94	-243	-386

Het kastekort lag in januari 2001 nog hoger dan in januari 2004, maar dat was in ruime mate te wijten aan thesaurieverrichtingen.

Ook in 2002 werd de HRF-norm (Hoge Raad voor Financiën) gehaald door betalingen uit te stellen.

Het uitgavenniveau in januari 2004 bedraagt ongeveer 13,2 % van de verwachte 20 miljard over heel 2004. Bij een gelijk gespreide maandelijks verdeling zou dat maar 8,3 % mogen zijn. Er treedt dus weer uitgavendrift op.

De ontvangsten stijgen met 22,3 % in januari 2004 tegenover januari 2003. Dit is vooral gesitueerd bij gewestbelastingen + 21,5 % (registratie- en successierechten, in ruime mate eenmalig) en andere ontvangsten + 82 %.

1. Wat is de HRF-norm in 2004 ? Is die 307 miljoen euro, zoals vermeld in de Algemene Toelichting van de begroting 2004, of 424 miljoen euro, zoals vermeld in het rapport van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ?

2. Wat is het effect van de macro-economische parameters zoals die blijken uit de economische begroting van februari 2004 op de begroting in 2004 ?

	Tweede begrotingscontrole 2003 en oorspronkelijke begroting 2004		Economische begroting februari 2004	
	2003	2004	2003	2004
BBP	1,0	1,8	1,1	2,0
BNI	2,0	2,1	1,2	2,3
Inflatie	1,3	1,1	1,6	1,5

3. Waarom stijgen "andere ontvangsten" zo sterk in januari 2004 ?
4. Wat is de ontwikkeling van de uitgaven die werden vastgelegd respectievelijk in het jaar 2001, 2002 en 2003, maar pas werden betaald in het daaropvolgende jaar (respectievelijk 2002, 2003 en 2004), dit zowel niet-geconsolideerd als geconsolideerd ?

harde feiten zullen de Vlaamse volksvertegenwoordiger overtuigen dat er geen sprake is van moedwillige doorschuifoperaties.

Sterk gedaalde verwijlinteresten bewijzen dat er geen moedwillige doorschuifoperaties van facturen zijn gebeurd.

De oppositie insinueert geregeld dat er facturen met opzet niet worden betaald en dat er daardoor ordonnanceringen worden uitgesteld en zelfs verschoven naar een volgend begrotingsjaar ...

Antwoord

Als Vlaams minister bevoegd voor Financiën en Begroting blijf ik herhalen dat Vlaanderen het ondanks de budgettaire moeilijke overgangsjaren maar door adequate begeleidingsmaatregelen en een strikte monitoring financieel goed doet en aan al zijn financiële verplichtingen tijdig voldoet.

Het duurt nu al maanden dat de oppositie met de regelmaat van de klok verdachtmakingen de wereld in stuurt als zou er eind vorig jaar op grote schaal geknoeid zijn in de begroting en zouden dotaties aan Vlaamse openbare instellingen (VOI) hierdoor niet zijn uitbetaald.

Luc Van den Brande heeft hiervoor zelfs een brief geschreven aan de voorzitter van het Rekenhof om dit verder te onderzoeken.

Ook hierover heeft het Rekenhof bij monde van zijn vertegenwoordiger in de Commissie voor Financiën en Begroting van het Vlaams Parlement gezegd dat het Hof weliswaar nog geen grondig onderzoek dienaangaande heeft gedaan, aangezien dit pas kan gebeuren naar aanleiding van het afsluiten van de eindrekening voor het begrotingsjaar 2003, maar op basis van een summier onderzoek er geen enkele indicatie is in die zin als zouden uitbetalingen aan VOI's moedwillig niet zijn doorgevoerd. Terzake kan het best verwezen worden naar de officiële notulen van de commissiebespreking. Dit samen met een aantal

Zoals reeds eerder geargumenteed in de Commissie voor Financiën en Begroting is de beste graadmeter om dat te controleren de evolutie van de verwijlinteresten ...

Zeker in het nieuwe regime, waarbij onmiddellijk vanaf de eerste dag dat een betaling over tijd is, er verwijlinteresten moeten worden betaald... Concreet betekent dit dat, als het juist zou zijn wat de oppositie hier continu naar voren schuift, dus ook de verwijlinteresten spectaculair zouden moeten stijgen, aangezien vertragingen in de betalingen ook automatisch leiden tot het genereren van verwijlinteresten ...

Maar uit de evolutie van de cijfers van de verwijlinteresten blijkt echter juist het tegenovergestelde !! Ten opzichte van 2002 zijn de verwijlinteresten in 2003 zelfs met 48% gedaald !! Van veel doorschuif kan er dan ook geen sprake zijn geweest...

En deze dalende trend zet zich zelfs nog door in 2004.

Deze dalende cijfers zijn trouwens des te spectaculairder, omdat er sinds 1/10/2003 een nieuw koninklijk besluit in werking is getreden dat een veel strenger regime oplegt dan voorheen, zodat dus normaal bij een ongewijzigd beleid er automatisch een stijging van de verwijlinteresten zou zijn gekomen, enkel en alleen door de verstrengde wetgeving !!

Namelijk ingevolge een federaal KB van 17/12/2002 in uitvoering van de wet op de overheidsopdrachten van 24/12/1993 werden zowel de modaliteiten als de tarieven van de verwijlinteressen substantieel verzwaaard.

Welke zijn de opmerkelijkste wijzigingen ?

- 1) Terwijl vroeger pas verwijlinteressen moesten worden uitbetaald vanaf een bedrag van 55 euro, moet dit voortaan vanaf een bedrag van 5 euro.
- 2) Het tarief van de te betalen verwijlinteressen is verdubbeld, van 5,25% naar 10%.

Men gaat niet alleen veel meer dossiers hebben waarin ambtshalve moet worden betaald doordat vroeger kleine dossiers niet moesten worden betaald, maar bovendien moet men telkens het dubbele betalen van vroeger.

Conclusie : ik denk dat de sterk dalende evolutie van de verwijlinteressen het beste bewijs is van het feit dat er geen doorschuifoperaties zijn geweest. Dit bevestigt ook meteen de stelling van het Rekenhof dat stelt dat op basis van een summier onderzoek geen indicaties hiervoor gevonden zijn...

Als men specifiek naar de cijfers gaat kijken per departement, dan merkt men trouwens dat het vooral Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) is dat voor een sterke daling zorgt... uitgerekend het infrastructuurdepartement waar men normaal facturen van aannemers zou kunnen laten liggen.

Want in de andere departementen gaat dat niet, omdat men veelal in hoofdzaak te maken heeft met personeelskosten en die lonen moeten worden betaald, dus daar is een uitstel van betalen de facto onmogelijk !!

Evenzeer blijf ik het daarom ook betreuren dat rond de positieve resultaten van 2003, waarvoor tenslotte elke Vlaming de inspanningen heeft geleverd, steeds weer onterecht (namelijk op basis van verkeerde uitgangspunten of verkeerde conclusies) vraagtekens worden geplaatst. De Vlaamse volksvertegenwoordiger weet dat noch de uitgaven, noch de ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap een gelijkmatig verloop kennen over het jaar.

Wat de uitgaven betreft

In januari wordt o.m. reeds een vierde van de dotatie aan het Gemeente- en Provinciefonds en de helft van

de werkingstoelagen van onderwijs uitbetaald, om maar de twee belangrijkste posten te vermelden. Daarenboven worden in januari tweemaal wedden uitbetaald.

Wat de ontvangsten betreft

Hier zit men met een nog sterkere vertekening over de loop van een jaar bekeken, namelijk door het feit dat de inkomsten uit de gewestbelastingen pas vanaf de maand september voorgoed binnenkomen bij het Vlaams Gewest. Inzake milieuheffingen, die worden geïnd via VOI's, is het trouwens zo dat ze pas kunnen worden aangerekend in de middelenbegroting van het MVG nadat ze zijn doorgestort door de innende VOI naar het MVG..

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal dan ook begrijpen dat het niet opgaat om op basis van de uitgaven van januari een lineaire extrapolatie te maken voor het te verwachten jaarresultaat, laat staan te besluiten dat opnieuw een uitgavendrift op gang is gekomen of dat de resultaten van januari 2004 het gevolg zijn van het doorschuiven van betalingen van 2003 naar 2004.

Op de concrete vragen kan ik de volgende antwoorden geven.

1. De aangepaste HRF-norm voor 2004 bedraagt 404,4 miljoen euro.
2. Het gezamenlijk effect van de macro-economische parameters op 2004 is zeer gedetailleerd weergegeven enerzijds in het document dat tijdens de Commissie voor Financiën en Begroting van 23 maart 2004 werd uitgedeeld en waaruit blijkt dat het effect van de macro-economische parameters van het economische budget van februari 2004 op de begroting 2004, een gunstig effect zou hebben van +/- 9 miljoen euro.

Voor de gedetailleerde verklaringen verwijs ik naar het rapport van het Rekenhof van 26 maart 2004 waarin deze berekeningen bevestigd worden.

3. De opmerkelijke stijging van de "andere ontvangsten" in januari 2004 t.o.v. januari 2003 (666,4 - 365,3 = 301,1 miljoen euro) is o.m. het gevolg van :

- de aanzuivering van de voorschotten op landbouwsubsidies door EOGFL (128,0 miljoen euro op 6.1.2004);

- de storting door de federale overheid in kader van ALESH-schuld (138,5 miljoen euro op 15.1.2004);
- de overdracht vanuit NV Staal Vlaanderen (58,0 miljoen euro op 30.1.2004).

(EOGFL : Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw ; ALESH : Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting – red.)

4. Hierbij verwijs ik naar de gedetailleerde cijfergegevens die werden gegeven in het antwoord op de identieke parlementaire vraag nr. 96 van 17 februari 2004 van de heer Sauwens (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 1 juni 2004, blz. 2380 – red.*).

**Vraag nr. 109
van 19 maart 2004
van de heer ANDRÉ-EMIEL BOGAERT**

Startende technologiebedrijven – Steun

Eén van de grote pijnpunten van het omzetten van innovatie en kenniseconomie in de IT-sector (informatietechnologie) naar rendabele activiteiten is het bij de opstart vinden van de nodige huisinfrastructuur voor dergelijke bedrijvigheid. In Nederland heeft men recentelijk gepoogd dit euvel te verhelpen. Bedoeling is om een startend technologiebedrijfje tijdelijk gratis onderdak te geven in de gebouwen van grotere bedrijven uit de ruimere technologiesector (als daar in Vlaanderen onder meer zijn Belgacom, Proximus, Mobistar, Base, Telenet, enz. ...). Dit hoeft uiteraard niet tot de IT-sector beperkt te blijven, maar kan na welslagen ook worden uitgebreid naar andere sectoren.

In Nederland is het aldus de bedoeling dat grote bedrijven en instellingen elk een jonge, startende ondernemer in digitale technologie maximaal twee jaar gratis onderdak verlenen. De zogenoemde technostarter moet in die tijd eveneens gratis gebruik kunnen maken van de computervoorzieningen van zijn "huisbaas". Dit voorstel kwam oorspronkelijk van de Kamer van Koophandel Centraal Gelderland en was vooral gericht tot grote bedrijven als Philips en Akzo Nobel.

De Nederlandse staatssecretaris voor Economische Zaken en de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap hebben dan het actieprogramma TechnoPartner "Van Kennis naar Welvaart" naar het parlement (Tweede Kamer) gestuurd. Het actieprogramma zet aldus in op de verbetering van het technostartersklimaat

in Nederland. Immers, in vergelijking met het buitenland blijft het aantal spin-offs vanuit kennisinstellingen achter. De kwaliteit van de publiek gefinancierde kennis is hoog, maar toch wordt deze kennis niet of onvoldoende benut. Aldus maken ze in Nederland naar eigen zeggen onvoldoende gebruik van het vernieuwingsvermogen van technostarters.

De ambitie van het actieprogramma is om van Nederland een land te maken waarin het gewoon is dat onderzoekers en (beta)studenten een eigen bedrijf beginnen (het verhogen dus van de startersgraad) en waarin het voor kennisinstellingen en bedrijven vanzelfsprekend is technostarters te stimuleren (een soort technopeterschap). Om deze ambities te realiseren, bevat het Nederlandse actieprogramma TechnoPartner een pakket concrete acties :

- TechnoPartner Seed Facility om in de kapitaalbehoefte te voorzien ;
- TechnoPartner Subsidieregeling Kennisexploitatie (SKE) teneinde wetenschappelijke kennis binnen en buiten de kennisinstellingen beter te benutten ;
- TechnoPartner Platform teneinde informatie en expertise aan te bieden en uit te wisselen en de knelpunten van technostarters continu te inventariseren.

TechnoPartner is dus een generiek en flexibel programma dat invulling geeft aan de stroomlijning van het technostartersbeleid. Het neemt de plaats in van of is aanvullend bij reeds lopende initiatieven in het kader van bepaalde actieprogramma's. Het streven is dat het TechnoPartner-programma binnen Europa een prominente rol inneemt.

In het Nederlandse model werd in de begroting 2004 reeds in een aanloopbudget voorzien dat structureel oploopt tot 25 miljoen euro per jaar, met ingang vanaf 2007 beschikbaar via een eigen operationele pijler. Deze budgetten worden aangeboden in wat men in Nederland de kennisenvoloppen noemt. Teneinde het TechnoPartner-programma te ondersteunen, worden de actielijnen verder ingevuld in samenwerking met de betrokken partijen, zoals kennisinstellingen, financiers, technostarters, bedrijfsleven en experts uit de praktijk.

In Vlaanderen kent men reeds een bescheiden aanzet tot een soort TechnoPartnership via onder meer Belgacom dat aan sponsoring doet van m-Village (ook wel m-Brussels Village of Brussels Village genoemd), waarin een aantal technostarters tijdelijk onderdak

hebben gevonden (<http://www.m-village.com/code/nl/part.asp>).

Vraag is nu of de Vlaamse overheid en in het bijzonder de minister van Innovatiebeleid terzake geen eigen initiatieven kan opstarten om een Vlaams TechnoPartner-actieprogramma mogelijk te maken. Via een voorstel van decreet is dit vanuit het Vlaams Parlement, gelet op de techniciteit van de materie, een uiterst moeilijke klus. Het is veeleer aangewezen dat dergelijk innovatiebeleid vanuit de Vlaamse regering via een ontwerp van decreet gestalte krijgt.

1. Zijn de Vlaamse regering en de bevoegde minister op de hoogte van het Nederlandse TechnoPartner-actieprogramma voor verbetering van het technostartersklimaat ?
2. Is er budgettaire ruimte om via de budgetten uit een soort kennisenveloppe in de nodige middelen te voorzien om een Vlaams TechnoPartner-actieprogramma op te starten ?
3. Zijn de Vlaamse regering en de bevoegde minister op de hoogte van de reeds bestaande schuchtere pogingen in Vlaanderen om via sponsoring een soort hulp aan technostarters te organiseren ?
4. Bestaan er plannen om nog tijdens de huidige legislatuur de nodige incentives te geven tot verbetering van het technostartersklimaat ?

Antwoord

1. De instanties van het domein Wetenschappen en Technologische Innovatie zijn op de hoogte van het Nederlandse TechnoPartner-actieprogramma en ook van enkele kanttekeningen die hier in Nederland zelf reeds bij worden gemaakt.
2. Er is in 2004 niet in afzonderlijke budgettaire ruimte voorzien voor een eventueel Vlaams TechnoPartner-actieprogramma. Dit wordt momenteel ook niet opportuun geacht gegeven de lopende en nieuwe initiatieven op Vlaams niveau die aan dezelfde doelstellingen tegemoetkomen (zie hierna).
3. De (gesteunde) initiatieven in Vlaanderen zijn alerminst als "schuchter" te bestempelen.

De belangrijkste zijn terzake:

- Het KMO-programma van het IWT (*Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door We-*

tenschap en Technologie in Vlaanderen – red.) waarbij in de praktijk in meerderheid kleine en startende ondernemingen aan bod komen.

Hierbij wordt voorzien in een basissubsidie ten bedrage van 60% (Innovatiestudies) of 35% (Innovatieprojecten). Opgestart medio 2001, wordt eerstdaags het duizendste projectvoorstel verwacht. Een verdriedubbeling t.o.v. de voorafgaande meerdere KMO-programma's samen, die in de vorige legislatuur werden opgezet. In uitvoering van de Ondernemingsconferentie beslist de Vlaamse regering op 26 maart 2004 over de uitbreiding van het programma, met drie miljoen euro extra budgettaire middelen voor 2004. In 2003 werd 16.327 keuro steun in dit programma toegezegd.

- Algemeen voorziet het IWT voor O&O-projecten van KMO's in rentedragende "achtergestelde leningen", bovenop de subsidiesteun. Samen goed voor max. 80% van de projectkosten. In 2003 werd ca. vier miljoen euro aan achtergestelde leningen toegekend.

Er wordt momenteel werk gemaakt van een overeenkomst met PMV (*Participatiemaatschappij Vlaanderen – red.*) om te voorzien in een grote lening (25 miljoen euro) om deze achtergestelde leningen ten laste te nemen, i.p.v. op de gewone begroting, zoals momenteel het geval.

- Een reeks initiatieven staan momenteel op stapel om de toegang tot risicokapitaal voor KMO's substantieel te verbeteren, o.m. in uitvoering van de Ondernemingsconferentie:

de Arkimedes-regeling;

de Vriendenlening;

de Talentenbank;

de fusie van de (sub-kritische) Business Angels Netwerken.

- Het IWT heeft in 2003 zijn postdoctorale onderzoeksmandaten verruimd opengesteld.

Voortaan kan dergelijk mandaat (2 à 3 jaar) ook benut worden voor de voorbereidende werkzaamheden van een spin-off of voor een kennistransfer van basisonderzoek door uitvoering van het mandaat binnen een bestaande

(hoogtechnologische) onderneming, inclusief jonge startende technologiebedrijven.

- In het Programma Strategisch Basisonderzoek wordt vanaf 2004 expliciet de mogelijkheid geboden om projecten uit te voeren gericht op de valorisatie van onderzoeksresultaten via een nieuwe universitaire spin-off.
- De reeds geruime tijd lopende peterschapsprojecten worden door collega Ceysens ondersteund.
- Het Innovatiebeleid voorziet in de actieve ondersteuning van innovatie-intermediären, belast met de begeleiding van inzonderheid KMO's en startende bedrijven.

De steun terzake loopt via het programma "Vlaamse Innovatie Samenwerkingsverbanden" (VIS) en via de steun aan universitaire interface-diensten, naast deze van IMEC, VIB en VITO.

In totaal zullen medio 2004 zo'n 200 VTE aan innovatieadviseurs actief zijn in Vlaanderen.

(IMEC : Interuniversitair Micro-Elektronicacentrum; VIB : Vlaams Interuniversitair Instituut voor de Biotechnologie ; VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek ; VTE: voltijds equivalent – red.)

4. Het lijkt niet opportuun om inzake technostarters nog nieuwere initiatieven te voorzien, vooraleer de op stapel zijnde initiatieven tot volle ontplooiing zijn kunnen komen.

**Vraag nr. 110
van 19 maart 2004
van de heer CARL DECALUWE**

Waterski – Ruimtelijke ordening

De waterskisporters deelden me onlangs hun bezorgdheid mee ; zij vrezen namelijk voor de toekomst van hun sport. Door allerlei beperkingen – die betrekking hebben op zowel mobiliteit (bv. de mogelijke zondagsvaart op de binnenwateren), milieu (strengere afstandsregels en geluidsnormen) als ruimtelijke ordening – is de sport volgens de sector in een doodlopend straatje beland.

In Vlaanderen zijn er een veertigtal waterskiclubs. De meeste van die clubs zijn gelegen langs kanalen.

Echter het merendeel van de disciplines die tot het waterskiën behoren, zijn niet haalbaar op kanalen (zoals : blootvoeten, showskiën waar permanent een schans voor nodig is en klassiek waterskiën). Deze disciplines dienen te gebeuren op gesloten watervlakken. Momenteel zijn er dertien plassen waarop men kan waterskiën. Volgens de Vlaamse Waterskifederatie zijn er slechts vier die voldoen aan de eisen om er optimaal te kunnen waterskiën. Bij tien van deze clubs is de vaarmogelijkheid beperkt tot één boot. Volgens de federatie ligt de norm op tachtig leden per clubboot. Al deze clubs zijn overbezet, waardoor zij bijkomende leden moeten weigeren.

De federatie oordeelt dat hun onrecht wordt aangedaan op het gebied van ruimtelijke ordening. Ten eerste is er hun bekommernis om het gebrek aan gepaste recreatierreinen. De huidige recreatiezones zijn te beperkt om nog veel uit te breiden. Soms ligt een plas in recreatiezone, maar liggen de oevers in een zone die recreatie niet toelaat, waardoor bijvoorbeeld geen clubhuis of parking kan worden gebouwd. Vele plassen die in aanmerking komen, liggen langs een autosnelweg met hoge geluidsmetingen, maar deze werden groen ingekleurd. Andere plassen liggen wel in recreatiezone, maar daar zijn dan weer geen gemotoriseerde sporten toegelaten, enzovoort ...

Zelf stellen de waterskiërs allerhande alternatieven voor, zoals kabelbaaninstallaties, waterskiplassen naast de door de regering beloofde motorcrossterreinen, waterskiën mogelijk maken op plassen langs autosnelwegen, ...

Ik spreek me niet uit over de toepasbaarheid van deze alternatieven, maar toch zou ik de minister daarover graag volgende vragen stellen.

1. Is de minister op de hoogte van de bekommernis van de Vlaamse waterskiërs ?
2. Wat is zijn beleidsvisie hieromtrent ?
3. Acht de minister bijkomende initiatieven noodzakelijk om de waterskisport uit het slop te helpen ?
4. Zo ja, welke initiatieven op het gebied van ruimtelijke ordening neemt hij daartoe ?

Antwoord

Binnen het kader van de werkgroep "sport, ruimtelijke ordening en milieu" opgestart onder impuls van de minister bevoegd voor Sport signaleerden

de verschillende sportfederaties in algemene termen hun knelpunten met betrekking tot milieu en ruimtelijke ordening.

Een concrete inventarisatie van de thans beschikbare ruimte en van de uitbreidingsvragen en voorstellen voor nieuwe locaties die - na afweging van een aantal omgevingsvoorwaarden - in aanmerking kunnen komen, is een noodzakelijke voorwaarde om een ruimtelijk beleidskader hiervoor te kunnen uitwerken.

Daarnaast is van belang dat de bijkomende ruimte-vraag vanuit de watersportfederaties niet alleen staat. Hierbij dient het principe van zuinig en meervoudig ruimtegebruik centraal te staan. Het is aangewezen terzake een globaal ontwikkelingskader uit te werken, waarbij de concrete ruimtebehoefte van hoogdynamische dagrecreatie wordt verduidelijkt. Op deze manier kan men tot een redelijke en maatschappelijk verdedigbare verdeling van de bijkomende ruimte voor toerisme en recreatie tussen de verschillende recreatie- en sporttakken komen. Het bundelen van de verschillende ruimtevragen moet waar mogelijk overwogen worden.

De werkgroep die de minister bevoegd voor Sport hiervoor heeft opgestart, zal op deze vragen een antwoord moeten geven. Pas daarna kan een vertaling hiervan in het ruimtelijk beleid plaatsvinden.

**Vraag nr. 111
van 19 maart 2004
van de heer CARL DECALUWE**

Speelpleinen in woonzones – Ruimtelijke bestemming

Ik stel vast dat in verkavelingen (met goedgekeurd verkavelingsplan) percelen ingetekend met vermelding "openbare bestemming" en volgens het gewestplan als "woonzone" bestemd, als openbaar speelplein worden aangewend, waar dikwijls zowel kinderen van de stad/gemeente zelf als kinderen van daarbuiten kunnen komen spelen.

Graag zou ik de minister hierover toch enkele vragen willen stellen.

1. Is dit conform de regelgeving inzake de ruimtelijke ordening ?

Zo ja, dient er dan geen aanpassing te gebeuren, aangezien dit voor een woonbuurt toch een specifieke belasting kan betekenen ?

Zo neen, wat zijn dan de specifieke bestemmingszones waar deze activiteiten mogen plaatsvinden ?

2. In welke mate zijn er hierover klachten bekend bij de diensten van de minister ?
3. Heeft de minister terzake eventueel reeds initiatieven genomen of acht hij bijkomende initiatieven noodzakelijk ?

Antwoord

1. Het inzake woongebieden van toepassing zijnde voorschrift, vervat in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, luidt:

"De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving."

Speelpleinen kunnen worden beschouwd als openbare nutsvoorzieningen en horen bijgevolg thuis in een woongebied.

2. Uiteraard zijn er bij mijn diensten soms klachten inzake burenhinder (meestal lawaaihinder) die samenhangen met de aanwezigheid van speelpleinen.

Vastgesteld wordt evenwel dat dergelijke klachten eveneens geformuleerd worden met betrekking tot plaatsen waar geen speelpleinen voorhanden zijn en waar de jeugd op straat speelt.

3. Gelet op wat voorafgaat, acht ik het geenszins noodzakelijk inzake deze problematiek op het vlak van de ruimtelijke ordening algemeen geldende initiatieven te nemen.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 189
van 4 juli 2003
van de heer ANDRÉ MOREAU

Gehandicapten in overheidsdienst – Stand van zaken

Personen met een arbeidshandicap hebben het - algemeen gesproken - moeilijk om aan werk te geraken.

Wat de quotaregeling bij de overheid betreft en de eventuele maatregelen bij niet-naleving ervan, wens ik volgende vragen te stellen.

1. a) Hoeveel personen met een arbeidshandicap werken er momenteel bij de Vlaamse gewestelijke overheden ?
 - b) Hoeveel bij de Vlaamse provinciale overheden ?
 - c) Hoeveel bij de Vlaamse lokale overheden ?
2. a) Welke maatregelen of sancties - financiële of andere - werden er in 2002 genomen naar aanleiding van de niet-naleving van de quotaregeling bij de Vlaamse gewestelijke overheden ?
 - b) Bij de Vlaamse provinciale overheden ?
 - c) Bij de Vlaamse lokale overheden ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Byttebier (vraag nr. 228) en Van Grembergen (vraag nr. 189).

Aanvullend antwoord

Ik liet de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds weten dat de centrale administratie en de vijf provinciale afdelingen gestart waren met de bevraging van de lokale besturen in verband met de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap bij deze besturen.

Als **bijlage** deel ik de resultaten van de bevraging mee, in de tabel op volgende bladzijde worden ze kort samengevat.

Gehandicapten in overheidsdienst*Bij de Vlaamse provinciale overheden*

Provincie	Aantal personen met een arbeidshandicap tewerkgesteld bij de gemeenten	Bepaling KB 23-12-1977 en/of sectoraal akkoord 1997-1998 ingeschreven in statuut
Antwerpen	29	Ja
Limburg	Geen gegevens beschikbaar	
Oost-Vlaanderen	11,4	Ja
Vlaams-Brabant	3	Ja
West-Vlaanderen	13,97	Ja

*Bij de Vlaamse lokale overheden*Gemeenten

Provincie	Aantal gemeenten	Aantal personen met een arbeidshandicap tewerkgesteld bij de gemeenten	Bepaling KB 23-12-1977 en/of sectoraal akkoord 1997-1998 ingeschreven in statuut	Aantal gemeenten waar geen enkele persoon met een arbeidshandicap is tewerkgesteld	Geen antwoord op de enquête
Antwerpen	70	92,40	30	17	19
Limburg	44	115,92	22	8	9
Oost-Vlaanderen	65	151,61	24	23	3
Vlaams-Brabant	65	69,00	35	24	10
West-Vlaanderen	64	162,28	45	15	1

OCMW's

Provincie	Aantal gemeenten	Aantal personen met een arbeidshandicap tewerkgesteld bij de gemeenten	Bepaling KB 23-12-1977 en/of sectoraal akkoord 1997-1998 ingeschreven in statuut	Aantal gemeenten waar geen enkele persoon met een arbeidshandicap is tewerkgesteld	Geen antwoord op de enquête
Antwerpen	70	19,6	22	40	19
Limburg	44	8,8	9	19	14
Oost-Vlaanderen	65	39,3	26	32	10
Vlaams-Brabant	65	14,4	19	46	10
West-Vlaanderen	64	30,8	28	17	2

De quotaregeling bij de provinciale en de lokale besturen wordt als volgt geregeld.

Het koninklijk besluit van 23 december 1977 tot vaststelling van het aantal mindervaliden die door de provincies, de gemeenten, de verenigingen van gemeenten en agglomeraties van gemeenten moeten worden tewerkgesteld, bepaalt dat voor elke groep van 55 betrekkingen met volledige arbeidsprestaties één voltijdse mindervalide in de personeelsformatie moet worden opgenomen.

In het sectoraal akkoord 1997-1998 werd het initiatief genomen om personen met een handicap optimaal in te schakelen in het arbeidsproces. De tekst terzake luidt als volgt:

"Op 19 maart 1997 heeft het Vlaams parlement een resolutie betreffende het optimaal inschakelen van personen met een handicap in het arbeidsproces aangenomen. In deze resolutie wordt de Vlaamse regering verzocht 'werk te maken van een volwaardige inschakeling van personen met een handicap in het arbeidsproces en meer speciaal door de provinciebesturen, gemeentebesturen en OCMW's op te leggen een quotum van minimum 2,5% gehandicapten in dienst te nemen, berekend op hun vaste personeelsformatie'. Ter uitvoering van deze resolutie wordt aan de lokale en regionale besturen aanbevolen te streven naar de aanwerving van personen met een handicap ten belope van een quotum van 2,5%, berekend op de vaste personeelsformatie."

In 2002 werden noch bij de provinciale besturen, noch bij de lokale besturen sancties getroffen naar aanleiding van de niet-naleving van de quotamaatregelen.

(Antwoord Paul Van Grembergen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 17 oktober 2003, blz. 411 ; antwoord Adelheid Byttebier : BVA nr. 2 van 17 oktober 2003, blz. 607 – red.)

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secetariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 115
van 19 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Cultuurparticipatie kansarmen – Evaluatie

In juli 2003 interpelleerde ik de minister over de federale subsidies voor culturele participatie van

personen die in armoede leven. Reden was de subsidiebelofte van de federale regering aan de OCMW's om sociale en culturele participatie en ontplooiing van hun cliënten te bevorderen. Het betrof een duidelijke bevoegdheidsoverschrijding. Ik vroeg de minister wat hij ging ondernemen (Handelingen Commissievergadering nr. 275 van 3 juli 2003, blz. 2-5).

In zijn antwoord verwees de minister naar de kabinetschef en medewerker die de cultuurparticipatie van bijzondere doelgroepen opvolgden. Zij hadden een afstemmingsgesprek gepland met de medewerkers van de federale minister van Maatschappelijke Integratie vooraleer de communicatie naar de OCMW's op gang gebracht zou worden. Ook wou de minister de resultaten van een onderzoek naar cultuurparticipatie, specifiek van mensen met een laag inkomen, kennen. Aan Kunst en Democratie was de opdracht gegeven hiervoor enkele rondetafels te organiseren. Daarenboven verwees de minister naar de jaarlijkse "goede voornemens" in het Vlaams Actieplan Armoede. De minister nam zich voor over het toekomstig beleid proactief te gaan praten met de nieuwe federale regering.

Ondertussen werd duidelijk dat de Brusselse cultuurcheques hun initiële doelstelling, namelijk kansarmen en verenigingen sensibiliseren voor deelname aan het Brusselse cultuurleven, niet bereikten. Een breed beleid rond cultuurparticipatie was hier nodig, aldus het rapport.

Uit dit alles leiden we af dat stimuli voor cultuurparticipatie van personen die in armoede leven goed doordacht moet worden én uitgewerkt in dialoog met de doelgroep zelf.

1. Zijn er ondertussen nog gesprekken geweest tussen het kabinet van de minister en de federale regering aangaande cultuurparticipatie van kansarmen en OCMW's ?
2. Zijn de onderzoeksresultaten naar cultuurparticipatie, specifiek van mensen met een laag inkomen, bekend ? Wat zijn de resultaten ?
3. Welke concrete initiatieven nam de minister in uitvoering van het Vlaams Actieplan Armoede naar de doelgroep personen die in armoede leven ?
4. Welke extra stimuli geeft de minister aan de sociaal-culturele verenigingen om hun activiteiten laagdrempelig te kunnen houden ?

Antwoord

1. Er zijn over dit onderwerp geen verdere gesprekken geweest tussen medewerkers van mijn kabinet en dat van de bevoegde federale minister.

Wel is het zo dat momenteel een onderzoek loopt om de voorbije periode van ondersteuning aan de OCMW's omtrent de cultuur- en sportparticipatie van kansarmen te evalueren. Dit onderzoek wordt gedaan door Kunst en Democratie, die op haar beurt een belangrijke rol speelt in de ondersteuning van allerlei werkingen omtrent cultuurparticipatie in brede zin. Er werd een beheersovereenkomst opge maakt tussen de Vlaamse Gemeenschap en Kunst en Democratie omtrent haar werking, hieruit blijkt ook de sterke verbondenheid tussen het Vlaamse beleid en deze organisatie. De beleidsaanbevelingen die voortkomen uit het onderzoek van Kunst en Democratie zullen dan ook in belangrijke mate kunnen bijdragen aan een verbeterde afstemming tussen het federale en het Vlaamse beleid.

2. Het onderzoek dat door Kunst en Democratie werd gevoerd ten aanzien van het federale beleid is nog niet helemaal afgerond, de eerste resultaten daarvan zullen bekendgemaakt worden op een colloquium op 27 april eerstkomend.
3. Deze vraag werd reeds eerder gesteld, het antwoord daarop kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger terugvinden in de parlementaire stukken.
4. In het nieuwe decreet voor het sociaal-cultureel werk staan voor de verenigingen vier functies voorop. Cultuurparticipatie is één van deze functies. Bij de beoordeling van het beleidsplan van de verenigingen zal de commissie dan ook hiermee rekening houden.

Aangezien de verenigingen hun subsidie met 20% kunnen zien stijgen of dalen door toedoen van deze kwalitatieve beoordeling, betekent dit een belangrijke stimulans voor de verenigingen om deze functie zo adequaat mogelijk te realiseren.

**Vraag nr. 116
van 19 maart 2004
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Opleidingen – Azertyklavier

1. In welke mate wordt bij allerlei opleidingen het gebruik van het azertytoetsenbord opgelegd ?

Door vast te houden aan azerty isoleert de Vlaamse Gemeenschap zich, aangezien dit type toetsenbord nog vrijwel uitsluitend in de Franstalige wereld gebruikt wordt. Querty is hoe dan ook de meest verbreide norm.

2. Waarom is deze niet opgelegd in de opleidingen gegeven of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Grembergen (vraag nr. 116), Landuyt (nr. 58) en Ceysens (nr. 71).

Antwoord

De informaticaopleidingen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap baseren zich op de informaticastandaarden die binnen de organisatie worden gebruikt. Alle pc's zijn uitgerust met een azertyklavier. Het is bijgevolg evident dat ook in de opleidingen dit klavier wordt gebruikt.

Bovendien is azerty wel degelijk de meest verbreide norm in Vlaanderen. Ook in het onderwijs wordt azerty algemeen gebruikt en in de handel worden in de regel azertyklavieren aangeboden als basisuitrusting voor de modale pc-gebruiker. Zelfs in de Vlaamse bedrijfswereld is azerty algemeen aanvaard.

Er is bijgevolg geen enkele aanleiding of reden om op querty over te schakelen.

(Antwoord Patricia Ceysens : blz. 2532 ; antwoord Renaat Landuyt : blz 2543 – red.)

**Vraag nr. 117
van 19 maart 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Rand – Taalgebruik Belgacom

De antwoorddienst van Belgacom voor zone 02 hanteert sedert geruime tijd bij voorrang systematisch het Frans, ook in het arrondissement Halle-Vilvoorde. Naar verluidt heeft Belgacom recentelijk aangekondigd dat het systeem op korte termijn zou worden gewijzigd, zodat het Frans niet langer voorrang heeft.

Dit lijkt niettemin te impliceren dat de antwoorden nog altijd in de twee talen zullen worden verstrekt,

wat in overtreding is met de taalwetgeving in bestuurszaken.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Heeft hij als minister bevoegd voor het behoud van het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand al contacten met de telefoonmaatschappij gehad om ze te wijzen op haar wettelijke verplichtingen ?

Antwoord

Ik was niet op de hoogte van deze situatie. Ik heb dan ook de opdracht gegeven aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden om te onderzoeken of er in het arrondissement Halle-Vilvoorde onregelmatigheden gebeuren op het vlak van de taalwetgeving bij de antwoorddienst van Belgacom.

Indien dit het geval zou zijn, zal ik niet nalaten Belgacom te wijzen op haar wettelijke verplichtingen.

**Vraag nr. 118
van 19 maart 2004
van de heer ANDRÉ DENYS**

Woondervingstoelage – Fiscale behandeling

In het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 24 november 1993, wat betreft de harmonisering van vergoedingen en toelagen en de incorporatie van sociale voordelen, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad (BS) van 23 juni 2000 (blz. 21.966, N.2000-1471), worden in artikel 1, afdeling 15, de modaliteiten van de zogenaamde woondervingstoelage voor ambtenaren gestipuleerd. Deze tegemoetkoming houdt in dat de personeelsleden die woonplicht hebben doch geen woning ter beschikking hebben, een woondervingstoelage van 1.640 euro (100 %) ontvangen.

Er is onduidelijkheid op het niveau van de fiscale administratie met betrekking tot de vraag of deze vergoeding als belastbaar moet worden beschouwd, naar analogie van degenen die een "voordeel van alle aard" ontvangen.

De toepassing van artikel 31 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB) is een federaal aspect. Maar ik ga ervan uit dat de Vlaamse Gemeenschap als werkgever ook de nodige inschattingen maakt op fiscaal vlak als zij een verlonings- of ver-

goedingssysteem instelt, en terzake zo nodig ook afspraken maakt met de federale overheid.

1. Wat waren de inschattingen die inzake de belastbaarheid van deze woondervingstoelage overeenkomstig vermeld artikel 31 van het WIB door de Vlaamse Gemeenschap werden gemaakt ?
2. Zijn er eventueel afspraken over de fiscale behandeling van deze vergoeding met de federale minister van Financiën ?
3. Is het mogelijk dat de heersende onduidelijkheid inzake deze belastbaarheid haar oorsprong vindt in onduidelijkheden in de regeling zelf ? Zo ja, welke maatregelen neemt de minister ?

Antwoord

1. Telkens een ontwerpbesluit van de Vlaamse regering wordt opgesteld waarbij toelagen en/of vergoedingen in het statuut worden ingevoegd, wordt steeds een toetsing gedaan aan de op dat ogenblik geldende fiscale en sociale regelgeving die hierop dient te worden toegepast.

Inzake de woondervingstoelage is steeds gesteld geweest dat deze, net zoals alle andere statutaire toelagen, als een belastbaar voordeel van alle aard beschouwd dient te worden, dit in tegenstelling tot de toekenning van een vergoeding als terugbetaling van "kosten eigen aan de werkgever" gemaakt.

De woondervingstoelage kan niet beschouwd worden als een terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever. Een niet-belastbare vergoeding slaat immers op (forfaitaire) vergoedingen die de werknemer ontvangt als terugbetaling van kosten gemaakt voor rekening van de werkgever (bv. autokostenvergoeding van voor rekening van de werkgever afgelegde kilometers).

In artikel 58, §2 van het Vlaams Personeelsstatuut (VPS) zijn de functies opgenomen waaraan een "woonplicht" is verbonden. Deze "woonplicht" bestaat erin dat de betrokken personeelsleden woonplicht hebben in hun ambtsgebied en verplicht zijn de hun eventueel ter beschikking gestelde woning te betrekken.

Aangezien er echter niet voldoende woningen ter beschikking zijn, werd op vraag van het personeel in een woondervingstoelage statutair voorzien (artikel 59 VPS), voor die personeelsleden

die dezelfde functie uitoefenen, doch geen woning ter beschikking hebben gekregen.

De woondervingstoelage is dus eigenlijk een geldelijke compensatie voor het niet ter beschikking hebben van het belastbare voordeel in natura.

Het voordeel in natura dat andere personeelsleden hebben (het ter beschikking hebben van een woning), is immers ook een belastbaar voordeel.

De Vlaamse overheid is hierbij, net zoals alle andere publieke en private werkgevers, verplicht de geldende fiscale reglementering correct toe te passen.

- Inzake de belastbaarheid van de woondervingstoelage is met de fiscus geen concrete afspraak gemaakt. Inzake de belastbaarheid van het voordeel van het ter beschikking hebben van een woning is er wel een fiscale "ruling" bepaald bij koninklijk besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het Wetboek op de Inkomstenbelasting (artikel 18, §2).

Deze "ruling" komt hierop neer dat de waarde van het belastbaar voordeel forfaitair bepaald wordt op 12,5% van het brutomaandsalaris, en ook volgens die waarde in aanmerking wordt genomen voor de belastbaarheid. Het brutomaandsalaris wordt met dezelfde waarde vermindert. Met een brief van 24 november 1998 werd dit door het Hoofdbestuur der Directe belastingen van het Ministerie van Financiën aan mijn administratie bevestigd.

- Gelet op wat boven onder de punten 1 en 2 is uiteengezet, meen ik te kunnen stellen dat er hoegenaamd geen enkele onduidelijkheid is omtrent de belastbaarheid van voornoemde voordelen (ter beschikking hebben van een woning of een woondervingstoelage), noch omtrent de werkwijze van verrekening.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Vraag nr. 279
van 19 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

N69 Tongeren – Heraanleg

Recentelijk werd de N69 Tongeren-Waremme tussen het kruispunt met de N614 en het Waals grondgebied voor de zoveelste keer "opgelapt". Hier en daar werden nieuwe stukjes asfalt gelegd. Maar zoals de ervaring leert, is dit maar een tijdelijk lapwerk. Opvallend was deze keer dat de oplappingen allemaal aan de buitenrand van de weg gebeurden, blijkbaar als gevolg van wegverzakkingen.

In het verleden heb ik de minister meermaals attent gemaakt op de gevaren van dit stukje weg. Dagelijks pendelen immers heel wat mensen van Tongeren richting Brussel via de E40, en de N69 is hiervoor de meest aangewezen weg. Het gaat slechts over vier kilometer gevaarlijke weg : smal, bochtig, zonder verlichting en zonder fietspad. Bovendien is deze weg ook belangrijk voor de ontsluiting van de regio en is hij een must voor de lokale economie, iets wat door alle rapporten en studies wordt bevestigd (en daar zijn ze goed in in Tongeren ...).

Vanuit verschillende hoeken is er de vraag om deze weg opnieuw aan te leggen met respect voor de originaliteit en om deze op te nemen in het meerjarenplan. Zelfs toen Patrick Dewael nog actief burgemeester was in Tongeren drong hij er bij mij op aan dit voorstel te lanceren in het Vlaams Parlement. Bij herhaling deed ik dat.

- Wat waren de onderhoudskosten aan deze weg de laatste vijf jaar ?
- Zijn de oplapwerken inderdaad het gevolg van wegverzakkingen door onder andere de hoge ligging van het wegdek ten opzichte van de berm ?
- Worden er stappen gepland om het laatste stukje van de N69 in Tongeren richting Waals grondgebied heraan te leggen ?

Antwoord

Op het wegvak van de N69 tussen het kruispunt met de N614 (meterpunt 2.800) en de grens met Wallonië (meterpunt 6.887), werden in de periode 2002-2003 volgende onderhoudswerken uitgevoerd :

- herstellen van afgebrokkelde wegranden in gietasfalt (2002): 1.871 €;
- plaatselijk herstellen van rijbaan in asfalt (2003): 80.437 €;

- herstellen van kopmuren in sloten en herprofileren van sloten (2002-2003): 3.164 €.

De onderhoudskosten zijn merendeels het gevolg van lokale wegverzakkingen.

De heraanleg van de gewestweg N69, vanaf meterpunt 2.800 tot de grens met Wallonië, komt niet voor op het meerjarenprogramma van investeringen van de administratie Wegen en Verkeer.

Op 3 juli 2000 heeft mijn administratie aan de stad Tongeren gevraagd of ze geïnteresseerd is om voor het betrokken wegvak een module 13 af te sluiten, waardoor de stad fietspaden kan aanleggen en waarbij dan ook het wegdek deels moet worden aangepast. Hierbij kan de gemeente rekenen op een subsidie van 80 % en het project kan onmiddellijk worden geprogrammeerd voor de eerstvolgende jaren.

De stad Tongeren heeft tot op heden niet gereageerd op het voorstel van mijn administratie. De vraagstelling zal aan de gemeente worden herinnerd.

Vraag nr. 280
van 19 maart 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

De Lijn – Telling reizigers – Aantal abonnementen (3)

1. In antwoord op de vraag "Hoeveel abonneementhouders/ abonnementen waren in december 2002 en december 2003 woonachtig in de gemeenten die door De Lijn als stadsgebied worden beschouwd?" (schriftelijke vraag nr. 242 van 13 februari 2004), geeft de minister de cijfers 107.654 eind 2002 en 130.449 eind 2003 op (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 11 juni 2004, blz. 2208).

Omvatten die cijfers ook de gratis abonnementen (Dienst Investeren in Vlaanderen, VDAB, enz.) en de abonnementen tegen 12,4 / 25 euro, en 3W-extra? Zo niet, kan de minister dan deze aanvulling bezorgen?

2. Volgend deel uit vraag nr. 242: "Hoeveel derdebetalersabonnementen met 100 % tegemoetkoming waren er in december 2002 en december 2003?" werd niet beantwoord.

Kan de minister dat alsnog doen?

3. In het antwoord op schriftelijke vraag nr. 131 van 9 januari 2004 bezorgde de minister het aantal abonnementen met tegemoetkoming van derdebetalers (25 %, 33 %, 50 % of 75 %) in december 2002 en december 2003 (tabel 3) (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 12 maart 2004, blz. 1771).

Zijn die aantallen begrepen in de cijfers van tabel 2 uit het antwoord op dezelfde vraag?

Antwoord

1. De weergegeven cijfergegevens van het aantal abonnementen omvatten inderdaad alle abonnementen, dus ook de gratis abonnementen (DIV, VDAB, enz.) en de abonnementen tegen vermindering.
2. Bij gemeenten die gratis vervoer aanbieden aan een bepaalde leeftijdscategorie wordt aan alle inwoners van die leeftijdscategorie een magnetisch vervoerbewijs gestuurd. Het aantal houders van deze abonnementen is met andere woorden het aantal inwoners van deze leeftijdscategorie. Het magnetisch vervoerbewijs moet worden geregistreerd bij elke opstap om het aantal reizigers te bepalen.

Eind 2002 waren er 32 gemeenten die een dergelijk derdebetalersstelsel hadden afgesloten en werden er 49.526 magnetische vervoerbewijzen afgeleverd. Eind 2003 waren er 34 gemeenten ingestapt en werden er 53.352 magnetische vervoerbewijzen afgeleverd door De Lijn.

De stad Gent geeft naast zijn -12-jarigen ook gratis vervoer aan zijn 12- tot en met 14-jarigen. De vervoerbewijzen hiervan worden afgeleverd door de NMBS, vermits deze categorie ook gratis kan reizen met de NMBS in het stadsgebied Gent. Het gaat hier om ongeveer 7.500 jongeren.

3. De aantallen abonnementen met tegemoetkoming derdebetaler (25%, 33%, 50% of 75%) zijn inderdaad begrepen in de aantallen uit tabel 2 van vraag nr. 131. Deze aantallen worden weergegeven onder de gewone Buzzy Pazz en Omnipas.

Vraag nr. 281
van 19 maart 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brug oude saskom Wintam – Bouwvergunning

De oude "Boulevardbrug" over het Kanaal van Willebroek in Puurs werd enige jaren geleden weggenomen en over de oude saskom aan de oude sluis van Wintam gelegd.

Naar verluidt is dit gebeurd zonder daarvoor een bouwvergunning aan te vragen.

Kan de minister dit bevestigen ?

Antwoord

Het is inderdaad juist dat het brugdek van de oude Boulevardbrug is gebruikt als brugdek over de oude sluis van Wintam.

Het is echter niet juist dat dit is gebeurd zonder bouwvergunning.

Op 25 februari 1998 werd hiervoor een bouwvergunning afgeleverd aan de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) Antwerpen (dossier 354.819(X)).

**Vraag nr. 282
van 19 maart 2004
van de heer JACKY MAES**

Zeewering – Rijshoutaanplantingen

Op vele plaatsen langs de Vlaamse kust worden in opdracht van de afdeling Waterwegen Kust van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op het droog strand rijshouthagen geplaatst. Deze rijshouthagen moeten het stuivend zand opvangen en zo de aangroei van duinen op het strand bevorderen. De op deze manier ontwikkelde duinen moeten de natuurlijke zeewering van onze kust versterken.

De takkenbussels die tot dergelijke rijshouthagen worden aangeplant, worden samengebonden met kunststof touwen. Wanneer de dode takken na verloop van tijd vergaan, blijven echter de niet biologisch afbreekbare kunststof touwen achter op het strand en in het duin, wat nog eens bijdraagt tot de aangroei van de hoeveelheid zwerfvuil in het natuurlijk milieu.

Bovendien worden de rijshouthagen, onder andere voor het Vlaams natuurreservaat "De Westhoek" in De Panne, zeer frequent vernieuwd. De vervanging van oude takkenbussels door nieuwe gebeurt machi-

naal en daar komt heel wat graafwerk aan te pas. Bij dat graafwerk worden zowel de hier inmiddels ontwikkelde vloedmerk- en biestaruwegrassenvegetaties als de embryonale duinvormen vernield.

1. Waarom worden de leveranciers van takkenbussels niet verplicht die bussels samen te houden met touwen vervaardigd uit biologisch afbreekbare, natuurlijke vezels ?
2. Met welke frequentie worden de rijshouthagen voor het Vlaams natuurreservaat "De Westhoek" vervangen ?
3. Is de bij de vervanging van rijshouthagen aangerichte schade aan de strandduintjes en hun vegetatie niet strijdig met de Europese Habitatrichtlijn, gelet op de opname van het strand voor het Westhoekreservaat in een Habitatrichtlijngebied ?
4. Wat is de kostprijs van de rijshoutaanplantingen langs de gehele Vlaamse kust, en meer bepaald van de zogenaamde onderhoudsaanplantingen voor het Westhoekreservaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bosuyt (vraag nr. 282) en Tavernier (nr. 129).

Gecoördineerd Antwoord

Het binden van rijshouthagen met biologisch afbreekbare natuurlijke vezels is niet mogelijk, omdat deze niet stevig genoeg zijn om de vele bewerkingen van de bussels rijshouthagen te doorstaan (opladen, vervoeren, afladen, naar de plantplaats voeren en planten). Daarom worden touwen in kunststof gebruikt. Vroeger werden de bussels zelfs met staal draad gebonden.

De administratie zal er evenwel op toezien dat voortaan de bussels onmiddellijk na het planten ontdaan worden van de bindtouwen in kunststof en dat deze buiten het openbaar domein verwijderd worden.

In principe wordt er jaarlijks een hoeveelheid rijshout geplant ter hoogte van het natuurreservaat "De Westhoek". De laatste planting is gebeurd in november 2003.

Het planten van de rijshouthagen ter hoogte van het natuurreservaat gebeurt uit het oogpunt van kustverdediging. Door de plaatsing van de rijshouthagen wordt het strand vóór de duinvoetversteving in stand gehouden en kan het plaatselijk zelfs aan-

groeien. Dit is noodzakelijk om het dijkje (eigenlijk een duinvoetversteving) dat indertijd vóór de duinvoet werd gebouwd, te behoeden voor zware schade en zelfs vernietiging. Deze inspanningen om het strand in stand te houden en waar mogelijk te laten aangroeien, geven nu precies aanleiding tot het ontstaan van embryonale duinen en vegetatie. Het planten van het rijshout gebeurt met aangepast materieel, een zogenaamd minikraantje, dat een smalle en diepe gleuf graaft. Het uitgegraven zand wordt in de onmiddellijke nabijheid opgeslagen. Na het plaatsen van de bussels wordt de sleuf manueel opnieuw aangevuld. Met deze werkwijze wordt gepoogd de verstoring van het strand tot een minimum te beperken. Het planten van de rijshouthagen gebeurt vandaag reeds enkel in de zones die afgesproken worden met de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) - afdeling Natuur.

Het strand van en voor het Vlaams natuurreservaat "De Westhoek" is inderdaad opgenomen in de in uitvoering van de Europese richtlijn 92/43/EEG vastgestelde speciale beschermingszone "Duingebieden inclusief IJzermonding en Zwin". Bijgevolg dient iedere ingreep die mogelijk een significant negatieve impact kan hebben op de aangemelde speciale beschermingszone, overeenkomstig de bepalingen van artikel 6 van de bovenvermelde Europese richtlijn onderworpen te worden aan een passende beoordeling. Een van de doelhabitatgebieden van de bovenvermelde aangemelde speciale beschermingszone is de habitat 2110 "Embryonale wandelende duinen" uit de bijlage 1 van de Europese Habitatrichtlijn. Volgens het advies A/2003.20 van het Instituut voor Natuurbehoud betreffende de beschrijving van de habitattypes van de bijlage I van de Europese Habitatrichtlijn omvat het habitattype "'Embryonale wandelende duinen" de Vlaamse natuurtypes "Vloedmerkvegetaties met stekend loogkruid en zeeraket" en "Embryonale duinen met biestaruwegras". Volgens het bovenvermeld advies van het Instituut voor Natuurbehoud vallen de met het habitattype 2110 "Embryonale wandelende duinen" overeenstemmende vegetatietypes onder het door artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, opgelegd volledig verbod op de wijziging van vegetaties.

In november 2002 werden tussen de afdeling Natuur van Aminal en de afdeling Waterwegen Kust van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) concrete afspraken gemaakt in verband met het heraan-

planten van de rijshouthagen, en dit zowel wat de plaats als de wijze van uitvoering betreft. In november 2003 werden opnieuw aanplantingen uitgevoerd volledig conform de vroegere afspraken.

Ik verneem nu dat Aminal de uitvoeringswijze van deze rijshoutaanplantingen blijkbaar opnieuw wil evalueren teneinde de milieu-impact zo minimaal mogelijk te houden. Mijn administratie is graag bereid hieraan haar medewerking te verlenen. Zowel Aminal als AWZ streven immers naar het meest milieuvriendelijke en natuurvriendelijke beheer van de zeekering op die plaats. Collega Tavernier en ikzelf zullen in ieder geval bij onze administraties aandringen dit overleg zeer spoedig te organiseren en concrete oplossingen uit te werken.

De jaarlijkse kostprijs voor het planten van rijshouthagen langs gans de Vlaamse kust bedraagt ongeveer 520.000 euro (excl. BTW). De jaarlijks kostprijs voor het planten van rijshouthagen ter hoogte van het natuurreservaat "De Westhoek" bedraagt ongeveer 27.000 euro (excl. BTW).

Vraag nr. 283
van 26 maart 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Kruispunt N45 Iddergem – Verkeerslichten

Een tijdje geleden werden door de administratie Wegen en Verkeer (AWV) bijkomende driekleurige pijlvormige verkeerslichten geïnstalleerd op het kruispunt van de N45 met de Hoogstraat in Iddergem. Deze driekleurige pijlvormige verkeerslichten werden links van de baan geplaatst, terwijl er aan de rechterzijde gewone driekleurige cirkelvormige verkeerslichten opgesteld staan. Het gaat hier dus niet om een zogenaamde "groene ontruimingspijl".

Wellicht is het de bedoeling om voor een conflictvrije afhandeling van het afslaand verkeer te zorgen, maar door gemengd gebruik te maken van beide types van verkeerslichten is de situatie onduidelijk, bij wijlen onveilig en mijns inziens onwettelijk.

In het verkeersreglement wordt duidelijk bepaald dat de driekleurige cirkelvormige verkeerslichten rechts van de rijbaan geplaatst worden en dat zij als aanwijzing links of boven de rijbaan mogen worden herhaald. Anderzijds worden driekleurige pijlvormige verkeerslichten boven de rijstroken of rechts geplaatst en mogen zij links worden herhaald.

De weggebruikers worden momenteel dus geconfronteerd met een rood cirkelvormig verkeerslicht (behorende tot een reeks van driekleurige cirkelvormige verkeerslichten) dat rechts van de weg staat en een groen pijlvormig verkeerslicht (behorende tot een reeks van driekleurige pijlvormige verkeerslichten) dat links van de weg staat ter hoogte van de linker afslagstrook. Bij mijn weten is het in dat geval voor alle weggebruikers verboden om de stopstreep of, zo er geen is, het verkeerslicht zelf voorbij te rijden. Er dient dus ofwel gebruikgemaakt te worden van een driekleurige cirkelvormige verkeerslichteninstallatie, ofwel van een driekleurige pijlvormige verkeerslichteninstallatie waarbij alle signalen, dus ook het rechtse, pijlvormig dienen te zijn.

Aanvankelijk werd bij de heraanleg van voornoemd kruispunt gebruikgemaakt van een lantaarn boven de rijstroken met rechts driekleurige cirkelvormige verkeerslichten en links driekleurige pijlvormige verkeerslichten. Deze opstelling was dermate gevaarlijk, dat ze meteen ongedaan werd gemaakt door de administratie. De huidige opstelling voldoet echter evenmin.

1. Graag verneem ik van de minister of er plannen zijn om deze toestand te regulariseren, zowel op voornoemd kruispunt als op andere waar gelijkwaardige installaties geplaatst werden.
2. Anderzijds zou ik willen vernemen of deze toestand al geleid heeft tot ongevallen en eventuele schadeclaims ten aanzien van de Vlaamse overheid.

Antwoord

Het kruispunt N45/Hoogstraat in Denderleeuw is aangelegd overeenkomstig een signalisatieplan dat voorziet in een conflictvrije regeling voor het links afslaand verkeer langs de N45.

Sedert de aanpassing van het "Reglement van de wegbeheerder" (art. 3.3.1 overeenkomstig het MB van 17 oktober 2001 - BS van 15 november 2001) is het toegelaten een volgroeen licht te combineren met een stelsel van driekleurige pijlen voor het verkeer linksaf. Deze driekleurige pijlen worden dan geplaatst op een kleine boogpaal zodat de pijllichten - zoals wettelijk bepaald - ook boven de rijstrook hangen en nog eens links worden herhaald. Het is dan ook wettelijk niet meer nodig deze pijllichten nog eens op de uiterst rechtse paal te herhalen. Bovendien is het praktisch vooral nodig dat deze pijllichten op enige afstand en dichterbij aan de linkerkant van de rijbaan gezien worden.

Dergelijke regeling (die op voorstel van de administratie Wegen en Verkeer, afdeling Verkeerskunde werd opgenomen) heeft verschillende voordelen ten opzichte van bijvoorbeeld pijllichten voor alle richtingen.

- 1) Het volle licht, dat ook hier van groot belang is, is van ver zichtbaar.
- 2) Pijllichten voor alle richtingen vergen in het algemeen meer opstelstroken, hetgeen niet overal realiseerbaar is.
- 3) Aan de pijllichten, voor alle richtingen, die door het Vlaams Gewest worden gebruikt, wordt er steeds voor gezorgd dat wie voor zijn / haar richting een groene pijl krijgt, geen andere conflicten zal hebben (ook niet met voetgangers of fietsers). Waar dit laatste moeilijk haalbaar is, zeker voor de rechts afslaande beweging, is deze combinatie van volle lichten en pijllichten een oplossing.
- 4) Om pijllichten (voor alle richtingen) goed herkenbaar te maken, is gekozen om ze op een portiek te bevestigen. Dit is echter een vrij zware constructie die niet overal mogelijk is. Ook dan is een combinatie volle lichten en pijllichten voor linksaf een oplossing. Deze oplossing zal vanaf nu op ruime schaal worden toegepast.

Bijgevolg is deze toestand perfect wettelijk en, naar het oordeel van de administratie, ook veilig.

Zodoende kunnen ook veel meer kruispunten met een dergelijk systeem worden uitgerust zonder dat er dure infrastructuurwerken nodig zijn. In de regio zijn er trouwens nog verschillende kruispunten op dezelfde wijze uitgerust. Er zijn voorzover bekend is, geen ongelukken die een oorzakelijk verband zouden hebben met deze specifieke regeling.

Er werd ondertussen aan de administratie AWV opdracht gegeven om rond deze nieuwe manier van lichtenregeling een informatiecampagne uit te werken.

**Vraag nr. 284
van 26 maart 2004
van de heer JOHAN DE ROO**

Werken wegverlichting en signalisatie – Gent-Eeklo

Kan de minister opgave doen van de werken die gepland of uitgevoerd worden in de loop van 2004 in

verband met wegverlichting, verlichting van bruggen en verkeerssignalisatie in de arrondissementen Gent en Eeklo, zo mogelijk met vermelding van datum van aanvang van de werken, aanbestedingsbedrag, aanbestedingsdatum, vastgelegde termijn voor uitvoering en vermoedelijke aanvangs- en einddatum ?

Het betreft zowel de werken uitgevoerd en voltooid in 2003 als werken opgenomen op het fysisch programma 2004.

Antwoord

Hierbij een overzicht van de uitgevoerde werken per arrondissement.

De totale kostprijs in 2003 bedroeg voor Gent 880.094 euro. Voor 2004 zijn voorlopig werken gepland in Gent ten belope van 680.000 euro. Voor Eeklo bedragen de investeringen in 2003 en 2004 samen 1.030.000 euro.

Kleinere werken die passen in het onderhoud zijn niet opgenomen in de lijst.

Arrondissement Gent

Werken 2003

Plaats	Werken
Gent, N60	Aanpassen volgens werf en definitieve opstelling 3 driekleurinstallaties
Zwijnaarde, E17	Herleggen kabel n.a.v. plaatsen geluidswerende schermen
Gent, R4 West	Aanpassen driekleurinstallaties t.g.v. wegenwerken
Gent, R4 Oost	Aanpassen driekleurinstallaties t.g.v. wegenwerken
Ertvelde, N458	Verwijderen driekleurinstallatie
Deinze, E17	Plaatsen filedetectiesysteem
Zulte, kruispunt N43/Boelakendreef	Nieuwe driekleurinstallatie
Oosterzele, Langemunte	Nieuwe wegverlichting
Lochristi, N70/Bosdreef	Nieuwe driekleurinstallatie
Astene, N60	Wegnemen verlichtingspalen t.g.v. collectorwerken
Gent, R40	Aanpassen werking verkeerslichten op kruispunten langs kleine ring
Zulte, N43	Wegnemen en terugplaatsen verlichtingspalen t.g.v. wegenwerken
Gent, E40	Verplaatsen IVS-bord, stuurkast, kabels t.g.v. plaatsen geluidswerende wanden
Gavere, Scheldebrug	Plaatsen nieuwe verlichting
Nevele, N437	Wegnemen en terugplaatsen verlichtingspalen t.g.v. werken Aquafin
Gent, E17	Herleggen kabel en verplaatsen palen t.g.v. plaatsen geluidswerende schermen

(IVS : Informatieverwerkend Systeem – red.)

Werken 2004

Plaats	Werken
Gent, R4 Oost	Verplaatsen verlichtingspalen t.g.v. aanleg nieuw fietspad
Gent, Stora Enso	Nieuwe wegverlichting
Gent, N43	Aanpassen wegverlichting en verlichten nieuwe voetgangerstunnel
Gent, knooppunt R4/B402	Nieuwe wegverlichting
Deinze, E17/N35	Verplaatsen verlichtingspalen en leidingen van brug
Gent, Hagelandkaai	Nieuwe driekleurinstallatie
Merelbeke, R4/Fraterstraat	Nieuwe driekleurinstallatie
Gent, B401/N444	Verlichten nieuwe rotonde en aanpassen driekleur

Arrondissement Eeklo**Werken 2003 en 2004**

Plaats	Werken
Lovendegem, N9 Bierstalle	Wegnemen en terugplaatsen verlichtingspalen t.g.v. werken AWZ
Adegem, N9 en N44	Herslijpen lussen t.g.v. herstellen wegdek
Zelzate, R4 Kennedylaan/N49	Aanpassingen verkeerslichten n.a.v. aanleg kruispunt
Zelzate, R4/N49 complex West	Verlichting en signalisatie verkeerswisselaar N49/R4
Zelzate, R4/Assenedestwg	Aanpassen en vernieuwen driekleur t.g.v. aanleg fietspad

(*AWZ : administratie Waterwegen en Zeewezen – red.*)

Vraag nr. 285
van 26 maart 2004
van de heer JOHAN DE ROO

Geplande werken – Gent-Eeklo

Graag zou ik van de minister vernemen welke werken in het arrondissement Gent-Eeklo in de loop van 2004 en volgende jaren worden gepland, worden voortgezet of zullen beginnen, en dit met betrekking tot :

- de modernisering, de aanpassing van bestaande of de aanleg van nieuwe wegen ;
- de bruggenbouw ;

- de aanleg van fietspaden ;
 - de aanleg van kruispunten ;
 - de modernisering of aanpassing van de waterwegen ;
 - het aanbrengen van beplantingen.
- Bovendien zou ik, voor elk van deze werken, willen vernemen :
- wat de kostenraming is ;
 - wanneer de aanbestedingen zullen plaatsvinden ;
 - wat de verwachte begin- en einddatum is.

Antwoord**1. Wegen**

Voortgezette werken (aanbesteding reeds gehouden)

- Aansluitingscomplex R4/B402 ter hoogte van Flanders Expo in Gent – 2e fase wegen 5,5 miljoen euro, uitvoering tot begin 2005
- N458 – Omlegging om het bedrijf Stora Enso in Gent 1,7 miljoen euro, uitvoering tot half 2004

Werken die beginnen in 2004 (aanbesteding reeds gehouden)

- N43 – Bouwen van een voetgangerstunnel onder de Kortrijksesteenweg ter hoogte van Maalte in Gent 0,3 miljoen euro (gecombineerd met tramlijn Flanders Expo – 2e fase), uitvoering van april 2004 tot begin 2005
- N43 - Heraanleg van de Groot-Brittanniëlaan en Koning Albertlaan in Gent (gecombineerd werk met De Lijn en stad Gent) 1,7 miljoen euro, uitvoering na bouwvakantie 2004 tot half 2005
- B401-N444 – Heraanleg wegen Bellevue-site voor de ontsluiting van het project Zuiderpoort 2 miljoen euro, uitvoering vanaf juni 2004 tot half 2005
- R40-B401 – Aanleg van een dubbelrichtings-fietspad op de Sint-Lievensbrug (gecombineerd met omvorming trambrug door De Lijn) 0,3 miljoen euro, uitvoering na bouwvakantie tot half 2005

Geplande werken met aanbesteding in 2004

Gezien het einde van de legislatuur in 2004 werd enkel een jaarprogramma 2004 goedgekeurd. Enkel de werken die nog in 2004 zullen worden aanbesteed, worden hieronder opgesomd.

- R4-West – Bouwen van verkeerswisselaar Ovaal van Wippelgem in Evergem 8,7 miljoen euro, aanbesteding augustus 2004, uitvoering begin 2005 tot eind 2006

- R4-Oost - Bouwen van knooppunt Skaldenpark in Gent 5 miljoen euro, aanbesteding oktober 2004, uitvoering begin 2005 tot half 2006

- R4/N49 – Vervolledigen verkeerswisselaar N49-R4-Oost in Zelzate 4 miljoen euro, aanbesteding op zijn vroegst najaar 2004, uitvoering 2005

Naast deze projecten uit het reguliere programma van de administratie Wegen en Verkeer (AWV), worden de eerstvolgende jaren ook een hele reeks kruispunten aangepast in het kader van het wegwerken van gevaarlijke kruispunten. Voor deze lijst zijn geen indicatieve data of ramingen beschikbaar.

2. Waterwegen

Voortgezette werken (aanbesteding reeds gehouden)

- Kluizendok – bouwen van kaaimuren – 5,5 miljoen euro – uitvoering tot 2005

Werken die beginnen in 2004 (aanbesteding reeds gehouden)

- Bouwen 2de sluis in Evergem – 16,5 miljoen euro – uitvoering vanaf juni 2004 tot oktober 2007

Geplande werken met aanbesteding in 2004

Gezien het einde van de legislatuur in 2004 werd enkel een jaarprogramma 2004 goedgekeurd. Enkel de werken die nog in 2004 zullen worden aanbesteed, worden hieronder opgesomd.

- Kluizendok – bouwen van kaaimuren – 4,1 miljoen euro – uitvoering voorzien vanaf 2005
- Kluizendok – aanleg primaire wegen – 3,4 miljoen euro – uitvoering voorzien vanaf 2005
- Kluizendok – aanleg secundaire wegen – 0,6 miljoen euro – uitvoering voorzien vanaf 2005

**Vraag nr. 286
van 26 maart 2004
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Brusselse Ring – Uitgaven 2003

Graag vernam ik van de minister welke bedragen in 2003 werden uitgegeven voor het gedeelte van de Brusselse Grote Ring waarvoor het Vlaams Gewest bevoegd is, meer bepaald voor : onderhoudswerken ; structurele wijzigingen (verbredingen van de rijweg, nieuwe verlichtingspalen, nieuwe bewegwijzering, nieuwe afritten, enz.) ; andere uitgaven (elektriciteit, enz.).

Antwoord

In 2003 werden volgende bedragen uitgegeven voor het gedeelte van de Brusselse Ring onder bevoegdheid van het Vlaams Gewest.

Onderhoudswerken (herstellingen, groenonderhoud, wegmarkeringen, enz.): 3.363.762 euro.

Structurele wijzigingen (verbreding, herstellen bruggen, verlichting, enz.): 2.690.000 euro.

Andere uitgaven (elektriciteit, winterdienst, FAST, enz.): 750.380 euro.

(FAST : files aanpakken door snelle tussenkomst – red.)

Vraag nr. 287 van 26 maart 2004 van de heer ERIK MATTHIJS

Spoorwegviaduct De Muide Gent – Stand van zaken

In 2001 ging het Vlaams Gewest akkoord met de bouw van een spoorwegviaduct over de wijk "De Muide" in Gent. Dagelijks zit het verkeer er muurvast doordat het treinverkeer tussen Gent-Dampoort en Eeklo dwars door De Muide rijdt. De spoorwegverbinding is niet alleen belangrijk voor het reizigersverkeer tussen Eeklo en Gent, maar is van levensbelang voor de industrie die zich zal vestigen rondom het toekomstige Kluizendok, en voor de industrie op de linkeroever in het Gentse Zeehavengebied en in Zeeuws-Vlaanderen.

Tegen 2008 zou er een nieuw viaduct gebouwd worden boven de wijk, dat de acht bestaande spooroverwegen zou overbruggen. Daardoor zou het wegverkeer, onder andere de bussen van De Lijn, niet langer stremmen. Het prijskaartje van die werken is 45 miljoen euro, te verdelen over de NMBS, de stad Gent, het Vlaams Gewest en De Lijn.

Het Vlaams Gewest zou de plannen nu laten varen uit geldgebrek. Nochtans is de kostprijs te verantwoorden in het kader van de leefbaarheid en verkeersleefbaarheid van de wijk.

Uitstel van het project is niet aangewezen : de oude spoordraaibrug van 1926 is versleten. De laatste vier jaar kostten de oplapwerken aan de brug al 1,4 miljoen euro. In de oude brug blijven investeren, is geen optie.

Om tegen 2008 de brug te kunnen vervangen, moeten de procedures nu worden gestart. Volgens de NMBS en de stad Gent is de mislukking van het plan volledig te wijten aan het Vlaams Gewest.

Een goedkoper alternatief is de bouw van een nieuwe draaibrug, zonder verhoging van het spoor. Dan blijft de situatie zoals ze nu is in De Muide. Of de uitvoering van een gedeeltelijke ophoging ter hoogte van de draaibrug, zodat in een latere fase het totaalplan kan worden verwezenlijkt.

1. Was er een formeel akkoord voor de aanleg van een spoorwegviaduct boven De Muide ?
2. Hoe was de inbreng van de financiële middelen verdeeld over de partners ?
3. Is het correct dat het Vlaams Gewest nu niet meer akkoord gaat ?
4. Zal het Vlaams Gewest aan de NMBS vragen om bij de vervanging van de draaibrug de mogelijkheid open te houden voor de verwezenlijking van het totaalplan in een latere fase ?

Antwoord

In de periode 1998-2001 werd door de vier betrokken partijen, de NMBS, De Lijn, de stad Gent en het Vlaams Gewest (administratie Wegen en Verkeer/AWV), het vroegere voorstel voor de ophoging van lijn 58 Gent-Eeklo volledig herwerkt en gekoppeld aan de geplande aanpassing van lijn 204 Gent-Zelzate.

Dit heeft geleid tot een ontwerp van overeenkomst voor het globale project van ongeveer 70 miljoen euro. De kostenverdeling was als volgt:

NMBS	44,81%
Stad Gent	5,41%

AWV 47,89 %
De Lijn 1,89%

Dit voorstel werd voorgelegd aan de Inspectie van Financiën. De Inspecteur van Financiën heeft echter een negatief advies uitgebracht op basis van het doelmatigheidsaspect. De kosten ten laste van AWV in deze overeenkomst kwamen niet overeen met de baten voor het Vlaams Gewest. De voorgestelde projecten waren ook niet prioritair verantwoordbaar ten opzichte van andere dringende projecten van AWV in de Gentse regio.

Door AWV werd een nieuw voorstel gedaan waarin de projecten werden losgekoppeld : ophoging spoorlijn 58, bouw wegviaduct en aanpassing lijn 204. De Inspectie van Financiën vond dat enkel de eerste fase eventueel kon worden uitgevoerd, maar maakte ook hierover voorbehoud. De bouw van het wegviaduct kon onafhankelijk van de NMBS en het duurste van de drie projecten, de aanpassing van lijn 204, was zelfs op middellange termijn niet verantwoordbaar.

Door deze negatieve beslissing van de Inspectie van Financiën kon de bevoegde minister de ontwerpovereenkomst niet goedkeuren.

Het vervangen van de draaibrug door de NMBS vormt geen beletsel voor de verwezenlijking van de vereenvoudigde en gesplitste plannen in een latere fase.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 117
van 26 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Resolutie intrafamiliaal geweld – Allochtone vrouwen

In de resolutie betreffende de opvang en huisvesting van personen die het slachtoffer zijn van partner-gerelateerd/intrafamiliaal geweld werd gevraagd extra aandacht te besteden aan allochtone vrouwen binnen de voorzieningen voor opvang van slachtoffers van partner-gerelateerd thuisgeweld (Stuk 1535 (2002-2003) – Nr. 3).

1. Welke initiatieven heeft de minister terzake genomen ?

2. Op welke wijze is de samenwerking gestructureerd en verbeterd met tolkendiensten en interculturele bemiddelaars ?

3. Welke initiatieven heeft de minister genomen om de aandacht voor culturele en religieuze diversiteit in de opvangcentra en bij de psychosociale begeleiding te verhogen ?

Antwoord

Graag verwijst ik naar de antwoorden op vragen nrs. 118 en 119 (*resp. blz. 2522 en 2566 – red.*) betreffende de opvolging van de resolutie (Stuk 1535 (2002-2003)), die ook in deze vraag aan de orde is.

De Vlaamse Gemeenschap voorziet niet in categoriale hulpverlening voor allochtone slachtoffers van partnergeweld. De reguliere diensten (cfr. antwoord op vraag nr. 118) staan ook open voor allochtone slachtoffers.

Sinds november 2002 subsidieer ik een project bij CAW De Mare in Antwerpen met het oog op het verhogen van de toegankelijkheid van de reguliere diensten slachtofferhulp voor allochtonen (*CAW : centrum voor algemeen welzijnswerk – red.*). Concreet streeft dit project naar het bekendmaken van slachtofferhulp ten behoeve van allochtonen, het verhogen van de interculturele competentie van professionele en vrijwillige medewerkers binnen de dienst voor slachtofferhulp en het opstellen van een draaiboek "good practices" dat een verdere implementatie binnen andere diensten slachtofferhulp en/of het algemeen welzijnswerk mogelijk maakt. Het eerste projectjaar liep af op 31 oktober 2003 en werd na een evaluatie en bijsturing met één jaar verlengd. Een belangrijke vernieuwing is de samenwerking met Babel, de Vlaamse Centrale Tolkendienst. De tolkendienst staat in voor telefonisch tolken. De tolken van Babel worden gevormd op het vlak van de technische woordenschat noodzakelijk bij slachtofferhulp.

Babel, de Vlaamse Centrale Tolkendienst, staat in voor het sociaal tolken. Hij biedt een gratis telefonische tolkservice aan alle wezijns- en gezondheidsvoorzieningen die door de Vlaamse overheid gesubsidieerd worden. Babel werd in 2001 door minister Mieke Vogels opgericht. Door een besluit van de Vlaamse regering van 2 april 2004 wordt het budget van Babel opgetrokken naar 610.000 euro voor 2004. Met deze extra middelen gaat Babel zijn aanbod uitbreiden en optimaliseren en gaat hij wer-

ken als een autonome VZW. Door de budgetverhoging kan Babel ook werk maken van meer coördinatie van het Vlaamse sociaal tolkenlandschap en meer kwaliteit van de dienstverlening.

Vraag nr. 118
van 26 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Resolutie intrafamiliaal geweld – Ambulante begeleiding

Ik verwijs naar de resolutie betreffende de opvang en huisvesting van personen die het slachtoffer zijn van partnergerelateerd/intrafamiliaal thuisgeweld (Stuk 1535 (2002-2003) – Nr. 3).

Welke beleidsinitiatieven heeft de minister genomen om laagdrempelige vormen van ondersteuning te ontwikkelen waardoor slachtoffers van partnergerelateerd thuisgeweld onder ambulante begeleiding binnen de eigen sociale omgeving, zodra zich feiten van geweld voordoen, veiligheid kunnen vinden zonder hun relatie- en familiebanden te doorbreken?

Antwoord

Autonome centra voor algemeen welzijnswerk

De meeste vormen van opvang van slachtoffers van geweld tegen vrouwen zijn geïntegreerd in de centra voor algemeen welzijnswerk. We kunnen deze verschillende vormen van opvang aangeven.

Onder de centra voor algemeen welzijnswerk in Vlaanderen ressorteren ongeveer 27 opvangcentra voor vrouwen en kinderen, waarvan negen zich specifiek richten naar mishandelde vrouwen (9 vluchthuizen, met ongeveer 130 opvangplaatsen). De subsidiëring voor de vluchthuizen bedraagt ongeveer 55 miljoen.

Er zijn in Vlaanderen dertien centra voor algemeen welzijnswerk met de opdracht "hulp aan slachtoffers van misdrijven" (1 per gerechtelijk arrondissement). In een samenwerkingsakkoord terzake met de federale overheid (Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ministerie van Justitie) is bepaald dat slachtoffers van misdrijven, mits zij hiermee akkoord gaan, via een doorverwijsformulier worden doorverwezen naar deze centra voor slachtofferhulp, die dan zelf – met professionelen of vrijwilligers – contact opne-

men met de slachtoffers. Mishandelde vrouwen kunnen door politie of rijkswacht rechtstreeks naar de vluchthuizen worden doorverwezen.

Alle autonome centra voor algemeen welzijnswerk bieden informatie, advies en begeleiding bij relatieproblemen.

Centra voor teleonthaal

Op het nummer 106 van teleonthaal kan iedereen 24 uur op 24 uur terecht met om het even welke vraag of om het even welk probleem.

Centra voor integrale gezinszorg

Een centrum voor integrale gezinszorg is een voorziening die zorgt voor de ambulante begeleiding of de residentiële of semi-residentiële opvang en begeleiding van ouders en kinderen en van aanstaande ouders.

Het centrum biedt opname en begeleiding aan gezinnen en gezinsleden waarvan het gezinsfunctioneren zo diepgaand problematisch is geworden, dat gezinsdesintegratie een werkelijke dreiging vormt.

De hulpverlening gebeurt integraal, gericht op het ganse gezin. Deze centra gaan in hun werking dan ook veel verder dan het louter - tijdelijk - opvangen van vrouwen en kinderen in nood. Vanuit hun opdracht wordt zoveel mogelijk geprobeerd alle gezinsleden, dus ook de partner, te betrekken in het helingsproces, met als eerste doel de relatie te herstellen, veeleer dan een breuk te bestendigen. Waar zulks niet mogelijk is, zal men aan het nieuw gevormde deelgezin de nodige bagage meegeven om zelfstandig verder te kunnen gaan. Emancipatie en maatschappelijke integratie, alsook het versterken van de relatiebekwaamheid zijn dan ook duidelijk doelstellingen ingebed in de opdracht van deze centra. Normproblemen zoals verwaarlozing, incestueuze relaties, kindermishandeling en partnergeweld behoren in belangrijke mate tot de problematieken die door de centra voor integrale gezinszorg worden aangepakt. Let wel, het gaat hier steeds om problematische situaties binnen gezinnen met kinderen of bij aanstaande ouders.

De opvang en / of begeleiding in of door een centrum is altijd tijdelijk van aard. De verblijfs- en / of begeleidingsduur bedraagt gemiddeld niet meer dan negen maanden. Zoals reeds eerder gesteld, kan afhankelijk van de gestelde problematiek en afhankelijk van de mogelijkheden van ieder centrum worden

gekozen tussen een ambulante begeleiding of een semi-residentiële of residentiële opvang en begeleiding.

In Vlaanderen zijn zes centra voor integrale gezinszorg erkend en gesubsidieerd.

Specifieke projecten

In Vlaanderen bestaan er op dit moment enkele specifieke ambulante hulpverleningsmodaliteiten ten aanzien van intrafamiliaal geweld. Ik geef enkele voorbeelden.

In 2002 werd het vluchthuis Tamar in Antwerpen omgevormd tot een ambulante team intrafamiliaal geweld. Nu werkt men aan een integratie van dit team in het algemene onthaal van het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Metropool om de deskundigheid van de hulpverleners van het team intrafamiliaal geweld over te dragen op de onthaalmedewerkers. Het CAW staat namelijk in voor het algemene (crisis)onthaal. Op het ambulante team intra-familiaal geweld kunnen verschillende instanties een beroep doen. Op deze manier kan de minst ingrijpende hulp geboden worden. Bij een crisisopvang zal een aangepast veiligheidsplan worden opgesteld voor het slachtoffer, zodat het naar de thuissituatie kan terugkeren.

In het CAW Artevelde in Gent loopt een gelijkaardig project. Het project "Integrale benadering van intrafamiliaal geweld" is gebaseerd op de samenwerking tussen diverse hulp- en dienstverleningspartners. Het CAW Artevelde tracht op rechtstreekse vraag van een cliënt of na aanmelding van een van de partners vrijwillige hulpverlening op te zetten om verdere escalatie van geweldsituaties te vermijden. De bestaande hulpverlening wordt versterkt met ambulante en mogelijk ook mobiele eerstelijns-hulpverlening, ingebed in een onthaal- en begeleidingsteam.

Sedert 15 december 2003 subsidieer ik gedeeltelijk de VZW Vrouwenadviescentrum in Hasselt. De VZW richt zich onder meer tot mishandelde vrouwen. Vrijwillige ervaringsdeskundigen luisteren naar hen en vangen hen persoonlijk op.

**Vraag nr. 120
van 26 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang – Steun IBO's

In het Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang was uitdrukkelijk bepaald dat er middelen zouden worden uitgetrokken om specifieke initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang te ondersteunen die wel kunnen worden erkend maar niet subsidieerbaar zijn (Stuk 1232 (2001-2002) – Nr. 1).

1. Kan de minister een overzicht geven van de initiatieven die zijn ondersteund gedurende de jaren 2002 en 2003, met graag een opsplitsing per provincie ?
2. Welke moeilijkheden worden hierbij ondervonden ?
3. Vele initiatieven vereisen een bepaalde continuïteit in de ondersteuning.

Op welke wijze wordt deze continuïteit gewaarborgd ?

Antwoord

In het beleidsplan "Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen" van maart 2000 van toenmalig Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen Mieke Vogels staat dat in bepaalde gemeenten het Lokaal Overleg tot zinvolle projecten komt die heel nauw aansluiten bij de situatie in een bepaalde gemeente, die evenwel niet gerealiseerd kunnen worden. Het gaat meer bepaald over vestigingsplaatsen van initiatieven voor buitenschoolse opvang (IBO) die wegens hun specifieke werking (beperkte openingsduur,...) niet in aanmerking komen voor Weerwerkgesco's of subsidies van het FCUD (*gesco : gesubsidieerde contractueel ; FCUD : Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten – red.*).

Alle initiatieven voor buitenschoolse opvang ontvangen een vorm van subsidiëring: ofwel van het FCUD, ofwel voor de tewerkstelling van Weerwerkgesco's, ofwel van Kind en Gezin (K&G). Deze subsidies zijn recurrent en de ondersteuning is bijgevolg continu.

In 2001 werden aan Kind en Gezin middelen ter beschikking gesteld en werd de regelgeving m.b.t. buitenschoolse opvang aangepast waardoor IBO's vanaf dan rechtstreeks gesubsidieerd konden worden door Kind en Gezin. De nieuwe regelgeving creëerde de nodige ruimte zodanig dat sommige initiatieven met een specifieke werking ook in aanmerking konden komen voor de K&G-subsidiëring.

In het beleidsplan werd ook voorgesteld middelen vrij te maken om de ondersteuning van projecten op maat van de plaatselijke situatie van een gemeente mogelijk te maken. De bedoeling was op die manier te komen tot samenwerkingsverbanden en een geïntegreerd lokaal aanbod binnen een gemeente.

In de Beleidsbrief Buitenschoolse Kinderopvang van april 2002 van toenmalig Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen Mieke Vogels werd een stand van zaken gegeven m.b.t. bovenstaande doelstelling. Het realiseren van dergelijke specifieke projecten bleek wegens bestaande structuren en regelgevingen nauwelijks haalbaar.

Wel werd sinds 2001 jaarlijks de eenmalige prijs "geïntegreerd project buitenschoolse kinderopvang" uitgereikt. Deze prijs (18.600 euro voor elke gemeente) waardeert drie gemeenten die erin slagen om de verschillende actoren die de functie buitenschoolse kinderopvang vervullen, te laten samenwerken. Tegelijk is deze prijs een manier om samenwerkingsverbanden binnen gemeenten te stimuleren.

Tot slot wijs ik op nog een laatste mogelijkheid tot ondersteuning. Het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 2001 houdende de voorwaarden inzake financiële ondersteuning van particuliere opvangvoorzieningen bepaalt dat conform de voorwaarden van dit besluit ook minicrèches én zelfstandige kinderdagverblijven die uitsluitend buitenschoolse opvang aanbieden, een financiële ondersteuning kunnen krijgen. Deze ondersteuning bedraagt 391,59 euro per plaats op jaarbasis.

**Vraag nr. 121
van 26 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang – Lokale beleidsplanning

In het Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang werd uitdrukkelijk als actie onderschreven dat er onderzoek werd uitgevoerd van de lokale beleidsplanning.

1. Wat is de stand van zaken van dit onderzoek ?

Welke resultaten zijn er reeds bereikt op het vlak van inventariseren enerzijds en beschrijven anderzijds ?

2. Welke overlappingsen zijn er vastgesteld ?

Op welke wijze worden ze weggewerkt ?

3. Is dit onderzoek gebeurd in overleg met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) ?

Antwoord

In de Beleidsbrief Buitenschoolse Kinderopvang van april 2002 van toenmalig Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen Mieke Vogels wordt een onderzoek naar de lokale beleidsplanning vooropgesteld.

Het onderzoek waarvan sprake in het Beleidsbrief Buitenschoolse Kinderopvang omvat verschillende aspecten, met name:

- inventariseren en beschrijven van de beleidsopties;
- signaleren van overlappingsen tussen enerzijds het Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang en anderzijds beleidsplannen uit aanverwante sectoren, waaronder het Jeugdwerkbeleidsplan;
- adviseren met betrekking tot een eventueel overkoepelend gegevensbestand dat lokale beleidsplannen kan voeden.

Inzake het inventariseren en beschrijven van beleidsopties werden alle opties per gemeente opgelijst en verzameld in een gegevensbank (Lokaal Overleg of Lover). Deze informatie wordt ter beschikking gesteld van lokale besturen en van het Lokaal Overleg en is voor iedereen toegankelijk via de website van Kind en Gezin.

Doel van het onderzoek was niet overlappingsen vaststellen, doch overlappingsen signaleren teneinde te komen tot een betere afstemming tussen enerzijds het Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang en anderzijds beleidsplannen uit belendende beleidsdomeinen (Jeugd, Cultuur, ...). Kind en Gezin begeleidt het Lokaal Overleg, aandacht vestigen op mogelijke overlappingsen tussen de verschillende beleidsplannen en overleggroepen stimuleren om schottenoverschrijdend te werken, is een continu aandachtspunt binnen deze begeleiding. De mate waarin de verschillende lokale beleidsplannen daadwerkelijk op mekaar worden afgestemd, behoort evenwel tot de autonomie van het lokaal bestuur.

Een derde aspect in het onderzoek rond de lokale beleidsplanning omvat het advies m.b.t. een over-

koepelend gegevensbestand dat lokale besturen en Lokaal-Overleggroepen moet voeden en ondersteunen bij de beleidsplanning. Terzake werkt Kind en Gezin aan een elektronische fiche per gemeente. Voor de inhoud van deze fiche wordt overlegd met de relevante partners, waaronder de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

Vraag nr. 122
van 26 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Beleidsplannen Kinderopvang – Lokaal Overleg

In het kader van de kinderopvang werd zowel in het Beleidsplan Kinderopvang als in het Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang veel aandacht besteed aan de adviserende en beslissende bevoegdheid van het Lokaal Overleg.

Eén van de duidelijke opties was het bewaken van de continuïteit van het Lokaal Overleg en het gericht benaderen van die gemeenten welke nog geen overleg opstartten.

1. Wat is de stand van zaken betreffende het Lokaal Overleg ?

In hoeveel gemeenten is dit opgestart ?

Zijn er gemeenten die terzake nog geen initiatief hebben genomen en zo ja, hoeveel ? Indien mogelijk graag een overzicht.

2. Welke beleidsinitiatieven zijn er gedurende deze legislatuur genomen om de continuïteit van dit Lokaal Overleg te bewaken ?

3. Evaluatie hierbij is belangrijk.

Op welke wijze gebeurt deze evaluatie ?

Wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Zijn er reeds beleidsbeslissingen genomen naar aanleiding van deze evaluatie teneinde indien mogelijk een en ander bij te sturen ?

4. Op welke wijze gebeurt hierbij overleg met Kind en Gezin ?

Verloopt dit op een georganiseerde basis ? Zo ja, op welke wijze ?

5. Welke initiatieven zijn er genomen om de regelgeving terzake aan te passen ?

Antwoord

In het kader van de kinderopvang werd zowel in het Beleidsplan Kinderopvang (maart 2000) als in de Beleidsbrief Buitenschoolse Kinderopvang (april 2002) veel aandacht besteed aan de adviserende en beslissende bevoegdheid van het Lokaal Overleg. In deze context waren consolideren van het proces en bewaken van de continuïteit van het Lokaal Overleg duidelijke opties.

Eind 2003 hadden 269 Vlaamse gemeenten een Lokaal Overleg. In 39 Vlaamse gemeenten werd terzake nog geen initiatief genomen, een overzicht hiervan wordt opgenomen in de **tabel**.

Tabel : overzicht per provincie van de Vlaamse gemeenten waar nog geen Lokaal Overleg werd opgestart

	Aantal gemeenten	Overzicht
Antwerpen	3	Bonheiden, Hemiksem en Ranst.
Limburg	2	Herstappe en Hoeselt.
Oost-Vlaanderen	11	Aalst, Gavere, Hamme, Lierde, Melle, Moerbeke, Sint-Laureins, Sint-Martens-Latem, Stekene, Wichelen en Zingem.
Vlaams-Brabant	18	Affligem, Drogenbos, Galmaarden, Grimbergen, Hoeilaart, Kraainem, Liedekerke, Linkebeek, Machelen, Merchtem, Roosdaal, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw, Steenokkerzeel, Tervuren, Wezenbeek-Oppem, Wemmei en Zaventem.
West-Vlaanderen	5	Avelgem, Heuvelland, Ledegem, Nieuwpoort en Zuienkerke

De verruiming van het Lokaal Overleg Buitenschoolse Opvang naar een Lokaal Overleg Kinderopvang moet de plaats en de bevoegdheid van het Lokaal Overleg versterken. In deze context werd in februari 2001 een proefproject opgestart waaraan veertien gemeenten deelnamen. Het project werd begeleid door Kind en Gezin en resulteerde in een beleidsrapport dat begin 2003 aan toenmalig Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen Mieke Vogels werd bezorgd.

Eveneens in het kader van de verruiming werd het advies van het Lokaal Overleg verplicht bij de toekenning van een financiële ondersteuning aan minicrèches of zelfstandige kinderdagverblijven die buitenschoolse opvang aanbieden (artikel 9, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 2001 houdende de voorwaarden inzake financiële ondersteuning van particuliere opvangvoorzieningen (BS 16 juni 2001), gewijzigd door het besluit van 13 december 2002 (BS 29 januari 2003)).

Recentelijk werd het advies van het Lokaal Overleg ook verplicht bij de toekenning van een financiële ondersteuning voor het realiseren van flexibele opvang (artikel 6 van het ministerieel besluit van 7 november 2003 houdende de voorwaarden tot toekenning van een financiële ondersteuning aan door Kind en Gezin erkende kinderdagverblijven en initiatieven buitenschoolse opvang voor het realiseren van flexibele opvang ter uitvoering van het Vlaams werkgelegenheidsakkoord 2003-2004).

Kind en Gezin volgt het Lokaal Overleg binnen de gemeenten op, bewaakt en bevordert de continuïteit ervan en evalueert permanent het proces van het Lokaal Overleg in elke gemeente. Uit de opvolging blijkt dat 90% van de gemeenten met een Lokaal Overleg een door Kind en Gezin goedgekeurd beleidsplan hebben. In navolging van het proefproject werkt inmiddels 51% van de Lokaal-Overleggroepen verruimd. In twaalf van de dertien centrumgemeenten formuleerde het Lokaal Overleg een geargumenteed advies m.b.t. de toekenning van de financiële ondersteuning voor het realiseren van flexibele opvang.

Het is niet meteen duidelijk welk overleg, en waarover, wordt bedoeld in vraag 4. De bevoegde ambtenaren van Kind en Gezin hebben geregeld overleg met elk van de gemeenten en het Lokaal Overleg van hun werkgebied. Zij wonen ook zoveel mogelijk

de Lokaal-Overlegvergaderingen bij. Ze hebben naar aanleiding hiervan steeds overleg met de voorzitter en evalueren zo permanent de voortgang van het proces van het Lokaal Overleg.

Inmiddels formuleerde Kind en Gezin, op basis van de ervaringen met het proefproject, reeds een advies m.b.t. de eventuele aanpassing van de regelgeving. De mogelijkheden terzake worden verder onderzocht.

**Vraag nr. 123
van 26 maart 2004
van de heer JOHAN DE ROO**

Voorzieningen bijzondere jeugdbijstand – Oost-Vlaanderen

1. Kan de minister medelen hoeveel erkende voorzieningen voor bijzondere jeugdbijstand er zijn in Oost-Vlaanderen in 2003, eventueel opgesplitst per arrondissement ?
2. Hoeveel financiële middelen werden voor deze voorzieningen vrijgemaakt in 2003 en hoeveel worden er vrijgemaakt in 2004 ? Kunnen deze bedragen worden opgesplitst per arrondissement ?
3. Hoeveel jongeren kunnen in deze instellingen terecht en hoeveel plaatsen worden effectief benut ?

Antwoord

Als **bijlage** gaat een overzicht van de erkende voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand. Het overzicht is opgesplitst per erkenningscategorie en arrondissement.

De erkenningscategorieën zijn begeleidingstehuizen (cat. 1), gezinstehuizen (cat. 2), onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra (cat. 3), dagcentra (cat. 4), thuisbegeleidingsdiensten (cat.5) en diensten voor begeleid zelfstandig wonen (cat. 6).

In de tabel werden volgende gegevens opgenomen: de erkende capaciteit per voorziening, de bezettingsgraad in 2003, de totale kostprijs in 2004, en het budget dat per voorziening is ingeschreven op de begroting 2004.

Bijzondere Jeugdbijstand 2003 Oost-Vlaanderen

ARRONDISSEMENT	Benaming instelling	Straat	Postnr.	Gemeente	CAT	CAP	% BEZETTING	Totale kostprijs 2003	Begroting 2004
Aalst	't Huis	Spaarzaamheidsstraat 29	9300	Aalst	1	20	93 %	752.058,56	775.000
Aalst	Raveling - Sociaal-Pedagogisch Tehuis	Van der Schuerenstraat 31	9400	Nederhasselt	1	14	93 %	651.728,70	671.000
Aalst	Tehuis Onze Kinderen	Termurenlaan 14	9320	Erembodegem	1	87	98 %	3.392.805,32	3.495.000
Aalst	Home Magnolia	Hogeweg 156	9500	Geraardsbergen	1	22	98 %	772.882,94	796.000
Aalst	Rozengaard	Faliestraat 11	9620	Sint-Maria-Ouden	1	14	104%	480.128,70	495.000
Totaal AALST						157	97 %	6.049.604,22	6.232.000
Dendermonde	Kinderhuis St.-Vincentius	Leopold II-laan 6	9200	Dendermonde	1	13	97 %	477.399,21	492.000
Dendermonde	Kindertehuis Dageraad	Jagerstraat 32	9220	Hamme	1	30	98 %	1.286.387,88	1.325.000
Dendermonde	Indigo - Kindervreugd	Sombekedries 12	9250	Waasmunster	1	45	93 %	1.712.495,05	1.764.000
Totaal DENDERMONDE						88	95 %	3.476.282,14	3.581.000
Gent-Eeklo	Blij Leven	Nieuwe Boekhoutestraat 7	9968	Assenede - Bassevelde	1	50	100 %	2.084.847,87	2.147.000
Gent-Eeklo	De Sleutel	Zuidmoerstraat 165	9900	Eeklo	1	30	75 %	1.191.387,88	1.227.000
Gent-Eeklo	De Liaan	Wilgenstraat 11 -13	9840	De Pinte	1	30	97 %	1.217.987,88	1.255.000
Gent-Eeklo	Begeleidingstehuis St.- Jan Baptist	Kiekenstraat 4	9000	Gent	1	38	95 %	1.512.843,66	1.558.000
Gent-Eeklo	Begeleidingscentrum Stappen	Westveldstraat 1	9040	Sint-Amandsberg	1	15	89 %	610.516,22	629.000
Gent-Eeklo	Lionshulp	Golfweg 1	9000	Gent	1	25	93 %	943.302,31	972.000
Gent-Eeklo	Steevliet	Heusdenbaan 67	9090	Melle	1	63	97 %	2.492.625,22	2.567.000
Gent-Eeklo	Tehuis Martens - Sotteau	Meerhoutstraat 49	9041	Oostakker	1	38	94 %	1.564.643,66	1.612.000
Gent-Eeklo	De Kerhoek - De Betsberg	Kerhoek 31	9930	Zomergem	1	32	92 %	1.394.165,98	1.436.000
Totaal GENT-EEKLO						321	94 %	13.012.320,68	13.403.000
Oudenaarde	Home Maria Goretti	Etikhovplein 16	9680	Maarkedal	1	35	100%	1.395.015,39	1.437.000
Oudenaarde	Kindervreugd	Lozerstraat 13	9770	Kruishoutem	1	21	100 %	788.721,64	812.000
Oudenaarde	Huize Ten Berg	Latemdreef 77	9630	Zwalin	1	30	100 %	1.278.987,88	1.317.000
Oudenaarde	't Roborsje	Kloosterstraat 3	9630	Zwalin	1	13	102 %	517.599,21	533.000
Oudenaarde	Home Sint-Elisabeth	Ninovestraat 61	9600	Ronse	1	30	88 %	1.300.587,88	1.340.000
Totaal OUDENAARDE						129	97 %	5.280.912,00	5.439.000
Sint-Niklaas	Tehuis Hof ter Welle	Anna Piersdreef 1	9120	Beveren	1	30	102 %	1.291.037,88	1.330.000
Sint-Niklaas	Tehuis Sint-Carolus	Grijselstraat 49	9100	Nieuwkerken	1	15	98 %	596.856,22	615.000
Sint-Niklaas	De Steiger	Torenstraat 30	9160	Lokeren	1	40	93 %	1.492.184,50	1.537.000
Totaal SINT-NIKLAAS						85	97 %	3.380.078,60	3.482.000

ARRONDISSEMENT	Benaming instelling	Straat	Positr. Gemeente	CAT	CAP	% BEZETTING	Totale kostprijs 2003	Begroting 2004
Gent-Eeklo	Gezinstehuis A. Charels	Doolaegepark 29	9070 Destelbergen	2	5	100 %	108.857,05	112.000
Totaal GENT-EEKLO				5	5	100%	108.857,05	112.000
Dendermonde	OOC De Morgenster	Smoorsstraat 8	9250 Waasmunster	3	17	97 %	1.033.104,21	1.064.000
Totaal DENDERMONDE				17	17	97 %	1.033.104,21	1.064.000
Gent-Eeklo	OOC De Waai	Zuidmoersstraat 158	9900 Eeklo	3	16	87 %	1.095.881,08	1.129.000
Gent-Eeklo	OOC Jongerenhuis	Onderstraat 59	9000 Gent	3	12	85 %	732.767,06	755.000
Gent-Eeklo	OOC Luein	Dorp Oost 101	9080I Lochristi	3	17	79 %	1.052.354,21	1.084.000
Totaal GENT-EEKLO				45	45	83 %	2.881.002,35	2.968.000
Oudenaarde	Kindertehuis Zommelied	Kaatsspellein 6A	9600 Ronse	3	10	93 %	603.315,82	621.000
Totaal OUDENAARDE				10	10	93 %	603.315,82	621.000
Aalst	De Vlier	Dr. De Moorstraat 62	9300 Aalst	4	12	112 %	255.314,91	263.000
Aalst	Dagcentrum De Marbol	Gasthuisstraat 25	9500 Geraardsbergen	4	10	113 %	249.894,06	257.000
Totaal AALST				22	22	112	505.208,97	520.000
Dendermonde	Dagcentrum Abelia	Zwarte Zusterstraat 26	9200 Dendermonde	4	10	93 %	247.494,06	255.000
Totaal DENDERMONDE				10	10	93 %	247.494,06	255.000
Gent-Eeklo	Dagcentra Meetjesland	Nieuwe Boekhoutestraat 7	9968 Assenede - Bassevelde	4	20	88 %	494.988,24	510.000
Gent-Eeklo	De Totem	Berouw 138	9000 Gent	4	12	94 %	258.084,91	266.000
Gent-Eeklo	Dagcentrum Bijzondere Jeugdzorg De Twijg	De Deynestraat 4	9000 Gent	4	11	66 %	243.289,58	251.000
Gent-Eeklo	Dagcentra Letha en Pedaal	Willem Blanckestraat 29	9050 Ledeborg - Gent	4	20	95 %	514.028,24	529.000
Totaal GENT-EEKLO				63	63	88 %	1.510.390,97	1.556.000
Oudenaarde	Dagcentrum Tobias	Rode Broeckstraat 36	9600 Ronse	4	10	91 %	248.094,06	256.000
Totaal OUDENAARDE				10	10	91 %	248.094,06	256.000
Sint-Niklaas	Dagcentrum Triangel	Koningin Elisabethlaan 10	9100 Sint-Niklaas	4	10	98 %	247.134,06	255.000
Sint-Niklaas	Epsilon	Poststraat 90 - 92	9160 Lokeren	4	10	89 %	247.014,06	254.000
Totaal SINT-NIKLAAS				20	20	94 %	494.148,12	509.000
Aalst	Dienst voor Gezinsbegeleiding Denderstreek	Heilig Hartlaan 28	9300 Aalst	5	18	100 %	198.290,24	204.000
Aalst	TB De Mee-ander	Gasthuisstraat 19	9500 Geraardsbergen	5	32	97 %	352.516,03	363.000
Totaal AALST				50	50	98 %	550.806,27	567.000
Dendermonde	Thuisbegeleidingsdienst 't Kompas	Kerkstraat 89	9200 Dendermonde	5	20	96 %	233.922,49	241.000
Totaal DENDERMONDE				20	20	96 %	233.922,49	241.000

ARRONDISSEMENT	Benaming instelling	Straat	Postnr.	Gemeente	CAT	CAP	% BEZETTING	Totale kostprijs 2003	Begroting 2004
Gent-Eeklo	Thuisbeleidingsdienst Meejjesland	St.-Bernardusdreef 1A	9968	Assenede - Basse	5	32	85 %	372.516,03	384.000
Gent-Eeklo	De Cocon - Dienst voor Gezinsbegeleiding	Kanitenberg 9B	9000	Gent	5	32	83 %	392.716,03	404.000
Gent-Eeklo	Centrum voor Thuisbegeleiding	Bevrijdingslaan 9	9000	Gent	5	32	92 %	403.316,03	415.000
Gent-Eeklo	Mobile	Bloemistenstraat 3	9040	Gent (Sint-Amands)	5	17	96 %	217.623,95	410.000
Totaal GENT-EEKLO					113		88 %	1.386.172,04	1.613.000
oudenaarde	Ambulant Centrum Vlaamse Ardennen	Rode Broeckstraat 38	9600	Ronse	5	32	99 %	401.716,03	414.000
Totaal OUDENAARDE					32		99 %	401.716,03	414.000
Sint-Niklaas	Gezinsproject Waasland	Koben Geertsstraat 5	9120	Beveren	5	32	99 %	372.516,03	384.000
Totaal SINT-NIKLAAS					32		99 %	372.516,03	384.000
Dendermonde	BZW Inigo				6	2	80 %	35.732,02	290.000
Totaal DENDERMONDE					2		80 %	35.732,02	290.000
Gent-Eeklo	Centrum Begeleid Wonen	Bevrijdingslaan 9	9000	Gent	6	32	93 %	535.166,03	551.000
Gent-Eeklo	De Cocon - Dienst BZW	F. Van Ryhovelaan 325	9000	Gent	6	16	92 %	281.937,92	290.000
Totaal GENT-EEKLO					48		93 %	817.103,95	841.000
Eindtotaal					1279		97 %	42.628.782,08	44.348.000

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 70
van 19 maart 2004
van de heer JAN LOONES

*Europese onderzoeksprogramma's – Informatie
bedrijfswereld*

Ik stel vast dat de Vlaamse overheid, via het Vlaams Contactpunt Europees Kaderprogramma, in Nederland geplande (zeer goede) voorlichtingsdagen over Europese onderzoeksprogramma's promoot.

Zo kan momenteel via een Vlaams contactpersoon voor "Energie" informatie ingewonnen worden over een aanstaande tweede informatiebijeenkomst IEE (het belangrijkste instrument voor de EU voor niet-technologische ondersteuning van energiebeleid – Intelligent Energy for Europe) in Nederland.

Uiteraard is dit een zeer lovenswaardig initiatief, maar het Vlaamse bedrijfsleven stelt terecht de vraag naar initiatieven door de Vlaamse overheid m.b.t. informatie over de Europese onderzoeksprogramma's zelf.

Welke initiatieven neemt de Vlaamse overheid om, naast het promoten van informatiedagen in Nederland, ook het Vlaamse bedrijfsleven op de hoogte te brengen van de Europese onderzoeksprogramma's?

Antwoord

Om de deelname van Vlaamse onderzoekers en bedrijven aan het Zesde Kaderprogramma (6KP) voor onderzoek en ontwikkeling van de EU te faciliteren, hechtte de Vlaamse regering op initiatief van de Vlaamse minister van Innovatie Dirk Van Mechelen op 6 december 2002 haar goedkeuring aan de oprichting van het Vlaams Contactpunt Europees Kaderprogramma en stelde hiervoor de nodige middelen ter beschikking.

Het Vlaams Contactpunt is een samenwerkingsverband tussen de administratie Wetenschap en Innovatie (AWI) van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Instituut voor Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Innovatie in Vlaande-

ren (IWT). Alle Vlaamse programmavertegenwoordigers en Vlaamse contactpersonen (National Contact Points, NCP's) voor de verschillende thema's en horizontale topics van het Zesde Kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling van de EU maken deel uit van dit Vlaams Contactpunt. Het Contactpunt treedt op als centraal Vlaams aanspreekpunt voor informatie over en begeleiding bij de Europese onderzoeksprogramma's (beter bekend als de Kaderprogramma's voor Onderzoek, Technologische Ontwikkeling en Demonstratie).

Van bij de aanvang werd gesteld dat de dienstverlening van het Vlaams Contactpunt aan potentiële deelnemers (zowel bedrijven als onderzoekers uit universiteiten, hogescholen, onderzoekscentra) van 6KP proactief en gepersonaliseerd moest zijn. Daarom is de gerichte informatieverspreiding (e-mail alerts) via e-6KP het centrale instrument in de informatieverspreiding van het Vlaams Contactpunt. In 2003 werden in totaal 125 e-mail alerts verstuurd met onder andere informatie over werkprogramma's, oproepen voor projectvoorstellen, conferenties of infodagen, partner searches, financiële en contractuele aspecten, analyse van de Vlaamse deelname.

Via algemene sensibilisering worden zoveel mogelijk potentiële deelnemers aangezet om zich te registreren op de website van het Vlaams Contactpunt. Belangrijkste instrumenten hiervoor zijn:

- website van het Vlaams Contactpunt (www.vlaanderen.be/6kp);
- algemene promotie en informatieseminaries via:
 - interviews, artikels pers (o.a. FET, Trends, VEV-snelbericht);

medewerking aan seminars georganiseerd door het Euro Info centrum (EIC) van de Vlaamse Gemeenschap (cfr. infra), VOKA, het Universitair Bedrijvencentrum Antwerpen (UBCA), GOM Vlaams-Brabant, GOM Oost-Vlaanderen en Innovatiecentrum West-Vlaanderen in verband met 6KP en KMO-specifieke maatregelen;

co-organisatie van informatiesessies samen met de andere Belgische National Contact Points (onder meer recentelijk over de financiële en contractuele aspecten van 6KP).

Nadat kandidaat-deelnemers gesensibiliseerd zijn en de juiste informatie hebben ontvangen, is het be-

langrijk dat zij een dienstverlening krijgen die zoveel mogelijk rekening houdt met hun specifieke noden. Hiertoe vindt volgende ondersteuning plaats:

- centrale helpdesk: (kandidaat-)deelnemers kunnen met hun vragen voor informatie over 6KP algemeen of over specifieke topics (thema's, kostenmodellen, e.d.) via een centraal telefoonnummer (02/788 15 67) en/of e-mailadres (6kp@vlaanderen.be) terecht bij het Vlaams Contactpunt;
- projectadvies: zij kunnen ook over een concreet projectidee of -voorstel advies inwinnen aangaande thema-oriëntatie, financiële, juridische en administratieve aspecten;
- projectbegeleiding: ten slotte bestaat ook de mogelijkheid voor projectbegeleiding (intensieve begeleiding rond volledig projectvoorstel), inclusief het zoeken van geschikte partners.

Zo werden in 2003 circa 150 vragen voor algemene informatie (o.a. via helpdesk) behandeld. Daarnaast kregen 124 bedrijven en onderzoeksgroepen een gespecialiseerd advies en werden 42 projectvoorstellen intensief begeleid.

Daarnaast bestaat er tussen de samenstellende administraties van het Vlaams Contactpunt en hun zusterorganisaties in Nederland reeds jarenlang een nauwe samenwerking. In het kader van de nood aan grensoverschrijdende samenwerking voor 6KP en aangezien de Nederlandse en Vlaamse organisaties binnen dezelfde taalgroep opereren, wordt om overlapping te voorkomen naar elkaars initiatieven verwezen of worden gezamenlijke acties opgezet. Zo is de nieuwsbrief MKB/KMO in Europa sinds een tweetal jaren een gemeenschappelijke editie van IWT-Vlaanderen en Senter/EG-Liaison, beide NCP voor KMO-specifieke maatregelen.

Ten slotte is, ter voorbereiding van toekomstige maatregelen in verband met de KMO-noden bij transnationale samenwerking, het Vlaams Contactpunt betrokken in de organisatie van een conferentie in Maas-tricht op 27-28 april 2004 samen met Senter/EG-Liaison (Nederland) en Zenit (Nordrhein-Westfalen). Naast KMO's zijn vertegenwoordigers van intermediaire organisaties (GOM's, beroepsfederaties, e.d.) en administraties hierop uitgenodigd.

Ook vanuit het beleidsdomein Economie worden alerhande acties ondernomen om het Vlaamse be-

drijfsleven te informeren over de Europese onderzoeksprogramma's.

Binnen de administratie Economie werden via het Euro Infocentrum de laatste jaren volgende initiatieven georganiseerd:

- 17/10/2000: seminarie "Steun bij Onderzoek en Ontwikkeling, Vijfde Kaderprogramma": uiteenzetting door experts van het IWT en het VITO (*Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek – red.*);
- 07/06/2001: seminarie "Innovatie en KMO's": uiteenzetting door twee experts van het IWT: Vlaamse richtlijnen en Europees programma;
- 05/11/2002: seminarie "Steun bij Onderzoek en Ontwikkeling, het Zesde Kaderprogramma": twee experts van het IWT: algemene voorstelling van het Zesde Kaderprogramma en voorstelling van het Vlaams Contactpunt Zesde Kaderprogramma;
- 21/10/2003: opvolgingsseminarie over het Zesde Kaderprogramma: wat zijn de concrete ervaringen tot nu toe?

In mei van dit jaar wordt in samenwerking met het IWT, de GOM Vlaams-Brabant, de GOM Oost-Vlaanderen, Innotek, VOKA en het Innovatiecentrum West-Vlaanderen een tweede opvolgingsseminarie georganiseerd.

Per seminarie wordt door het EIC een mailing gedaan naar ongeveer achthonderd bedrijven; de respons ligt rond de 10 tot 13 %, dus ongeveer 80 deelnemende bedrijven gemiddeld per seminarie.

Naast het organiseren van seminars wordt de subsidiewegwijzer van het EIC elk jaar aangepast, dus sowieso ook omtrent het Europese luik. Op deze manier worden de KMO's in Vlaanderen eveneens op de hoogte gehouden van de laatste ontwikkelingen.

Inzake de activiteiten van de Europese onderzoeksprogramma's betreffende energie informeert de administratie Economie specifiek het Vlaamse bedrijfsleven via e-mail en via het VOKA. Bovendien kunnen de geïnteresseerde bedrijven zich ook rechtstreeks wenden tot de administratie. De vragen worden ofwel zelf beantwoord, ofwel voorgelegd aan de experts van de Europese Commissie.

In het kader van het programma "Intelligent Energy for Europe" werden reeds twee infodagen georganiseerd door de Europese Commissie in Brussel. Het Vlaamse bedrijfsleven werd ingelicht over deze infodagen. Op deze bijeenkomsten konden ze hun vragen rechtstreeks aan de Europese Commissie stellen. Een specifiek Belgische of Vlaamse infodag voor een Europees programma als IEE zou bijgevolg weinig meerwaarde hebben opgebracht.

Vraag nr. 71
van 19 maart 2004
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Opleidingen – Azertyklavier

Zie:

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
 Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 116
 van 19 maart 2004
 van mevrouw Brigitte Grouwels
 Blz. 2510

Antwoord

1. Er wordt bij de ondersteuningsmaatregelen inzake opleiding geen gebruik van het toetsenbord azerty opgelegd.
2. De opleidingsinstrumenten zijn ofwel vraaggestuurd zoals bij de opleidingscheques, ofwel aanbodgericht zoals bij specifieke ad hoc opleidingssteun voor strategische projecten.

In het eerste systeem kan de klant kiezen uit een reservoir van erkende opleidingsverstrekkers waarvan de kwaliteit wordt gegarandeerd door de Vlaamse overheid. Het verstrekken van opleiding door middel van toepassing van het azertyklavier is in deze geen kwaliteitselement. Vraaggestuurdheid houdt in dat de klant-ondernemer op basis van de behoeften opleiding bestelt waarbij de overheid de vraag stuurt in de richting van kwaliteitsvolle aanbieders en een financiële incentive aanbiedt om de kosten te drukken. Kortom, het is de klant die, naargelang hij gebruik maakt van een azerty- dan wel een quertyklavier, aan de opleidingsverstrekker kan vragen om zich aan de behoeften van zijn onderneming aan te passen.

Bij de strategische projecten, zoals de opleidingssteun verschaft aan een aantal automotieve-bedrij-

ven, zou het voorstel inhouden dat de aanvrager verplicht wordt naar aanleiding van de steunverstrekking over te schakelen van azerty naar querty. Vooreerst zou dit een verregaande inbreuk betekenen op de bedrijfsautonomie, vervolgens rijst de vraag naar de controleerbaarheid van dergelijke voorwaarde.

(Antwoord Paul Van Grembergen : blz. 2510 ; antwoord Renaat Landuyt : blz. 2543 – red.)

Vraag nr. 75
van 26 maart 2004
van de heer LUC VAN DEN BRANDE

Internationale communicatie – Adviesbureaus – Initiatieven

Ter uitvoering van het Vlaams regeerakkoord ging toenmalig minister-president Patrick Dewael in het voorjaar van 2000 over tot de oprichting van een vaste werkgroep met kabinetsleden en ambtenaren die tot taak had een "systematisch bekendmakings-, imago- en voorlichtingsbeleid ten aanzien van het buitenland" uit te werken en te realiseren. Een internationaal communicatieadviesbureau zou de Werkgroep Imago Vlaanderen Internationaal begeleiden bij de uitwerking van een communicatiestrategie. Reeds in de loop van 2001 moest dit denkwerk uitmonden in concrete acties en initiatieven.

Ondertussen ging op 1 augustus 2001 de bevoegdheid voor het buitenlands beleid over naar minister Van Grembergen. De bovenvermelde werkgroep werd ontbonden. In het voorjaar van 2002 werd een beperkte ambtelijke werkgroep belast met de opmaak op korte termijn van een communicatiestrategie "Vlaanderen Internationaal". De werkgroep liet zich ondersteunen door een gespecialiseerd adviesbureau. De werkgroep leverde zijn ontwerp van communicatiestrategie met bijbehorend actieplan begin mei 2002 bij de minister in.

In het Jaarverslag 2002 van de informatieambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap lezen we dat tijdens de eerste helft van 2003 via de geëigende aanbestedingsprocedure opdracht zal worden gegeven tot de ontwikkeling van een nieuwe corporate visuele identiteit, zijnde logo, baseline en stijlgids voor de internationale communicatie over Vlaanderen. In het najaar van 2003 zou een bureau worden aangesteld voor de aanmaak van de nieuwe communicatiemiddelen van de administratie Buitenlands Beleid.

1. Hoeveel communicatieadviesbureaus werden er in totaal nu al geraadpleegd voor de op het buitenland gerichte communicatie en hoeveel bedraagt de kostprijs voor elk geraadpleegd bureau ?
2. Welke concrete acties zijn er reeds genomen in het kader van een globale op het buitenland gerichte communicatie ?

Antwoord

1. Begin april 2003 heeft de vorige minister bevoegd voor Buitenlands Beleid zijn goedkeuring gegeven aan het concept en de te volgen werkwijze voor de ontwikkeling van de communicatiestrategie "Vlaanderen Internationaal". Tevens ging hij akkoord met de realisatie ervan in twee fasen, namelijk het ontwerp van een nieuwe visuele identiteit (logo, baseline en huisstijlgids) en de implementatie ervan in een nieuw communicatie-instrumentarium voor de administratie Buitenlands Beleid.

Ter uitvoering van de eerste fase werden, via een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking, op 28 april 2003 negen bureaus aangeschreven. Op 2 juni 2003 werden de drie ontvangen offertes beoordeeld door de jury, bestaande uit kabinetsleden van de ministerpresiden, en de minister bevoegd voor Buitenlands Beleid, evenals ambtenaren van FFIO (*Flanders Foreign Investment Office – red.*), Export Vlaanderen, de administratie Kanselarij en Voorlichting en de administratie Buitenlands Beleid. De jury was echter van mening dat geen enkel van de ingediende voorstellen voldeed aan de vereisten, gesteld in het bestek. Zodoende kan de opdracht aan niemand worden gegend.

Ondertussen had de afdeling Communicatie en Ontvangst de intentie om, met het oog op de nieuwe organisatiestructuur, een opdracht te plaatsen voor de restyling van het logo voor binnenlands gebruik. Van deze opportuniteit werd gebruik gemaakt om de creatie van een logo voor buitenlands gebruik hierin mee op te nemen. Ingevolge de aankondiging die hiertoe op 1 augustus 2003 verscheen in het Bulletin der Aanbestedingen, werden op 29 augustus 2003 twaalf kandidaturen ontvangen. Acht kandidaatstellingen werden geselecteerd door de jury. Zij kregen alle het bestek toegestuurd, bestaande uit de twee deelopdrachten. Voor het buitenlandse luik wer-

den zes offertes ontvangen. In november 2003 werden deze beoordeeld door een jury, die opnieuw was samengesteld uit diverse kabinetsleden en ambtenaren. De ingediende offertes bleven echter opnieuw onder het verwachtingspatroon. Geen enkel van de bureaus kwam met vernieuwende en stijlvolle logovoorstellen. Vooral het wervende element ontbrak. Zodoende werd niemand geselecteerd.

Recentelijk heb ik de administratie Buitenlands Beleid opdracht gegeven om een nieuwe aanbesteding uit te schrijven, voor de ontwikkeling van een logo, baseline en huisstijlgids voor de internationale communicatie. Hiertoe zullen enkel bureaus worden aangeschreven die nog geen offerte hebben ingediend voor de vorige twee aanbestedingen.

2. Aangezien er tot op heden nog geen visuele identiteit voor de internationale communicatie is ontwikkeld, konden er ook nog geen concrete acties worden genomen in het kader van een globale op het buitenland gerichte communicatie.

Vraag nr. 76 van 26 maart 2004 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VLAM – Keurmerk "Belplume"

Enige tijd geleden werd bekend dat de pluimveesector een certificaat in het leven heeft geroepen voor integrale kwaliteitsbeheersing voor alle bedrijven die te maken hebben met het produceren en het verwerken van braadkippen.

De naam die daarbij zou worden gehanteerd, luidt : "Belplume". Deze benaming mag dan in Franstalige landen herkenbaar zijn, in Vlaanderen zelf en in Engelstalige of Duitstalige landen zal deze benaming mijns inziens niet meteen aanspreken.

Het verwondert mij dan ook enigszins dat het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) hiermee blijkbaar heeft ingestemd.

Kan de minister dit bevestigen ?

Heeft de VLAM bezwaar geopperd ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Belplume is een kwaliteitsbeheersingssysteem voor de braadkippenkolom. Het programma bevat maatregelen voor de gehele productieketen van braadkippenvlees ter bevordering van de kwaliteit van kippenvlees, het dierenwelzijn en ter optimalisatie van de ganse productieketen door uitwisseling van informatie.

De VZW die hiertoe door de betrokken beroepsorganisaties werd opgericht, draagt de naam "Belplume". Deze naam werd gekozen in lijn met de namen van de kwaliteits-VZW's die vóór Belplume VZW werden opgericht, namelijk Belpork VZW en Belbeef VZW voor respectievelijk varkens- en rundvlees. Met het gemeenschappelijk deel van hun naam ("Bel") maken deze kwaliteits-VZW's duidelijk dat het om Belgische initiatieven gaat.

Een duidelijke, goed klinkende aanvulling voor het prefix in de naam werd gevonden in het Latijnse woord voor veer: "pluma".

Belplume VZW is een nationale, zelfstandige VZW die wel logistiek samenwerkt met VLAM maar een eigen, afzonderlijke rechtspersoonlijkheid heeft en uitsluitend gefinancierd wordt door eigen middelen. De Vlaamse overheid noch VLAM komen hierin tegemoet.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 97
van 19 maart 2004
van de heer JAN PENRIS

Sociale woningen – Gedetineerden onder elektronisch toezicht

Er zijn gevallen bekend van gedetineerden die hun straf onder elektronisch toezicht uitzitten in een sociale woning.

1. Kan de minister meedelen om hoeveel gevallen het gaat ?
2. Gaat het om gedetineerden die reeds voorheen een sociale woning huurden, of om gedetineerden die – eventueel via een OCMW – met afwijking van de voorrangsregels van artikel 4 van het sociaal huurbesluit een sociale woning toegewezen kregen ?

3. Wordt in geval van huisvesting van een gedetineerde in een sociale woning controle uitgeoefend door de socialehuisvestingsmaatschappijen zelf, eventueel in samenwerking met het Ministerie van Justitie ?

Antwoord

Noch de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), noch de socialehuisvestingsmaatschappijen beschikken over gegevens met betrekking tot gedetineerden die in een sociale woning hun straf onder elektronisch toezicht uitzitten.

Reden hiervan is dat de socialehuisvestingsmaatschappij niet noodzakelijk op de hoogte is van het feit dat een van haar huurders onder elektronisch toezicht wordt geplaatst. Deze vertrouwelijke informatie met betrekking tot het elektronisch toezicht wordt beperkt tot de gedetineerde zelf, de betrokken gevangenis en de FOD Justitie (*Federale Overheidsdienst – red.*). De gedetineerde heeft natuurlijk zelf de keuze om derden – zijn of haar werkgever, socialehuisvestingsmaatschappij, ... – op de hoogte te stellen.

Het Nationaal Centrum voor Elektronisch Toezicht, FOD Justitie, houdt deze gegevens bij.

Vraag nr. 100
van 26 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Resolutie intrafamiliaal geweld – Ondersteuningsfonds

In de resolutie betreffende de opvang en huisvesting van personen die het slachtoffer zijn van partnergerelateerd thuisgeweld, werd gevraagd de mogelijkheid te onderzoeken om een ondersteuningsfonds in het leven te roepen ter verstrekking van laagdrempelige leningen aan slachtoffers van partnergerelateerd thuisgeweld die een nieuwe gezinswoning betrekken (Stuk 1535 (2002-2003) – Nr. 3).

1. Heeft de minister opdracht gegeven tot het uitvoeren van dit onderzoek ?

Wie was hiervoor verantwoordelijk ?

2. Wat zijn de resultaten ?

Zijn er beleidsinitiatieven genomen op basis van deze resultaten ?

Antwoord

1. Neen, ik heb hiertoe geen opdracht gegeven. De desbetreffende resolutie werd op 24 juni 2003 besproken in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

Minister Byttebier heeft naar aanleiding van deze bespreking aangegeven te willen laten onderzoeken welke formule mogelijk is voor de oprichting van een steunfonds, dat garant staat voor leningen.

Wel kan ik aangegeven dat de bijzondere sociale leningen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) voor het aankopen, renoveren of bouwen van een woning openstaan voor alleenstaanden met een maximaal belastbaar inkomen van 27.200 euro en voor gezinnen met een maximaal belastbaar inkomen van 40.810 euro, te verhogen met 2.720 euro per persoon ten laste. Alleenstaanden met minimaal twee kinderen ten laste kunnen ook terecht bij het Vlaams Woningfonds voor een goedkope lening. De inkomensvoorwaarde is vastgesteld op een maximaal belastbaar inkomen van 40.810 euro, verhoogd met 2.720 euro per persoon ten laste.

2. Aangezien dit onderzoek niet onder mijn bevoegdheid wordt uitgevoerd, kan ik hierover geen informatie verstrekken.

**Vraag nr. 102
van 26 maart 2004
van de heer JOHAN DE ROO**

Heffing leegstand – Gent-Eeklo

De heffing op leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen wordt onverminderd voortgezet.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal woningen dat gewestelijk werd geïnventariseerd en van de gemeentelijk geïnventariseerde woningen voor het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Is hier een stijgende trend waar te nemen ? Zo ja, wat is hiervoor de verklaring ?
3. Hoeveel van de betrokken woningen vallen onder leegstand, ongeschikt, onbewoonbaar en verwaarlozing ?

4. Hoeveel vrijstellingen en schorsingen werden verleend in het arrondissement Gent-Eeklo ? Wat zijn hierbij de meest voorkomende redenen ?
5. Is hier een stijgende trend waar te nemen ? Zo ja, welke verklaring kan hiervoor worden gegeven ?
6. Is er een substantiële afwijking van schorsingen vast te stellen naargelang de gemeente inventariseert ? Zo ja, wat is hiervan de reden ?

Antwoord

1. Midden maart 2004 stonden er 2.267 panden op de inventaris leegstand en verkrotting van de gemeenten die behoren tot de arrondissementen Gent en Eeklo.

Van de 27 gemeenten die deze arrondissementen tellen, beheren er 5 zelf de inventaris, met name Aalter, Eeklo, Evergem, Gent en Knesselare. In Aalter en Knesselare is nog geen enkel pand op de inventaris gezet. In Eeklo staan er 98 panden op de inventaris, in Evergem 17 en in Gent 1.181.

De gemeente Gent neemt dus meer dan de helft voor haar rekening. Van de andere helft behoort 90% van de panden tot de groep van gemeenten die zelf geen inventarisbeheerder zijn.

2. De drie lijsten vertonen voor de arrondissementen Gent en Eeklo elk een andere evolutie.

Het aantal panden dat per jaar werd geïnventariseerd op de lijst *leegstand* kent een enorme stijging tot 1998 (een 700-tal panden). Daarna daalt het aantal inventarisaties tot een 300-tal in 2001. De laatste twee jaren ligt het aantal inventarisaties voor leegstand weer wat hoger, namelijk een 500-tal.

Ook de lijst *verwaarlozing* kent tot 1998 een stijging van het aantal geïnventariseerde panden per jaar, doch minder uitgesproken (een 300-tal panden). Daarna vindt een continue daling plaats en vanaf het jaar 2000 een stagnatie rond een 40-tal inventarisaties per jaar.

Op de lijst *ongeschiktheid en onbewoonbaarheid* vindt vanaf 1998 tot 2000 een toename

plaats van het aantal inventarisaties per jaar. In het jaar 2000 werd het grootst aantal woningen geïnventariseerd (ongeveer 300), daarna neemt dat aantal licht af tot een 200-tal woningen in 2003.

Op de drie lijsten is er geen uitgesproken stijging waar te nemen. De enorme stijging in de beginperiode is te verklaren door het voor de eerste maal inventariseren van alle leegstaande, verwaarloosde en ongeschikte en/of onbewoonbare panden en de invoering van de wetgeving.

- Van de 2.267 panden die midden maart 2004 op de inventaris stonden van de gemeenten van beide arrondissementen staan er 1.654 op de lijst leegstand, 372 op de lijst verwaarlozing en 554 op de lijst van ongeschikte en onbewoonbare woningen.

In totaal zijn er in beide arrondissementen ooit 3.312 panden geïnventariseerd als leegstand, 739 als verwaarloosd en 568 als ongeschikt en/of onbewoonbaar.

- Van al de panden die ooit geïnventariseerd zijn geweest in de arrondissementen Gent en Eeklo verkregen 1.755 panden (43%) één of meer vrijstellingen.

De meest voorkomende redenen zijn dat het pand wordt gerenoveerd (45%) en dat een overdracht heeft plaatsgevonden van het zakelijk recht (36%).

- Het percentage panden dat is vrijgesteld van de heffing in de arrondissementen Gent en Eeklo was gedurende de periode 1996-2002 constant in stijgende lijn (van 1/3 tot 2/3 van het totaal aantal panden op de inventaris). Vorig jaar is dat percentage gedaald tot de helft van het aantal panden dat nog geïnventariseerd staat.

De stijgende tendens van het aantal vrijstellingen kan worden verklaard doordat een deel van de panden met vrijstelling meerdere jaren op de inventaris blijft staan. Een aantal hiervan blijft langer dan twee jaar vrijgesteld van de heffing (ongeveer 10% van alle vrijgestelde panden) of geniet meerdere vrijstellingen na elkaar (18% van alle vrijgestelde panden).

- Er is een verschil in het percentage vrijstellingen waar te nemen voor de gemeenten die de inventa-

ris zelf beheren en de andere gemeenten in de arrondissementen Gent en Eeklo. Voor de gemeenten-inventarisbeheerders bedraagt het aandeel over alle inventarisaties gemiddeld 60%, voor de andere gemeenten 43%.

Wellicht is dit verschil niet zozeer te wijten aan de keuze voor een eigen inventarisatie, maar veeleer aan het feit dat het aandeel van Gent zo zwaar doorweegt.

JEF TAVERNIER

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 127
van 19 maart 2004
van de heer ERIK MATTHIJS

Vlarebo – Schietstanden

Het Vlaams Reglement op de Bodemsanering (Vlarebo) verplicht elke exploitant van een schietstand voor vuurwapens, in de mate deze in exploitatie was voor 29 oktober 1995, tot het laten uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek.

Er rijzen echter problemen bij de toepassing van Vlarebo.

Er is op het terrein verwarring inzake de toepassing van Vlarebo, in combinatie met Vlarem, en inzake de juiste draagwijdte van de bepalingen uit Vlarem (contradictie tussen Vlarem I en II ?).

- Er worden gevallen gesignaleerd van schietstanden waarvoor vorig jaar de milieuvergunning werd vernieuwd, en die een dergelijk verzoek krijgen. In welke mate zijn Vlarem en Vlarebo op mekaar afgestemd ?
- Er zijn schietstanden in open lucht, maar eveneens in gesloten ruimten. Terwijl Vlarem II inzake reglementering een onderscheid tussen open en gesloten schietstanden maakt (afdeling 5.32.7), schiet de indelingslijst van Vlarem I (rubriek 32.7 en 32.8) daarover tekort. Dit onderscheid wordt daar niet duidelijk gemaakt.
- Waarom een bodemonderzoek voor een gesloten schietstand, waarvan de vloer volledig is gebetonneerd ?

1. Wat zijn de precieze implicaties van Vlarebo voor schietstanden ?
2. Houdt Vlarebo terzake voldoende rekening met Vlarem ?
3. Is een bodemonderzoek noodzakelijk voor een schietstand die volledig ingekelderd is ?
4. Is een aanpassing van de indelingslijst wenselijk ?
5. Hoe zullen de exploitanten over mogelijke verduidelijkingen van de reglementering worden ingelicht ?

Antwoord

1. Schietstanden voor vuurwapens behoren tot rubriek 32.7, 2° en vallen onder categorie A van Vlarebo.

Hierbij dient een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd te worden bij overdracht, sluiting van de inrichting, stopzetting van de activiteit en periodiek om de 20 jaar, volgens artikel 4, §1, 1° van Vlarebo.

Het eerste periodieke onderzoek dient te worden uitgevoerd vóór 31 december 2003 voor schietstanden die vóór 29 oktober 1995 in exploitatie waren. Voor schietstanden die na 28 oktober 1995 zijn aangevat, dient er een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd te worden binnen de periode van tien jaar na de datum van de definitieve milieuvergunning, indien er nog geen oriënterend bodemonderzoek werd uitgevoerd.

2. Terwijl Vlarem II een onderscheid maakt tussen schietstanden in open lucht en in gesloten ruimten (afdeling 5.32.7), wordt in de indelingslijst van Vlarem I (rubriek 32.7) enkel onderscheid gemaakt tussen schietstanden met vuurwapens (32.7, 2°) en met wapens met veren of perslucht (inclusief paintball shooting) (32.7, 1°).

Bijlage 1 van Vlarebo volgt bijlage 1 van Vlarem I. Hierbij wordt rubriek 32.7, 2° als Vlarebo-inrichting beschouwd; rubriek 32.7, 1° zoals vermeld in bijlage 1 van Vlarem I wordt niet in aanmerking genomen in de Vlarebo-lijst. Bijgevolg zijn schietstanden voor vuurwapens onderzoeksplichtig, zowel in open lucht als in gesloten ruimten.

M.b.t. de afstemming tussen Vlarem en Vlarebo met betrekking tot de verplichting tot uitvoering

van een bodemonderzoek heb ik advies gevraagd aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), naar aanleiding van een recent voorstel van de Federatie Kleischutters Vlaamse Land om de sectorale voorwaarden van Vlarem II voor de kleiduifschutters te wijzigen, onder andere de verplichting inzake het bodemonderzoek.

Op basis van dit advies zal ik oordelen of hiervoor een Vlarem- en/of Vlarebo-aanpassing wenselijk is. In elk geval is er een discrepantie tussen de jaarlijkse onderzoeksplicht volgens Vlarem, en de 20-jarlijkse onderzoeksplicht volgens Vlarebo. De logica lijkt me bovendien te zijn dat dergelijke verplichting enkel in Vlarebo wordt ingeschreven.

3. Voor onderzoeksplichtige activiteiten dient de erkende bodemsaneringsdeskundige bij het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek uit te maken welke de risicolocaties zijn op het perceel waar Vlarebo-activiteiten of -inrichtingen aanwezig zijn. Tevens kan hij uitmaken of er voldoende bodembeschermende maatregelen zijn getroffen om bodemverontreiniging te voorkomen.

Bij gesloten schietstanden met volledig gebetonneerde vloer is de kans op bodemverontreiniging ter hoogte van het gebouw klein en dient de bodemsaneringsdeskundige zijn onderzoeksstrategie hierop af te stemmen. Gelet op de activiteit/inrichting kan er bijvoorbeeld verontreiniging ontstaan in de toplaag van de bodem door de verspreiding van loodhoudend stof ter hoogte van de uitlaat van het ventilatiesysteem.

4. Het is me niet duidelijk welke indelingslijst de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelt, de Vlarem- of de Vlarebo-lijst.

Ik wil nog even herhalen wat mijn visie is in verband met de problematiek van afstemming van Vlarem en Vlarebo bij schietstanden.

- Een bodemonderzoek voor gesloten schietstanden wordt door mijn diensten niet als zinloos bestempeld, aangezien er toch op bepaalde plaatsen risico bestaat voor bodemverontreiniging.
- Voor de schietstanden in open lucht heb ik gevraagd of de Vlarem-onderzoeksplicht niet te streng is; ik meen bovendien dat deze eis eigenlijk niet thuishoort in Vlarem, en dat dit daarom best volledig in Vlarebo wordt geregeld.

5. Via de vergunningverlenende overheid.

Vraag nr. 128
van 19 maart 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

OVAM-drankbekers – Gebruiksrisico's

Naar verluidt stelt de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) dat de herbruikbare drankbekers die zij ter beschikking stelt bij feestelijkheden, "mits normaal gebruik", niet giftig zijn.

Hierbij vraag ik mij af of ze bij zogenaamd abnormaal gebruik dan wel giftig zijn? Wat is overigens het verschil tussen normaal en abnormaal gebruik?

Gaat de minister er niet van uit dat, in afwachting van een duidelijker beeld, het gebruik van deze bekertjes moet worden tegengegaan?

Antwoord

Eerst willen we er de nadruk op leggen dat OVAM zelf geen drankbekers ter beschikking stelt. Het gebruik wordt wel gestimuleerd en aangeraden. Vervolgens moet erop gewezen worden dat het tot de bevoegdheid van de federale minister van Volksgezondheid behoort om te oordelen over het gebruik van dergelijke producten.

Minister Demotte gaf op 2 maart 2004 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers reeds omstandig antwoord op de vraag of bisfenol gevaarlijk is of niet en hiermee werd ook op deze vraag ingegaan. We citeren:

"De Belgische reglementering steunt op de Europese richtlijn 2002/72/EG van de Commissie van de Europese Gemeenschap van 6 augustus 2002 inzake materialen en voorwerpen van kunststof bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen. Die richtlijn regelt het gebruik van bisfenol A in de fabricage van kunststoffen en meer bepaald van polycarbonaten. Voor de vaststelling van de normen baseert de richtlijn zich op een advies van het wetenschappelijk comité Scientific Committee for Food. Dit is de wetenschappelijke autoriteit voor Europa wat betreft voedselveiligheid, de Europese tegenhanger van het FAVV als het ware. Het laatste advies inzake bisfenol A dateert van 17 april 2002. Dit advies werd opgesteld ingevolge het groot aantal

nieuwe gegevens die de voorbije vijf jaar werden gepubliceerd. Er werden inderdaad al veel migratiestudies gemaakt over de hele wereld. Die studies tonen aan dat herhaaldelijk gebruik, schrobben, verwarmen of chemische sterilisatie geen effect hebben op kunststofvoorwerpen van polycarbonaat."

Deze laatste zin geeft een vrij volledige omschrijving van wat wordt verstaan onder normaal gebruik van drankbekers: er herhaaldelijk uit drinken, ze schrobben, verwarmen of chemisch steriliseren om ze te reinigen. De gezaghebbende instantie, de SCF (Scientific Committee on Food), van de Europese Commissie heeft de mogelijke gezondheidsrisico's van bisfenol A onderzocht en is tot de conclusie gekomen dat er geen gezondheidsrisico is.

Natuurlijk kan iedere (kunst)stof abnormaal gebruikt worden. In dit geval kan dan gedacht worden aan smelten, sigarettenpeukjes in uitdoven, verbranden in een tuinoventje of in een kampvuur, ... Het risico bij dergelijk gebruik is natuurlijk nooit in te schatten.

Toch moet hierbij opgemerkt worden dat in het verleden reeds heel wat tests verricht zijn, waarbij ook "worst case scenario's" onderzocht werden. Voorbeelden van deze tests vindt men in het "European Union Risk Assessment Report", Bisphenol-A, Cas No: 80-05-7, EINECS No: 201-245-8, blz. 124-129. Bisfenol A heeft deze tests doorstaan. Daarom sluiten we ons aan bij de conclusie van minister Demotte, bevoegd voor deze materie, we citeren nogmaals:

"Het algemene besluit is dat de migratie van bisfenol A in de voedingsmiddelen moeilijk of niet te detecteren is. In een Europese studie op flessen, die op grote schaal werd uitgevoerd, werd geen migratie naar voedingsmiddelen vastgesteld. In december 2003 heeft het Permanent Comité voor de voedselketen en diergezondheid een wijziging goedgekeurd van de Europese reglementering, waarbij de nieuwe, specifieke migratielimiet voor bisfenol A werd vastgelegd, zoals die door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding in zijn laatste advies werd bepaald. De nieuwe reglementering zal eerstdaags worden gepubliceerd. Zij zal dus bekend worden en onmiddellijk in Belgisch recht worden omgezet. Hoewel de huidige limieten geen gevaar vormen voor de volksgezondheid, wordt zowel van de kant van de wetgever als vanuit de sector van de verpakkingsmaterialen alles in het werk gesteld om de blootstellingen van de gebruiker aan migrerende stoffen zo laag mogelijk te houden."

Tot slot wil ik ook duidelijk stellen dat ook ik in deze het voorzorgsprincipe hanteer. Indien, uit wetenschappelijk bewijsmateriaal, zou blijken dat er risico is voor de bevolking zal ik niet aarzelen om de nodige maatregelen te nemen.

Vraag nr. 129
van 19 maart 2004
van de heer JACKY MAES

zeewering – Rijshoutaanplantingen

Zie:
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 En Energie
 Vraag nr. 282
 van 19 maart 2004
 van de heer Jacky Maes
 Blz. 2514

Gecoördineerd antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 130
van 19 maart 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Zuid-Afrika – Ontwikkelingssteun en lokaal beleid

Zuid-Afrika is één van de partnerlanden voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking.

Men zou van deze partnerlanden toch mogen verwachten dat zij hun eigen schaarse middelen zo efficiënt mogelijk besteden.

Het is dan ook merkwaardig dat Zuid-Afrika anderhalf miljoen dollar uittrok om de feestelijkheden te sponsoren ter gelegenheid van de tweehonderdste verjaardag van de onafhankelijkheid van Haïti. De Zuid-Afrikaanse president Mbeki was overigens één van de weinige buitenlandse eregasten die kwamen opdagen op de festiviteiten die werden georganiseerd door de inmiddels verdreven Haïtiaanse dictator Aristide.

Terwijl Vlaams belastinggeld gebruikt wordt om te helpen bij de ontwikkeling van Zuid-Afrika, worden

de Zuid-Afrikaanse middelen blijkbaar besteed aan het sponsoren van feestjes van dictators aan de andere kant van de wereld.

Houdt de minister daarmee rekening in zijn ontwikkelingsbeleid ?

Wordt dit soort situaties besproken met de Zuid-Afrikaanse autoriteiten ?

Antwoord

Ten tijde van de apartheid gold een internationale boycot ten aanzien van Zuid-Afrika. Met het verdwijnen van de apartheid en de democratisering van Zuid-Afrika werd het land opnieuw opgenomen in de internationale gemeenschap.

Zuid-Afrika is nadrukkelijk aanwezig op het internationale toneel. De voorbije jaren werden enkele belangrijke internationale conferenties in Zuid-Afrika georganiseerd (World Summit for Sustainable Development, Internationale Conferentie tegen Racisme, lancering van de Afrikaanse Unie). Zuid-Afrika hoopt in 2010 het wereldkampioenschap voetbal te mogen organiseren.

President Thabo Mbeki voert een actief buitenlands beleid. Zo is onder zijn impuls het New Partnership for Africa's Development (Nepad) tot stand gekomen. Het doel van Nepad is Zuid-Afrika en heel Afrika vrij te maken van armoede en onderontwikkeling. Daarom is Zuid-Afrika ook actief betrokken bij het vredesproces in Centraal-Afrika.

Het buitenlands beleid van Zuid-Afrika beperkt zich niet tot het Afrikaanse continent. Vanuit de gedachtegang die Zuid-Afrika hanteert bij zijn inter-Afrikaanse relaties, handelt Zuid-Afrika ook met de andere landen in ontwikkeling. Zuid-Afrika streeft er naar samen met de miljoenen Afrikanen waar ook ter wereld om vrij te zijn van armoede, onderontwikkeling, racisme en marginalisering. Daarbij schenkt Zuid-Afrika bijzondere aandacht aan de Afrikaanse diaspora. Dat is de achtergrond van het recente bezoek van president Mbeki aan de Bahamas en Haïti. Het is in die geest dat de Zuid-Afrikaanse regering een financiële bijdrage heeft geleverd voor de viering van de tweehonderdste verjaardag van de onafhankelijkheid van Haïti.

Vlaanderen geeft financiële steun aan Nepad en verleent daarmee zijn impliciete steun aan het streven

van Zuid-Afrika om het Afrikaanse continent te helpen in zijn verdere ontwikkeling. Vlaanderen ondersteunt ook ontwikkelingsprojecten die de bevolking in Zuid-Afrika ten goede komen. De financiële middelen die Vlaanderen aan Zuid-Afrika geeft, worden niet gebruikt om vieringen zoals deze in Haïti te betalen. Bijgevolg worden dergelijke aangelegenheden ook niet besproken met de Zuid-Afrikaanse autoriteiten.

Vraag nr. 131
van 19 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Demer Tongeren – Waterkwaliteit

Dat de Demer ook een Tongerse rivier is, is minder bekend. De Demer ontspringt in de deelgemeente Berg, ten oosten van Tongeren.

De waterkwaliteit wordt allicht hier ook beïnvloed door huishoudelijke lozingen, insecticidegebruik en eventueel bedrijfsafval, die allemaal (on)rechtstreeks in de Demer terechtkomen.

Om de waterkwaliteit van de Demer te verhogen, werden er in het recente verleden waterzuiveringsinstallaties in gebruik genomen in Bilzen, Hoeselt en Riksingen.

De resultaten opvolgen van deze initiatieven om de waterkwaliteit van de Demer te verhogen, is dus aangewezen : de waterkwaliteit zou moeten verbeteren en het leven in de rivier zou moeten toenemen.

1. Gebeurden er in de laatste tien jaren ook kwalitatieve onderzoeken naar de toestand van het water en het visbestand in en aan de Demer specifiek op het grondgebied Tongeren ? Wat zijn de resultaten ?
2. Zijn er nog initiatieven gepland in Tongeren – regio stroomgebied Schelde – om de waterkwaliteit van de Demer te verhogen ? Welke ?

Antwoord

1. Het meetnet oppervlaktewaterkwaliteit van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) omvat geen meetplaats gelegen op de Demer in Tongeren. Even stroomafwaarts van Tongeren is er wel een meetplaats, namelijk in Hoeselt (code

403000). In de bijlage wordt een beschrijving van de ligging van deze meetplaats en de evolutie van de zuurstofhuishouding en de Belgische Biotische Index weergegeven.

De Prati-index is een maatstaf voor de kwaliteit van de zuurstofhuishouding. De trend is dalend, wat wijst op een relevante verbetering. In 2002 bleek de zuurstofhuishouding in grote mate hersteld met een kwaliteitsklasse "aanvaardbaar" (groen).

De Belgische Biotische Index, die een maatstaf is voor de biodiversiteit qua aquatische, benthische ongewervelden, schommelde begin de jaren '90 sterk, maar ook hier is de trend uitgesproken positief. In 2001 en 2002 scoorde de index een waarde 6, wat overeenstemt met een "matige kwaliteit" en dus nog onvoldoende is om de wettelijke basiskwaliteitsnorm te halen (minimaal 7).

Details over deze metingen alsook over de meetresultaten met betrekking tot andere parameters, zijn terug te vinden op de VMM-website (www.vmm.be).

De visstand van de Demer werd in het kader van het "Meetnet Zoetwatervis" al enkele keren bestudeerd: in 1995, in 1999, in oktober-november 2001 (regio Limburg) en in april-mei 2003 (regio Vlaams-Brabant).

De belangrijkste trends waren dat op bijna alle locaties het aantal soorten was toegenomen en dat de soorten zich meer verspreiden over de Demer. Globaal kon men zeggen dat afgaande op de kwaliteit van het visbestand de positieve evolutie die de Demer sedert een aantal jaren doormaakte, zich in geringe mate had doorgezet.

Op het grondgebied van Tongeren ligt er één IBW-meetplaats, namelijk in 's Herenelderen nabij Papenbos (*IBW : Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer – red.*). Hier wordt periodiek het visbestand gemonitord. De Demer is er zeer smal (2m) en ondiep (0,5 m). Deze locatie werd in 1995, 1999 en 2001 bemonsterd. In 1995 werden hier vijf soorten gevangen, namelijk blankvoorn, riviergrondeel, vetje, driedoornige stekelbaars en tiendoornige stekelbaars. Hoewel er in 1999 (in vergelijking met 1995) globaal genomen een lichtjes positieve evolutie van het visbestand in de Demer kon worden vastgesteld, was dit niet van toepassing voor de locatie gelegen in Tonge-

ren. Hier kon in 1999 immers geen enkel visleven worden vastgesteld. Er zijn geen aanwijzingen waarom op dat ogenblik het visleven op die plaats ontbrak. In 2001 werden op deze locatie opnieuw zes soorten gevangen, namelijk baars, blankvoorn, blauwbandgrondel, driedoornige stekelbaars, gibel en riviergrondel. Het visbestand is zowel naar diversiteit als naar biomassa toe verbeterd en dit zowel ten opzichte van 1995 als van 1999.

2. De voorbije jaren werden door NV Aquafin, in opdracht van het Vlaams Gewest, op het grondgebied van de stad Tongeren drie projecten, gesitueerd binnen het bekken van de Demer (regio stroomgebied Schelde), uitgevoerd. Het betreft de volgende projecten :

- project 97301 "RWZI Riksingen" (IP 1997; kostprijs: 1,3 mio euro);
- project 97344 "PS + PL 's Herenelderenbeek" (IP 1997; kostprijs: 0,98 mio euro);
- project 20301B "Verbindingsriolering Elde-
renstraat (gecombineerd met GIP L98071)"
(IP 2002; kostprijs: 0,26 mio euro).

(*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie; PS : pompstation; PL : persleiding; IP : investeringsprogramma; GIP : gemeentelijk investeringsprogramma – red.*)

In het kader van de goedgekeurde investeringsprogramma's zijn er de voorbije jaren nog diverse projecten ter uitvoering opgedragen aan NV Aquafin. Het project "Verbindingsriolering Lindebornstraat - Elderenstraat" (20300), waaraan ook het project "Verbindingsriolering Elderenstraat" (20301A) werd toegevoegd, is momenteel in uitvoering. Het einde van deze werken, waarvan de kostprijs geraamd wordt op circa 0,65 miljoen euro, is gepland voor oktober 2004.

Daarnaast zijn er nog zes projecten waarvan het technisch plan reeds is goedgekeurd, en waarvan het detailontwerp met het oog op de aanbesteding in opmaak is. Het betreft:

- het project 20302 "Verbindingsriolering Demer-
broek" (IP 2001; kostprijs: 1,06 miljoen euro);
- het project 21116 "Verbindingsriolering Henis"
(IP 2001; kostprijs: 1,67 miljoen euro);

- het project 20386 "Collector Mombeek fase
7" (IP 2002; kostprijs: 0,66 miljoen euro);
- het project 20383A "Collector Mombeek fase
6 met AWV + stad Tongeren" (IP 2002; 0,031
miljoen euro), dat op korte termijn in uitvoe-
ring zal gaan;
- het project 20383C "Collector Mombeek fase
6" (IP 2002; 1,38 miljoen euro);
- het project 20387 "Verbindingsriolering Ham-
straat" (IP 2002; 0,37 miljoen euro).

(*AWV : administratie Wegen en Verkeer – red.*)

Ten slotte zijn er op de indicatieve programmajaren van het rollend meerjareninvesteringsprogramma 2005-2009, dat op 19 december 2003 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, nog drie projecten opgenomen, met name :

- het project 20385 "Collector Piringen of
KWZI" (IP 2006);
- het project 20384 "Collector Fonteinbeek of
KWZI" (IP 2006-2009);
- het project 20753 "Verbindingsriolering Lere-
straat" (IP 2006-2009).

Voor deze projecten zijn er echter nog wel een aantal knelpunten. Zo zijn de lozingspunten die zullen worden gesaneerd door de projecten "Collector Fonteinbeek of KWZI", respectievelijk "Verbindingsriolering Lerestraat", sterk verdund doordat heel wat grachten en bronnen zijn aangesloten op de betrokken rioleringsstrengen. Wat het project "Collector Piringen of KWZI" betreft, zijn de lozingspunten wel voldoende geconcentreerd, doch hier dient de aan te leggen leiding aan te sluiten op een bestaande gemeentelijke leiding waar drainages van boomgaarden op zijn aangesloten.

Vooraleer er sprake kan zijn van het ter uitvoering opdragen van deze projecten aan NV Aquafin, dient er dan ook voldoende zekerheid te zijn omtrent het op korte termijn oplossen van de betrokken knelpunten. Zo niet hebben deze investeringsprojecten geen zin.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 40
van 19 maart 2004
van de heer JAN LOONES

Internationale Conferentie Federalisme 2005 – Cofinanciering

Op 12 maart jongstleden nam de Vlaamse regering volgens de informatieambtenaar onderstaande beslissing :

"Op voorstel van minister-president Bart Somers : De Vlaamse regering kent 275.000 euro subsidie toe aan het Fonds voor Externe Communicatie van de federale overheid voor de co-organisatie en cofinanciering van de Internationale Conferentie Federalisme 2005."

1. Vanuit welke begrotingspost komt die 275.000 euro subsidie ?

Is dit de enige financiële bijdrage van de Vlaamse overheid in deze organisatie of zullen er later (begrotingsaanpassing 2004, begroting 2005) nog volgen ?

Heeft de Vlaamse regering er zicht op waarin die 275.000 euro geïnvesteerd wordt ?

2. Wie is (zijn) de organisator(en) van de Internationale Conferentie Federalisme 2005 ?
3. Kan de minister-president wat meer uitleg verschaffen over de inhoud van de organisatie ?

Wat is het doel van de conferentie, wie zijn de genodigden, wie zijn de sprekers, wanneer vindt ze plaats, ... ?

4. Wat is het aandeel van de Vlaamse overheid in de bovenvermelde "co-organisatie"? Welke inspraak heeft de Vlaamse overheid ?
5. Waarom nam de Vlaamse regering de beslissing deze conferentie mee te financieren ?

Welke "return" wordt verwacht ?

Antwoord

Het Overlegcomité Federale Regering - Gemeenschaps- en Gewestregeringen heeft tijdens zijn zittingen van respectievelijk 26 februari 2002 en 20 september 2002 besloten tot de organisatie in België van de 3de Internationale Conferentie over Federalisme in de tweede helft van oktober 2004 en hiervoor een aantal modaliteiten vastgelegd. De aankondiging van de premier op 30 augustus 2002, tijdens de vorige Conferentie in Sint-Gallen, dat België bereid was tot het organiseren van de 3de Conferentie over Federalisme gebeurde na overleg en met het principieel akkoord van de gemeenschappen en gewesten. Intussen werd de datum in onderling overleg verschoven naar 24-26 februari 2005.

Alle afspraken hieromtrent werden vastgelegd in een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten, dat alle aspecten van financiering, inhoudelijke en organisatorische voorbereidingen, deelnemers en budget regelt. Dit akkoord werd goedgekeurd in het Overlegcomité van 3 december 2003.

1. De grootte van het budget voor deze conferentie werd bepaald in nauw overleg tussen de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten.

Voor de financiering is beslist dat de gemeenschappen en gewesten samen de helft van de financiering van de Conferentie op zich nemen, om hierdoor een even groot gewicht te hebben in de organisatie van de Conferentie als de federale overheid. De verdeling tussen gemeenschappen en gewesten gebeurde in onderling overleg en naar het voorbeeld van de participaties in de wereldtentoonstellingen. Voor Vlaanderen komt dit neer op maximaal 500.000 euro. 375.000 euro wordt aangerekend op programma 11.2 van de administratie Kanselarij en Voorlichting, basisallocatie 33.12 - Subsidies aan organisatoren van topevenementen met een internationale uitstraling. De overige 125.000 euro zal worden betaald vanuit het programma 12.1 - Buitenlands Beleid. Belangrijk hierbij is te melden dat een vijfde van de bijdrage van Vlaanderen (100.000 euro van de maximale 500.000 euro die uitgetrokken werd) besteed kan worden aan een culturele avondactiviteit op uitnodiging van Vlaanderen. Vlaanderen kan van deze gelegenheid gebruik maken om de regio te promoten door de deelnemers van de Conferentie gedurende één avond te laten kennismaken met de Vlaamse cultuur.

2. De organisatoren van deze conferentie zijn de federale overheid en de overheden van alle gemeenschappen en gewesten, op voet van gelijkheid.

Vlaanderen wordt in deze vertegenwoordigd door mezelf, als minister-president, en mevrouw Patricia Ceysens, in haar hoedanigheid van Vlaams minister bevoegd voor het buitenlands beleid.

- 3 en 4. De 3de Conferentie zal plaatsvinden van 24 tot 26 februari 2005 (2,5 dagen) in de gebouwen van het Europees Parlement in Brussel. Men rekent op de deelname van 600 personen, waarvan 200 personen uit ontwikkelingslanden.

We wensen een goede mix tussen vertegenwoordigers van de politieke wereld, de ambtenarij en de academische wereld. Er is ook ruimte en de reservatie van een deel van het budget voor de financiering van de participatie van 50 geïnteresseerde jongeren uit federale landen uit de hele wereld.

Een Sturings- en Organisatiecomité (hierna Sturingscomité genoemd) samengesteld uit leden van de federale overheid en vertegenwoordigers van de deelstaten is verantwoordelijk voor de volledige organisatie van de betrokken Conferentie. Inhoudelijk worden ze ondersteund door een adviesraad van vertegenwoordigers uit de academische wereld en het middenveld. Ook hier werd het taalevenwicht gerespecteerd.

Inhoudelijke uitwerking: de 3de Conferentie wil aandacht schenken aan de grondslagen, methode en finaliteit van het federalisme. Hiervoor zal worden gewerkt in verschillende thematische werkgroepen. In deze werkgroepen worden de thema's ingeleid door cases/ ervaringen uit verschillende landen, waaraan de andere leden van de werkgroep hun eigen ervaring kunnen toetsen. Deze cases zijn niet noodzakelijk "best practices". Ook indien België als case aan bod zou komen, of indien een Belgisch lid van een werkgroep reageert op een case die voorgesteld werd door een ander land/een andere regio, is het onvermijdelijk dat samen met de voordelen van het Belgische federale systeem ook de minder goede kanten van het systeem aan bod zullen komen. Het gaat om een vrije discussie. Door deze Conferentie mee te organiseren, willen we ons land en de eigen deelstaat promoten in het buitenland.

5. Vlaanderen neemt deel aan deze Conferentie over Federalisme, samen met de andere gemeenschappen en gewesten, wegens het concept achter deze Conferentie.

Het doel van deze Conferentie is precies om beleidsmakers van zowel de federale overheden als deelstaten rond de tafel te krijgen om te reflecteren over de grondslagen, methode en finaliteit van het federalisme. De meerwaarde van deze Conferentie ligt precies in deze ervaringsuitwisseling en de verschillende invalshoeken.

Uiteraard willen we van de gelegenheid gebruik maken om het politiek netwerk van Vlaanderen te verruimen en te versterken en nemen we via een actieve participatie in de debatten en het aanbod van een culturele activiteit in Vlaanderen deze gelegenheid te baat om Vlaanderen in het buitenland te promoten.

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 58
van 19 maart 2004
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Opleidingen – Azertyklavier

Zie:
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 116
van 19 maart 2004
van mevrouw Brigitte Grouwels
Blz. 2510

Antwoord

1. Historische situering

In de meeste Angelsaksische landen vindt men inderdaad querty. Dit is ook het geval in Nederland. In de periode dat de schrijfmachine ("Typewriter") werd ingevoerd, wilde Frankrijk een eigen koers varen door azerty in te voeren.

Brussel en Wallonië volgden het Franse voorbeeld en bepaalden zo de standaard voor het be-

drijfsleven in België. Daardoor heeft Vlaanderen historisch op de schrijfmachines altijd azerty gebruikt.

2. Huidige marktsituatie

Wiskundigen, informatici en fysici werken graag met quertyklavieren wegens de handige plaatsing van een aantal tekens. Nochtans stelt men in het academisch milieu vast dat studenten moeite hebben met het querty-klavier. De Vlaamse gebruikers van schrijfmachines en pc's zijn immers opgegroeid met azerty in de school- en werkomgeving. Wanneer men een pc in de winkel koopt, dan is dit standaard azerty in Vlaanderen.

In de meeste nationale en zelfs internationale bedrijven in Vlaanderen zal men doorgaans azerty gebruiken, zo wordt in bijvoorbeeld de ziekenhuissector circa 100% azerty gebruikt.

Vele ministeries, Vlaamse openbare instellingen (VOI) en andere overheidsdiensten gebruiken azerty, onder andere het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provinciebesturen.

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) gebruikt eveneens het azertyklavier in de administratie en in de opleidingen voor werkzoekenden om hen het best voor te bereiden op de arbeidsmarkt.

Diversiteit van querty

Buiten onze landgrenzen in de Westerse wereld is querty de meest verbreide vorm. Echter, zelfs binnen de quertygroep bestaan nog verschillende versies. Elk land heeft ongeveer zijn eigen versie: niet alleen de speciale tekens (Spanje, Skandinavië, ...), maar ook de functionele toetsen bevinden zich dikwijls op een andere plaats. In Duitsland gebruikt men het quertyklavier.

Ter verduidelijking hiervan kan men op het internet de volgende tekst vinden: "*Vrijwel elk land heeft een eigen toetsenbord met de lokale indeling. Nederland en België hebben ook een eigen toetsenbord. In Nederland echter wordt door 90% van de bevolking een Amerikaans (US) toetsenbord gebruikt. Dit toetsenbord is standaard minder geschikt voor het typen van Nederlandse teksten, omdat met dit toetsenbord niet op gemakkelijke wijze vreemde tekens zijn in te voeren (zoals trema's en accenttekens). U kunt een toetsenbordindeling instellen en wijzigen in het "configuratiescherm."*

Samenvattend kan men stellen dat door de historische context en de huidige marktsituatie de VDAB het klavier gebruikt dat de gebruikers het meest gewoon zijn en dat hen de beste kansen geeft op de arbeidsmarkt. Het klavier is een instrument om bepaalde handelingen vlot en efficiënt uit te kunnen voeren. Indien nodig kunnen quertygebruikers die blind kunnen typen, handmatig de toetsenbordindeling van een azertyklavier wijzigen naar querty.

(Antwoord Paul Van Grembergen : 2510 ; antwoord Patricia Ceysens : 2532 – red.)

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 70
van 27 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

BIS On Line – Evaluatie

BIS On Line (Begeleid Individueel Studeren) biedt taalcursussen Nederlands voor anderstaligen aan, niveau gevorderden. Voor de anderen is blijkbaar geen taalaanbod via het BIS On-Linesysteem voorhanden.

1. Sinds wanneer loopt dit aanbod ?
2. Hoeveel personen (m/v) schreven zich reeds in voor deze cursus ? Hoeveel beëindigden hem reeds ?
3. Welk profiel hebben deze cursisten (nationaliteit, statuut, ...) ?
4. Welke niveaus Nederlands voor anderstaligen zijn nu effectief beschikbaar ?

Welke planning is er gemaakt om alle niveaus aan te bieden ?

5. Is er voorzien in een tegemoetkoming voor anderstaligen met financiële moeilijkheden die lessen Nederlands willen volgen met het oog op hun emancipatie en integratie ?

Antwoord

De taalcursussen BIS On Line worden ontwikkeld conform het European Framework of Reference van

de Raad van Europa. Er is tevens een overleg opgestart met de centra voor volwassenenonderwijs, die van deze cursussen gebruik zullen kunnen maken.

In het NT2-aanbod is op 18 december 2003 een aanvang genomen met de modules 9 en 10 (Effectiveness 1 en 2), elk corresponderend met 120 contacturen (*NT2 : Nederlands als Tweede Taal – red.*). Modules 7 en 8 zullen aan het aanbod worden toegevoegd in de loop van juni 2004, en modules 5 en 6 worden op dit moment ontwikkeld en zullen waarschijnlijk begin 2005 aangeboden worden.

Met het oog op de doelgroep van de cursus NT2 en de specifieke vereisten op vlak van infrastructuur, computer- en leervaardigheid, is het niet opportuun om voor de allerlaagste niveaus on line cursussen aan te bieden. BIS biedt als alternatief ook drie schriftelijke cursussen NT2 aan voor de beginnersniveaus. Mogelijk wordt dit aanbod nog aangevuld met twee vervolgcursussen.

De resultaten

BIS On Line : tot op heden schreven twaalf cursisten zich in, waarvan zes reeds het inschrijvingsgeld betaalden. Dit lage aantal volgt enerzijds uit het feit dat sedert de lancering van deze cursus nog geen bekendmaking van de cursus gebeurd is, en anderzijds uit de kleine omvang van de doelgroep die op dergelijk hoog niveau NT2 kan en wil studeren.

Schriftelijke cursussen: inschrijvingen in 2003

Nederlands voor anderstaligen 1 (Dui.)	59
Nederlands voor anderstaligen 1 (Eng.)	458
Nederlands voor anderstaligen 1 (Fr.)	498
Nederlands voor anderstaligen 2 (Dui.)	11
Nederlands voor anderstaligen 2 (Eng.)	84
Nederlands voor anderstaligen 2 (Fr.)	89

Nederlands voor anderstaligen 3 werd pas gelanceerd. Nederlands voor anderstaligen 4 en 5 wordt op het eind van het jaar aangeboden.

Inschrijvingen BIS On Line

Gezien de recente opstart van BIS On Line en het beperkte aanbod op dit ogenblik zijn hiervoor momenteel nog geen relevante statistieken beschikbaar.

Het profiel van de cursisten

Deelnemers schriftelijke cursussen

	NT2	Algemeen
Betaalde inschrijvingen	45 %	65 %

Geslacht

Man	51,81%
Vrouw	48,19%

Beroep	NT2	Algemeen
Varia	24,89%	15,28%
Arbeider	15,50%	21,71%
Bediende	21,27%	31,76%
Zelfstandige	5,77%	5,21%
Vrij beroep	2,26%	1,27%
Ambtenaar	4,41%	12,51%
Leraar	4,19%	4,70%
Huisvrouw/man	7,92%	3,74%
Gepensioneerde	0,79%	4,06%
Werkzoekende	13,01%	8,75%

Voltooide studie	NT2	Algemeen
Onbekend	20,81%	1,59%
Lager onderwijs	17,08%	10,16%
LSO/2de graad	15,84%	16,04%
HSO/3de graad	23,30%	28,62%
HOKT	5,88%	18,66%
HOLT	1,58%	5,44%
Universiteit	14,14%	13,34%
BeroepsSO	1,36%	6,16%

Woonplaats	NT2	Algemeen
Buitenland	9,97%	2,43%
Brusselse gewest	14,55%	3,99%
Wallonië	6,64%	1,18%
West-Vlaanderen	9,97%	15,33%
Oost-Vlaanderen	14,20%	23,06%
Limburg	4,01%	7,86%
Antwerpen	25,09%	29,42%
Vlaams-Brabant	15,46%	16,71%

(*LSO : lager secundair onderwijs; HSO : hoger secundair onderwijs; HOKT : hoger onderwijs korte type; HOLT : hoger onderwijs lange type – red.*)

BIS geeft enkel vrijstelling van inschrijvingsgeld aan gedetineerden en personen die zich voorbereiden op

de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap. Inschrijvingsgeld bij BIS en Bis On Line kan ook betaald worden met opleidingscheques.

Vraag nr. 77
van 12 maart 2004
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Technisch en beroepsonderwijs – Toepassing Welzijnswet 1996

Uit het antwoord van de minister op een schriftelijke vraag van de heer Jos De Meyer (vraag nr. 92 van 21 maart 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1246) blijkt dat de federale "Wet betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk" (04.08.1996-BS.18.09.1996) ook van toepassing is op jongeren die in het kader van hun opleiding een vorm van arbeid verrichten. Voor het secundair onderwijs (inz. technisch en beroepsonderwijs) worden hieronder alleszins de praktijkvakken verstaan, georganiseerd hetzij als praktijkonderricht op school, hetzij als stages op basis van een overeenkomst in bedrijven of ondernemingen. Leerlingen die een vorm van arbeid verrichten, vallen dus als *werknemers* onder het toepassingsgebied van de wet. Onder *werkgevers* worden, voorzover het om leerlingen gaat die praktijkonderricht op school volgen (en om schoolpersoneel), de respectieve inrichtende machten van het onderwijs verstaan.

Het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB) (11.02.1946-BS.03.04.1946) bepaalt duidelijk : "De werkkledij wordt geleverd, gereinigd, hersteld en in normale bruikbare staat gehouden door de werkgever en blijft diens eigendom. Het is verboden de werknemers toe te staan hun eigen werkkledij aan te schaffen en er henzelf het onderhoud van te laten verzekeren." (Titel II, Hfdst. II, Afd. III, Art. 103bis3 v/d gecoörd. tekst). Wat de strikte toepassing van deze ARAB-bepaling financieel voor de scholen zou kunnen betekenen, heeft weinig uitleg. De overheid stelt geen specifiek budget voor scholen beschikbaar om de – zeer ruime en erg diverse – wetsbepalingen na te komen. De kosten gaan bijgevolg af van de algemene werkmiddelen. Met leerlingen als werknemer zou dit bijvoorbeeld alleen al op het vlak van de persoonlijke beschermingsmiddelen (werkpak, veiligheidsaccessoires,...) zware bijkomende kosten met zich mee kunnen brengen.

Vermits de kosteloosheid van het onderwijs (op het verbod op het heffen van inschrijvingsgeld na) voor

het secundair onderwijs niet absoluut is, kunnen de inrichtende machten natuurlijk een deel van de onderwijskosten (bv. op het vlak van de persoonlijke beschermingsmiddelen) op de ouders verhalen. Anderzijds stelde de Onderwijsbeleidsnota 1999-2004 (*Stuk 139 (1999-2000) Nr. 1 – red.*) dat er, in afwachting van de conclusie van een wetenschappelijk onderzoek naar het factureren van kosten aan ouders, een "stand still" in acht moest worden genomen, "wat betekent dat het kostenpeil zeker niet mag toenemen" (sic). Deze intentie werd door de minister herbevestigd in antwoord op de reeds vermelde vraag van Vlaams volksvertegenwoordiger Jos De Meyer.

De minister achtte het – binnen het geciteerde antwoord – trouwens ook opportuun om de bevoegdheden van de Commissie Laakbare Praktijken uit te breiden met de behandeling van vragen en klachten inzake het kosteloosheidsbeginsel van het onderwijs.

Nog in datzelfde antwoord vermeldde zij dat de gehele problematiek van de Welzijnswettoepassingen voor leerlingen binnen het Onderwijsdepartement behandeld werd door een werkgroep ad hoc.

1. In hoeverre kunnen de inrichtende machten ingevolge de Welzijnswet verplicht worden tot aankoop en onderhoud van persoonlijke beschermingsmiddelen voor hun leerlingen ?
2. Welke beleidsmatige conclusies heeft de minister getrokken uit het wetenschappelijk onderzoek inzake het factureren van kosten aan ouders ?
3. Hoe zijn de gemiddelde onderwijskosten voor ouders in de laatste vijf jaren geëvolueerd, inzonderheid voor ouders met kinderen in het technisch en beroepssecundair onderwijs ?
4. Wanneer werd de bevoegdheid voor behandeling van vragen en klachten inzake het kosteloosheidsbeginsel aan de Commissie Laakbare Praktijken toegekend ? Hoeveel dergelijke vragen en klachten zijn er door die Commissie al behandeld ?
5. Heeft de departementale werkgroep ad hoc inzake de Welzijnswettoepassingen voor leerlingen reeds haar onderzoek afgerond ? Wat waren de precieze resultaten van dat onderzoek en welke beleidsmaatregelen vloeiden eruit voort ?
6. Werden er al voorstellen uitgewerkt om de onderwijsverstrekkers te ondersteunen in hun Welzijnswetverplichtingen en in hoeverre kunnen in-

richtende machten daarbij rekenen op financiële steun van de overheid ?

Antwoord

1. De welzijnsverplichtingen dienen in beginsel nagekomen te worden door de werkgever, zijnde de stagegever (= het stageverlenend bedrijf) ten aanzien van leerlingen-stagiairs en de inrichtende macht ten aanzien van haar personeelsleden, respectievelijk leerlingen in zoverre die op school een vorm van arbeid verrichten.

Wat leerlingen op school betreft, behoeft het vorige een zekere nuancering ; zo is het verplicht arbeidsgeneeskundig onderzoek op deze leerlingen niet van toepassing, terwijl het voorzien in persoonlijke beschermingsmiddelen slechts voor de inrichtende macht de verplichting inhoudt om de nodige maatregelen te nemen zonder de overeenkomstige kosten te moeten dragen. Dit laatste wordt gelinkt aan het feit dat er geen absolute kosteloosheid in het secundair onderwijs bestaat en dat voor bepaalde diensten of goederen de kostprijs op ouders mag worden verhaald.

Wat stages betreft, raadt de ministeriële omzendbrief terzake sterk aan om de persoonlijke beschermingsmiddelen van de school zoveel als mogelijk op de stageplaats te gebruiken, teneinde bijkomende kosten (met slechts tijdelijke effecten) voor stagegevers te vermijden.

2. Uit het onderzoek uitgevoerd door HIVA (*Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*) is gebleken dat de bijdragenregeling, die sedert het schooljaar 2002-2003 door elke school moet worden opgesteld, slechts een nuttig instrument kan zijn indien deze voldoet aan twee criteria, namelijk volledigheid en duidelijkheid. Van de scholen wordt verwacht dat zij aan de hand van de bijdragenregeling aan ouders een zo volledig mogelijk beeld schetsen van de te verwachten kosten voor het betrokken schooljaar. In die zin is het aan te bevelen een volledig overzicht te geven van verplichte én facultatieve kosten.

Daarnaast is het wenselijk dat de bijdragenregeling duidelijk is geconcipieerd, zodat de te verwachten kosten per studierichting/leerjaar er direct kunnen worden uit afgeleid. Het onderzoek uitgevoerd voor HIVA omvat hieromtrent een aantal goede praktijkvoorbeelden. Ten slotte wordt aanbevolen dat op onderhavig vlak scho-

len een specifiek beleid voeren ten aanzien van minder gegoede ouders.

Ik benadruk het belang van de lokale participatieorganen inzake het kostenbeleid van de instelling. Het zijn die organen die moeten overleggen over de inhoud van de bijdragenregeling en over afwijkingen voor minder gegoede ouders. Het opvolgen door de participatieorganen van de effectief aangerekende kosten versus de vooraf opgestelde bijdragenregeling, moet uiteindelijk leiden tot mogelijke verfijning.

3. Voormeld HIVA-onderzoek was niet van die aard dat conclusies kunnen worden getrokken aangaande onderwijsvormgebonden ontwikkelingen van onderwijskosten voor ouders.

Vroegere studies toonden echter keer op keer aan dat studiekosten sterker toenamen dan de gemiddelde levensduurte. In een trend van toenemende welvaart en vooruitgang is het niet onlogisch dat ouders meer aan onderwijs besteden, doch anderzijds is het niet meer dan redelijk om het peil van studiekosten te bewaken en desnoods af te remmen. De bijdragenregeling is een belangrijk instrument in de bewustmaking van scholen rond het gehanteerde kostenbeleid.

4. De destijds op grond van de schoolpactwet opgerichte Commissie Laakbare Praktijken oefende geen bevoegdheden uit rond het kosteloosheidsbeginsel. De huidige Commissie Zorgvuldig Bestuur doet dat wel ; ze behandelt vragen en klachten en kan beslissingen nemen en sancties opleggen.

De toekenning van deze bevoegdheden aan de Commissie is vastgelegd in een bepaling opgenomen in onderwijsdecreet XIII-mozaiek dd. 13 juli 2001, bepaling die in werking is getreden op 1 september 2001 ; het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering dd. 27 september 2002 houdende inrichting van de Commissie is evenwel slechts per 1 september 2002 van kracht geworden. Tot op heden heeft de voor het secundair onderwijs bevoegde kamer van de Commissie Zorgvuldig Bestuur vijf klachten en acht vragen inzake kosteloosheid behandeld.

5. en 6. De departementale werkgroep die in mijn opdracht de problematiek van het welzijn op het werk heeft onderzocht, heeft zich in de eerste plaats gericht op de manier waarop een preventiestructuur in scholen zou kunnen worden uitge-

bouwd, wat een ander welzijnsitem is dan de persoonlijke beschermingsmiddelen. Er dient aan herinnerd te worden dat de Welzijnswet primordiaal bedoeld is voor het personeel van de scholen, zij het met een uitbreiding naar leerlingen die een vorm van arbeid verrichten.

Voorstel van de werkgroep is een structuur uit te bouwen waarbij iedere school, ongeacht de grootte, over een preventiecontactpersoon beschikt. In grotere scholen zou dat een preventieadviseur zijn met een opleidingsniveau zoals door de Welzijnswet vereist. Hierop aansluitend zouden personeelsleden specifiek dienen te worden opgeleid om nadien met preventietaken (zijnde een bepaalde in uren uitgedrukte opdracht) te worden belast.

Het is evident dat het aanwenden van uren bestemd voor preventieadviseurs en de opleiding van deze personen, voor alle onderwijsniveaus samen substantiële kosten vertegenwoordigen. Met inbegrip van de kosten voor arbeidsgeneeskundige onderzoeken (die ook onderdeel vormen van de Welzijnswet), komt men tot een globale prijs van 24 miljoen euro op jaarbasis. Gelet op de budgettaire ruimte en rekening houdende met andere prioritaire beleidsdoelstellingen, is de realisatie van desbetreffend voorstel tot hiertoe onmogelijk gebleken.

Wat het arbeidsgeneeskundig onderzoek betreft, werd intussen in samenspraak met de federale staatssecretaris bevoegd voor Welzijn op het Werk, wel een voorlopige regeling getroffen, die er in de praktijk op neerkomt dat voor tal van leerlingen-stagiairs het arbeidsgeneeskundig onderzoek kan worden herleid tot een huisartsbezoek. Intussen wordt met het bevoegde staatssecretariaat naarstig naar een definitieve regeling gezocht.

Zoals hierboven gesteld, zijn voor praktijklessen op school leerlingen vrijgesteld van het gezondheidstoezicht zoals bedoeld in de Welzijnswet.

Vraag nr. 78
van 12 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Protocol culturele competentie – Stand van zaken

In februari 2002 hebben de ministers van Cultuur en Jeugd en van Onderwijs een protocol ondertekend

met het oog op het aanzwengelen van de culturele competentie bij jongeren.

1. Dit protocol had onder meer tot doel sporadische vormen van samenwerking om te zetten in een structurele samenwerking.

Wat is hier de stand van zaken ?

Op welke wijze is deze omzetting gebeurd ? Is er thans daadwerkelijk een structurele samenwerking tussen het departement Cultuur en het departement Onderwijs ? Wie zijn hiervoor de verantwoordelijken ?

Heeft er inmiddels een evaluatie plaatsgehad ? Zo ja, wat zijn de resultaten ? Zo neen, wordt deze nog gepland ?

2. Wat zijn de gevolgen van deze samenwerking op het beleidsmatige vlak ?
3. Het was de bedoeling een concreet actieplan uit te werken dat cultuur beter dient in te bedden in het traditionele onderwijs.

Wat is hier de stand van zaken ?

Wat is hierbij de inbreng vanuit het departement Onderwijs ?

Welke concrete projecten zijn er reeds uitgevoerd ?

4. Is er binnen de Canon Cultuurcel een steunpunt gegroeid ?

Wat is de opdracht van dit steunpunt ?

Wat is hierbij de inbreng vanuit het departement Onderwijs ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Van Grembergen (vraag nr. 108).

Antwoord

Zie :
Vraag nr. 108
aan minister Paul Van Grembergen
van 12 maart 2004
van mevrouw Marijke Dillen
Bulletin nr. 15
van 4 juni 2004
blz. 2424

Vraag nr. 80
van 12 maart 2004
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Secundair onderwijs – Wiskunde en Natuurkunde

Zeer terecht legt de Vlaamse regering de nadruk op het bevorderen van innovatie, terwijl anderzijds op wereldvlak het wetenschappelijk onderzoek gezien wordt als een onmisbaar element voor de economische ontwikkeling van de toekomst. Beide zijn nauw met elkaar verbonden. Er is ook nood aan wetenschappers als speerpunt voor de innovatie.

Toch lijkt er bij de jongeren weinig interesse te zijn voor bepaalde vakken die de weg kunnen openen naar het wetenschappelijk onderzoek, meer bepaald Wiskunde.

Aanwijzingen hieromtrent zouden wellicht gehaald kunnen worden uit het aantal studenten dat in het hoger middelbaar onderwijs Wiskunde als hoofdvak volgt.

1. Beschikt men dienaangaande over de gegevens van de jongste vijf jaar die een duidelijk beeld kunnen geven van de evolutie ?
2. Hoe staat het met de doorstroming van deze leerlingen naar de universiteit en de door hen gekozen richtingen ?
3. Worden in het middelbaar onderwijs de lessen Wiskunde en Natuurkunde verstrekt door gespecialiseerde leerkrachten, die in deze richtingen zelf zijn afgestudeerd ?
4. Worden specifieke maatregelen overwogen die jongeren ertoe kunnen aanzetten zich toe te leggen op het wetenschappelijk onderzoek ?

Antwoord

1. In tabel 1 hierna wordt het aantal leerlingen van het tweede jaar van de derde graad opgesomd voor de verschillende studierichtingen binnen het ASO (*algemeen secundair onderwijs – red.*) waar het vak Wiskunde als hoofdcomponent kan worden beschouwd (ten minste 6 lestijden per week).

Het gaat om de volgende studierichtingen : Economie-Wiskunde, Grieks-Wiskunde, Latijn-Wiskunde, Moderne Talen-Wiskunde, Wetenschappen-Wiskunde.

Deze cijfers worden vergeleken met het totale aantal leerlingen in het ASO. In tabel 2 hierna worden deze cijfers procentueel voorgesteld.

Wat het TSO (*technisch secundair onderwijs – red.*) betreft, zijn enkel de cijfers voor de studierichting Industriële Wetenschappen relevant. Zij worden weergegeven in tabel 3 hierna en procentueel uitgedrukt ten opzichte van het totale aantal leerlingen in TSO in tabel 4 hierna.

Uit de tabellen 1 en 2 blijkt dat het aantal leerlingen in het ASO dat kiest voor een studierichting met een zwaardere component Wiskunde, relatief constant blijft van schooljaar tot schooljaar. Niettemin is er een lichte relatieve stijging van 2% waar te nemen vanaf het schooljaar 1998-1999 tot het schooljaar 2002-2003. Nagenoeg de helft van de leerlingen die opteert voor een zwaardere component Wiskunde, bevindt zich in de studierichting Wetenschappen-Wiskunde.

Uit de tabellen 3 en 4 blijkt dat het aantal leerlingen in de studierichting Industriële Wetenschappen erg beperkt is en nauwelijks aan jaarlijkse schommelingen onderhevig.

Tabel 1 : aantal leerlingen van het tweede jaar van de derde graad voor de verschillende studierichtingen binnen het ASO waar het vak Wiskunde als hoofdcomponent kan worden beschouwd (ten minste 6 lestijden per week)

Schooljaar	Ec-Wi	Gr-Wi	Lat-Wi	MT-Wi	We-Wi	Totaal aantal leerlingen in ASO met een zware component Wiskunde	Totaal aantal leerlingen in ASO
2002-2003	2.464	155	1.826	979	4.943	10.367	22.936
2001-2002	2.428	189	1.864	1.045	4.852	10.378	23.658
2000-2001	2.537	191	1.953	1.092	5.039	10.812	24.768
1999-2000	2.656	192	2.155	1.196	4.846	11.045	25.149
1998-1999	2.695	193	2.321	1.298	4.732	11.239	26.005

Tabel 2 : procentueel aandeel van de verschillende studierichtingen met een zware component Wiskunde (berekend op basis van het tweede leerjaar van de derde graad)

Schooljaar	Ec-Wi	Gr-Wi	Lat-Wi	MT-Wi	We-Wi	Procentueel aandeel van leerlingen ASO met een zware component Wiskunde (som van Ec-Wi, Gr-Wi, Lat-Wi, MT-Wi, We-Wi)
2002-2003	10,7%	0,7 %	8,0 %	4,3 %	21,6%	45,2 %
2001-2002	10,3	0,8	7,9	4,4	20,5	43,9
2000-2001	10,2	0,8	7,9	4,4	20,3	43,7
1999-2000	10,6	0,8	8,6	4,8	19,3	43,9
1998-1999	10,4	0,7	8,9	5,0	18,2	43,2

Tabel 3 : aantal leerlingen in het tweede leerjaar van de derde graad van de studierichting Industriële Wetenschappen, vergeleken met het totale aantal leerlingen in de onderwijsvorm TSO

Schooljaar	Industriële Wetenschappen	Totaal TSO
2002-2003	725	19.594
2001-2002	689	19.741
2000-2001	743	20.060
1999-2000	801	20.511
1998-1999	816	20.504

Tabel 4 : procentueel aandeel van de leerlingen in het tweede leerjaar van de derde graad van de studierichting Industriële Wetenschappen ten opzichte van het totale aantal leerlingen in de onderwijsvorm TSO

Schooljaar	Industriële Wetenschappen
2002-2003	3,7
2001-2002	3,5
2000-2001	3,7
1999-2000	3,9
1998-1999	4,0

2. Hierna gaat een overzicht van het aantal inschrijvingen van generatiestudenten met een pakket Wiskunde aan de universiteiten, academiejaar 2001-2002 en 2002-2003.

Generatiestudenten komende uit de volgende richtingen SO : Economie-Wiskunde; Grieks-Wiskunde; Latijn-Wiskunde; Moderne Talen-Wiskunde; Wetenschappen-Wiskunde.

Studiegebied	Opleiding	2001-2002			2002-2003		
		Totaal	SO-W	% W	Totaal	SO-W	%W
Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen	Moraalwetenschappen	43	2	5%	44	8	18%
	Wijsbegeerte	170	35	21%	149	42	28%
Godgeleerdheid, Godsdienstwetenschappen en Kerkelijk Recht	Godgeleerdheid en	34	7	21%	46	3	7%
	Godsdienstwetenschappen						
Taal- en Letterkunde	Germaanse Talen	523	131	25%	528	119	23%
	Latijn en Grieks	53	6	11%	36	6	17%
	Romaanse Talen	220	70	32%	232	60	26%
Geschiedenis	Geschiedenis	534	137	26%	542	144	27%
Archeologie en Kunstwetenschappen	Kunstwetenschappen en Archeologie	281	54	19%	239	52	22%
	Musicologie	17	5	29%	17	7	41%
Rechten, Notariaat en Criminologische Wetenschappen	Criminologische Wetenschappen	462	114	25%	482	130	27%
	Rechten	1257	371	30%	1316	429	33%
Psychologische en Pedagogische Wetenschappen	Pedagogische Wetenschappen	346	140	40%	365	141	39%
	Psychologie	873	307	35%	895	339	38%
	Sociale en Culturele Agogiek	52	17	33%	57	9	16%
Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen	Psychologie en Pedagogische Wetenschappen	161	47	29%	168	47	28%
	Economische en Toegep.Econ.Wetenschappen	323	247	76%	318	236	74%
	Economische Wetenschappen	25	17	68%	24	16	67%
	Handelsingenieur	531	463	87%	466	402	86%
Politieke en Sociale Wetenschappen	Toegepaste Economische Wetenschappen	853	588	69%	779	532	68%
	Communicatiewetenschappen	270	71	26%	281	67	24%
	Politieke en Sociale Wetenschappen	852	263	31%	927	259	28%
Sociale Gezondheidswetenschappen	Logopedie en Audiologie	83	44	53%	86	52	60%
	Medische-Sociale Wetenschappen	4	1	25%	3		0%
Lichamelijke Opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kine Wetenschappen	Lichamelijke Opvoeding	321	141	44%	382	163	43%
	Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie	267	139	52%	168	88	52%
	Biologie	247	147	60%	229	134	59%
	Geografie	87	62	71%	90	60	67%
	Geologie	48	30	63%	44	25	57%
	Informatica	478	343	72%	258	187	72%
	Informatica/Kennistechnologie				77	42	55%
	Natuurkunde	43	31	72%	46	35	76%
	Scheikunde	142	102	72%	109	73	67%
	Wetenschappen	73	56	77%	64	44	69%
	Wis- en Natuurkunde	67	51	76%	86	75	87%
	Wiskunde	69	56	81%	77	68	88%
	Toegepaste Wetenschappen	Architectuur	200	183	92%	181	171
Toegepaste Wetenschappen		836	783	94%	679	635	94%
Toegepaste Biologische Wetenschappen	Toegepaste Biologische Wetenschappen	451	382	85%	439	375	85%
Geneeskunde	Geneeskunde (arts)	345	253	73%	404	326	81%
Tandheelkunde	Tandheelkunde	47	36	77%	43	32	74%
Diergeneeskunde	Diergeneeskunde	322	137	43%	358	138	39%
Farmaceutische Wetenschappen	Farmaceutische Wetenschappen	250	179	72%	261	198	76%
Gecombineerde Studiegebieden	Afrikaanse Talen en Culturen	34	6	18%	25	4	16%
	Arabistiek en islam kunde	14	4	29%	32	7	22%
	Biomedische Wet./Moleculaire Levenswetenschap				119	55	46%
	Biomedische Wetenschappen	501	330	66%	486	294	60%
	Japanologie	22	4	18%	21	2	10%
	Oosterse Studies: oude nabije oosten	10	1	10%	13	3	23%
	Oosterse Talen en Culturen	50	7	14%	45	9	20%
	Oost-Europese Talen en Culturen	50	11	22%	49	8	16%
	Sinologie	12		0%	16		0%
Totaal		12953	6611	51%	12801	6351	50%

Bron: Departement onderwijs - databank tertiair onderwijs

3. Wat de bekwaamheidsbewijzen voor de vakken Wiskunde en Natuurkunde betreft, geldt hetzelfde stramien als voor de andere vakken (cfr. besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 1989).

De inrichtende macht kan een personeelslid aanwerven op basis van een "vereist" bekwaamheidsbewijs : het personeelslid is een vakspecialist(e) die via zijn of haar vooropleiding voorbereid is om het betrokken vak te geven. In de reglementering wordt vastgelegd welke bekwaamheidsbewijzen beschouwd worden als een vereist bekwaamheidsbewijs. De inrichtende macht kan een personeelslid ook aanwerven op basis van een "voldoend geacht" bekwaamheidsbewijs, als ze oordeelt dat hij of zij over voldoende vakkennis beschikt om dat vak te geven. Ten slotte zijn er de aanstellingen op basis van een "ander" bekwaamheidsbewijs, waarbij het personeelslid niet of nog niet beschikt over het juiste diploma ; deze aanstellingen dienen te worden opgevat als een ad hoc oplossing en zijn beperkt in tijd. In de praktijk gebeuren de meeste aanstellingen op basis van een "vereist" bekwaamheidsbewijs.

4. In de decretale specifieke eindtermen voor de ASO-polen (zijnde : Economie, Humane Wetenschappen, Grieks, Latijn, Moderne Talen, Sport, Wetenschappen en Wiskunde) zijn onderzoekscompetenties geformuleerd die precies als doel hebben dat leerlingen zich een beeld kunnen vormen van de wijze waarop wetenschappelijk onderzoek binnen hun specifieke pool wordt beoefend. De achterliggende gedachte is om via deze aanpak leerlingen een meer gefundeerde keuze in het hoger onderwijs te laten maken en zich aangesproken te doen voelen om voor een onderzoeksgerichte (studie)loopbaan te kiezen.

Voor alle duidelijkheid : bedoelde specifieke eindtermen ASO zijn door de Vlaamse regering goedgekeurd bij besluit van 17 oktober 2003. Het ontwerpdecreet tot bekrachtiging van de decretale specifieke eindtermen voor het algemeen secundair onderwijs werd op 30 maart 2004 aangenomen door de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, met 7 stemmen bij 4 onthoudingen.

De onderzoekscompetenties zijn voor respectievelijk Wetenschappen en Wiskunde als volgt geformuleerd.

De pool Wetenschappen:

- de leerlingen kunnen zich oriënteren op een onderzoeksprobleem door gericht informatie te verzamelen, te ordenen en te bewerken ;
- de leerlingen kunnen een onderzoeksopdracht met een wetenschappelijke component voorbereiden, uitvoeren en evalueren ;
- de leerlingen kunnen de onderzoeksresultaten en conclusies rapporteren en ze confronteren met andere standpunten.

De pool Wiskunde:

- de leerlingen kunnen zich oriënteren op een onderzoeksprobleem door gericht informatie te verzamelen, te ordenen en te bewerken ;
- de leerlingen kunnen een onderzoeksopdracht met een wiskundige component voorbereiden, uitvoeren en evalueren ;
- de leerlingen kunnen de onderzoeksresultaten en conclusies rapporteren en ze confronteren met andere standpunten.

Binnen het globale wetenschaps- en technologische innovatiebeleid besteedt de Vlaamse overheid veel aandacht aan de popularisering van wetenschap, techniek en technologische innovatie. Het jaarlijkse actieplan "Wetenschapsinformatie en Innovatie" vormt het instrument dat de Vlaamse overheid hanteert om het beleid terzake te implementeren. Onder het motto "Wetenschap maakt Knap" wordt binnen de administratie Wetenschap en Innovatie jaarlijks een omvangrijk actieplan opgemaakt, uitgevoerd en gecoördineerd.

Het actieplan wordt geënt op de in de beleidsnota 2000-2004 en jaarlijkse beleidsbrieven geformuleerde operationele beleidsdoelstellingen, zijnde:

- doorlichting en analyse van bestaande acties m.b.t. innovatie en creativiteit evenals van wetenschapsinformatie;
- in-, uit- en doorstroom in de exacte en toegepaste wetenschappen verhogen;
- ondernemersgeest verhogen;
- sensibiliseren van het grote publiek ("awareness" verhogen).

De belangrijkste doelstellingen van het actieplan zijn:

- het maatschappelijk draagvlak versterken voor wetenschap en technologische innovatie;
- jongeren aanmoedigen een studierichting of beroep in deze domeinen te kiezen.

Voor het totale actieplan voorziet men dit jaar in een budget van meer dan 9 miljoen euro.

De acties van het actieplan richten zich zowel tot de jongeren, leerkrachten als tot het groot publiek. De doelgroepen die de meeste aandacht krijgen, zijn:

- leerlingen lager onderwijs,
- leerlingen secundair onderwijs,
- leerkrachten lager onderwijs,
- leerkrachten Technologische Opvoeding (1ste graad secundair),
- leerkrachten Wetenschappen secundair onderwijs,
- studenten pedagogisch onderwijs,
- het grote publiek.

Op de website <http://www.innovatie.vlaanderen.be/knap/home.htm> vinden we een overzicht van de verschillende acties die binnen het actieplan worden opgezet.

Deze acties richten zich naar verschillende doelgroepen. Een ervan is het secundair onderwijs waarvoor volgende acties zijn opgezet (voor elke actie is meer info te vinden op de vermelde website):

Algemene projecten wetenschapsinformatie
 Blijf niet achter, volg wetenschappen
 Dag van de Technologie
 Educatieve pakketten
 e-solidariteit II
 European Contest for Young Scientists (EUCYS)
 Hidrodoe
 Netwerk TOSO
 Olympiades
 Proef van je toekomst
 Technopolis
 Vlaamse Wetenschapsweek - Wetenschap in de kijker
 Volkssterrenwachten
 Wetenschapstruck Experion

(*TOSO : Technologische Opvoeding Secundair Onderwijs – red.*)

Vraag nr. 83
van 19 maart 2004
van de heer DIRK DE COCK

"Kansen in onderwijs" – Verspreiding

In onze samenleving zijn er veel kinderen die opgroeien in armoede. Werken met die kinderen is niet voor elke school of leerkracht even eenvoudig. Kansarme kinderen zijn sneller ziek, zijn minder taalvaardig, hebben geen apart plekje om te studeren, worden weinig gemotiveerd, zijn niet mee met de nieuwste middelen zoals computer, ...

Iedereen weet dat onderwijs het middel bij uitstek (als onderdeel van een gedifferentieerde aanpak) is om de vicieuze cirkel van kansarmoede te doorbreken. Verschillende continue initiatieven zijn nodig.

Een noodzakelijke stap om tot een reële armoedebestrijding te komen, is het erkennen van de "missing link" tussen armen en onderwijsmensen. Men kent elkaars wereld niet. De omstandigheden waarin bepaalde gezinnen leven, kan men zich als buitenstaander moeilijk voorstellen. Correcte informatie hieromtrent is bijzonder belangrijk. Zo kunnen leerkrachten mee begrip leren opbrengen en zelfs hun lessen aanpassen en beter afstemmen. Detectie kan niet zonder voldoende kennis.

Begin maart lanceerde "Lerende Stad", wat de nieuwe naam is van Onderwijs in Antwerpen, in samenwerking met armoedeverenigingen de didactische map "Kansen in onderwijs". De bundel, die aan alle Antwerpse scholen bezorgd wordt of werd, bestaat uit verschillende losse bundels die eenvoudig te updaten zijn. Hij bevat onder meer een checklist die scholen kunnen gebruiken om te controleren hoeveel rekening zij houden met minder kapitaalkrachtige leerlingen. Een groot deel van de bundel is een kennismaking met kansarmen en hun leefwereld. Verder bevat de bundel een resem tips voor leerkrachten en directie. Er is ook een cd-rom bijgevoegd waarbij scholen kunnen berekenen hoeveel een schooljaar aan de ouders zal kosten.

Deze map lost niet het probleem kansarmoede op, maar dient als instrument om de gevolgen van kansarmoede op school zoveel mogelijk te beperken.

"Kansen in onderwijs" informeert, maar activeert eveneens, en dat maakt deze bundel zo waardevol. Dit is volgens mij een heel lovenswaardig initiatief.

Ik heb tevens gemerkt dat het kabinet van de minister heeft meegeholpen aan deze bundel.

Wordt eraan gedacht om de didactische map "Kansen in onderwijs" ook buiten Antwerpen te verspreiden ?

In een eerste fase bijvoorbeeld aan een verdeling van de map over de scholen waarvan bekend is dat ze veel kansarme leerlingen hebben, en in een latere fase misschien wel aan een verspreiding naar alle scholen ?

Antwoord

Antwerpen "Lerende Stad" geeft inderdaad een informatiemap en cd-rom uit die scholen helpen omgaan met armoede. Het pakket bevat een theoretisch luik over de armoedeproblematiek, een checklist om na te gaan hoe school en schoolteam omgaan met kansarmoede en tal van tips om de gevolgen van armoede voor leerlingen op school te beperken. Elke school in de stad Antwerpen kreeg in de loop van vorige maand zo'n pakket gratis. De provincie Antwerpen onderzoekt momenteel de mogelijkheid om de map in heel de provincie Antwerpen te verspreiden.

De map kan worden gedownload via:

<http://onderwijs.antwerpen.be/onderwijs/kanseninonderwijs/mapkio.pdf>

De cd-rom kan worden gedownload via:

<http://onderwijs.antwerpen.be/onderwijs/kanseninonderwijs/CDrom/CDrom.htm>

De informatiemap is een autonoom initiatief van de stad Antwerpen. Het bestaan van dit pakket en de mogelijkheid tot gratis downloaden werden wel bekendgemaakt via "Schooldirect", de digitale nieuwsbrief van het departement Onderwijs voor schooldirecteurs, op 10 maart 2004. Ook de deskundigen die de lokale overlegplatforms ondersteunen, werden geïnformeerd over dit pakket.

Betreffende de initiatieven van het departement Onderwijs wil ik verwijzen naar het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2004, waarin de acties die het be-

leidsdomein Onderwijs neemt in het kader van de strijd tegen armoede uitvoerig worden beschreven.

Vraag nr. 85 van 19 maart 2004 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenschapsonderwijs – Verkiezingen en neutraliteit

In aanloop naar de verkiezingen van 13 juni dreigt een aantal leerkrachten zich weer te laten verleiden tot het voeren van politieke propaganda. Dit hoeft niet noodzakelijk door de eigen politieke voorkeur aan te prijzen, het kan ook gebeuren in de vorm van blijken van afkeuring voor een bepaalde politieke partij.

Mijns inziens is dit ook een vorm van politieke propaganda en van politieke activiteit die in het gemeenschapsonderwijs verboden is.

Kan de minister meedelen of zij initiatieven genomen heeft om de noodzakelijke neutraliteit van het gemeenschapsonderwijs bij de inrichtende machten in herinnering te brengen ?

Antwoord

Zoals uit de situering van zijn vraag blijkt, is de Vlaamse volksvertegenwoordiger van mening dat elke vorm van politieke propaganda en van politieke activiteiten in het gemeenschapsonderwijs verboden is, vanwege het feit dat het gemeenschapsonderwijs neutraal is.

Voor alle duidelijkheid ben ik zo vrij er de aandacht op te vestigen dat het verbod op politieke activiteiten niet alleen in het gemeenschapsonderwijs geldt, maar in alle onderwijsinstellingen. De rechtsgrond hiervoor staat in artikel V.10 van het decreet betreffende het onderwijs XIII - mozaiek. Dit verbod op politieke activiteiten heeft dus geen verband met de neutraliteitsverplichting van het gemeenschapsonderwijs, want ze geldt eveneens in het gesubsidieerd onderwijs, zelfs in de confessionele scholen. Dit verbod geldt trouwens doorlopend, en niet alleen in de aanloop naar de verkiezingen.

Het verbod op politieke activiteiten werd tijdens deze regeerperiode in twee omzendbrieven aan de scholen toegelicht (omzendbrief "zorgvuldig bestuur in het secundair onderwijs" van 27 november 2001

en omzendbrief "zorgvuldig bestuur in het basisonderwijs" van 21 februari 2002).

Bovendien toetst de Commissie Zorgvuldig Bestuur als orgaan van actief bestuur de vragen en klachten over concrete situaties in scholen aan onder andere het algemeen geformuleerde verbod op politieke activiteiten uit artikel V.10. Elke belanghebbende kan een dergelijke vraag stellen of een klacht daaromtrent indienen. Bij vragen formuleert de Commissie een advies ten aanzien van het onderwijsveld. Bij klachten neemt de Commissie een eindbeslissing waartegen beroep mogelijk is bij de Vlaamse regering.

Zoals uit de werkzaamheden van deze commissie blijkt, behandelen verhoudingsgewijs slechts een klein gedeelte van de adviezen of beslissingen het verbod op politieke activiteiten. Bovendien was er helemaal geen sprake van een piek, of zelfs maar een stijging, van het aantal klachten of vragen rond het verbod op politieke activiteiten tijdens de aanloop naar de federale verkiezingen van 2003. In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag suggereert, heb ik dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat veel leerkrachten zich laten verleiden tot het voeren van politieke propaganda.

Ik ben dan ook van mening dat een bijkomende herinnering naar de scholen of inrichtende machten toe geen meerwaarde heeft. Ik heb er ten slotte alle vertrouwen in dat scholen en leerkrachten het nodige doen inzake objectiviteit en onafhankelijkheid bij het vervullen van hun pedagogische en onderwijskundige taken.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 91
van 20 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Toegankelijkheid overheidscommunicatie – Initiatieven

Naar aanleiding van de Beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 1999-2004 werd afgesproken de beleidsnota te herwerken en meer toegankelijk te maken voor een breder publiek.

Zo gebeurde de "hertaling" van de Beleidsnota Welzijn in een eenvoudiger en toegankelijke taal en zou het effect ervan worden afgewacht om meer gelijke-aardige initiatieven al dan niet te nemen. Het was immers belangrijk.

Bovendien zou elke minister mee gestimuleerd worden om de gelijkheidsprincipes voor overheidscommunicatie uit te werken in het eigen beleidsdomein, aldus de toenmalige minister bevoegd voor Gelijke Kansen.

Mag ik de minister vragen welke maatregelen op het gebied van toegankelijke overheidscommunicatie door de minister van Welzijn nog genomen werden na het verschijnen van deze beleidsnota ?

Antwoord

De acties op het vlak van de toegankelijkheid van informatie werden deze legislatuur voornamelijk toegespitst op de toegankelijkheid van websites voor blinden en slechtzienden.

Deze thematiek werd als prioritair beschouwd, aangezien het gebruik van de elektronische informatie-snelweg dermate aan belang wint dat een groot gevaar tot verdere achterstelling van de doelgroep in kwestie dreigt.

Zo werd vanuit het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid het "Blindsurfer-project" van de VZW Blindenzorg Licht en Liefde ondersteund, waarbinnen in een eerste fase werk werd gemaakt van de samenstelling en ruime verspreiding van een praktische brochure met de krijtlijnen voor een leesbare website, de ontwikkeling van een toegankelijkheidslabel als herkenningspunt voor toegankelijke websites, en de organisatie van een succesvolle studiedag rond de problematiek. In een tweede fase werd het accent gelegd op de systematische screening van een aantal websites van de Vlaamse overheid, gevolgd door feedback aan webbeheerders, om hen zodoende een duidelijk en praktisch inzicht te geven in de problematiek en de - vaak eenvoudige - oplossingen. Ook werd aan een aantal websites het label toegekend als herkenningspunt voor de blinde gebruiker.

Dit project kreeg nadien opvolging binnen alle Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid, die alle provinciale websites lieten screenen en hierrond een aantal vormings- en infosessies organiseerden.

Intussen werd het project ook aangegrepen als opstap voor de aanmaak van een stappenplan dat het

geleidelijk toegankelijk maken van alle websites van de Vlaamse overheid beoogt. Hieromtrent leg ik deze legislatuur, samen met mijn collega's de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Ambtenarenzaken, en mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van E-government, een nota met een engagementsverklaring aan de Vlaamse regering voor.

Vraag nr. 98
van 5 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Toegankelijkheid openbare gebouwen – Initiatieven

Als minister van Gelijke Kansen is de minister ook bevoegd voor de toegankelijkheid van gebouwen voor personen met een handicap.

De toegankelijkheid van openbare gebouwen blijft op vele plaatsen een groot probleem.

1. Welke initiatieven heeft de minister terzake reeds genomen? Wat zijn de resultaten?
2. Plant de minister voor het resterende gedeelte van deze legislatuur nog nieuwe initiatieven teneinde deze stimulerende rol met verhoogde inspanningen te blijven vervullen?
3. De toegang tot oudere gebouwen is vaak onmogelijk of bijzonder moeilijk voor personen met een handicap. Bij wijze van voorbeeld wens ik hierbij te verwijzen naar de rechtbank van eerste aanleg in Antwerpen. Zijn er reeds concrete initiatieven genomen om de toegankelijkheid van oudere gebouwen te verbeteren?

Antwoord

1. Als minister van Gelijke Kansen ben ik bevoegd voor de coördinatie van het Vlaamse toegankelijkheidsbeleid en dien ik mijn collega ministers en hun administraties te stimuleren om acties te ondernemen die de integrale toegankelijkheid van onze leefomgeving bevorderen en hen hierin actief te ondersteunen. De fysieke toegankelijkheid van gebouwen is hier een deelaspect van.

Om aan deze horizontale opdracht vorm te geven, werd tijdens deze legislatuur het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid opgericht binnen de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen. Aangezien het verbeteren van de toegankelijkheid in al haar facetten een werk van zeer lange adem is en ac-

ties vergt op de verschillende beleidsniveaus en binnen verschillende beleidsdomeinen, werden vervolgens vanuit dit steunpunt een aantal structuren en instrumenten opgezet die grond geven aan een efficiënt gecoördineerde en duurzame toegankelijkheidswerking op lange termijn. Hierbij werd duidelijk de kaart getrokken van een strategische visie op lange termijn veeleer dan voor instantacties die bij gebrek aan strategie op een dood spoor dreigen te eindigen.

Zo werd via de installatie van de vijf Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid een begin gemaakt met de intensieve en gerichte sensibilisering van de lokale besturen en burgers, die op het vlak van het verbeteren van de toegankelijkheid een cruciale rol spelen.

Getuige hiervan de talrijke acties die ieder provinciaal steunpunt sinds zijn oprichting in dit kader ondernam. Deze initiatieven gebeuren op autonome basis, maar passen binnen gezamenlijk geformuleerde doelstellingen en worden via het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid onderling afgestemd en gestroomlijnd. Tevens werd werk gemaakt van een aantal gezamenlijke activiteiten tussen de verschillende steunpunten onderling. Voorbeelden hiervan zijn de samenstelling en publicatie van een handleiding in de reeks "pockets lokale besturen" van de VVSG (*Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*), die lokale besturen begeleidt in het opzetten en uitwerken van een lokaal toegankelijkheidsbeleid. Zo is ook het project "Open Monumentendag 2004 - open voor iedereen!" het vermelden waard. Dit project beoogt niet alleen een betere toegankelijkheid via verschillende subacties op het vlak van vorming, advisering en infoverlening zowel voor de deelnemende locaties als voor de bezoekers, maar het kan ook model staan voor gelijkaardige initiatieven die in de toekomst opgezet zouden worden in andere sectoren.

Via de installatie van de steunpunten toegankelijkheid werd daarnaast ook structuur gegeven aan de vele organisaties en instanties die rond toegankelijkheid actief zijn (gebruikers, adviesbureaus, academische wereld, ...) en die een cruciale ondersteunende rol spelen in het vervullen van de horizontale beleidsopdracht van het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid.

Sleutelactoren hierin zijn de vier technische adviesbureaus, die enerzijds meer slagkracht kregen, aangezien zij nu duidelijk gelinkt zijn aan de er-

kende provinciale steunpuntwerking. Anderzijds werd vanuit het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid gestart met de afstemming en uniformisering van de werking van deze bureaus onderling, onder meer op het vlak van onderzoeksmethodieken, gehanteerde normen en criteria en informatieverstrekking.

De hefboom hiertoe is de databank "Toegankelijk Vlaanderen.be", die dit jaar operationeel wordt voor heel Vlaanderen en via eenvormige screenings een gedetailleerd beeld zal geven van de mate van toegankelijkheid van publieke locaties, om zodoende eindgebruikers zelf in staat te stellen te bepalen in hoeverre de fysieke realiteit tegemoetkomt aan eigen noden en behoeften. De databank heeft naast deze informerende functie ook een belangrijke sensibiliserende functie, in die zin dat de uitslag van de screenings wordt geanalyseerd en teruggekoppeld naar de eigenaars, wat hen aldus zal stimuleren om waar nodig de toegankelijkheid te verbeteren. Het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid zal deze info tevens kunnen aangrijpen om verschillende beleidsdomeinen en hun sectorverantwoordelijken te benaderen en hen aan te moedigen op basis van deze objectieve gegevens hun beleidsverantwoordelijkheid op het vlak van toegankelijkheid op te nemen. De databank wordt met andere woorden de motor voor het gehele toegankelijkheidsgebeuren in de toekomst.

Parallel aan de ontwikkeling van deze noodzakelijke structuren en instrumenten die een efficiënte en duurzame werking op lange termijn moeten mogelijk maken, maakte het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid ook een begin met zijn opdracht tot mainstreaming.

Zo werd begin vorig jaar een omstandig advies voorgelegd aan mijn collega Dirk Van Mechelen, Vlaams minister voor Ruimtelijke Ordening, ter actualisering van de verouderde en weinig bekende wetgeving op de toegankelijkheid van publieke ruimten. Deze wetgeving is een belangrijke motor voor eventuele toekomstige acties op het vlak van regulering binnen andere beleidsdomeinen, aangezien hierin de definitie van integrale toegankelijkheid en bijhorende criteria worden vastgesteld. Mijn administratie biedt ook actieve ondersteuning in de verdere vertaling en implementatie van dit advies.

In afwachting van deze nieuwe cruciale wetgeving werden verschillende projecten opgestart ter voorbereiding en ter ondersteuning van een aantal geplande horizontale acties in de toekomst. Voorbeelden hiervan zijn het UD-CD-project, dat de implementatie van integrale toegankelijkheid (Universal Design) in de curricula van ontwerpopleidingen beoogt en waarrond inmiddels reeds met mijn bevoegde collega voor Onderwijs, Vlaams minister Marleen Vanderpoorten, overleg werd gestart. Of het succesvolle Intro-project, dat zich als proefproject toelegt op de toegankelijkheid van muziekfestivals en andere evenementen om op termijn te kunnen worden opgenomen door de reguliere cultuursector.

Deze lijst van projecten is uiteraard niet exhaustief, maar geeft reeds een klaar beeld over de wijze waarop deze legislatuur de basis werd gelegd van een efficiënt gecoördineerd toegankelijkheidsbeleid in de toekomst.

2. Samen met het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid zal ik de lopende werking voortzetten tot het einde van deze legislatuur. De klemtonen zullen liggen op :

- het verder actief opvolgen van het advies op het vlak van de ruimtelijke ordening;
- de operationalisering van de voormelde databank.

Verder zal - in opvolging van een Europees actieplan dat terzake recent door de Europese Commissie werd voorgelegd - een begin gemaakt worden van een strategisch mainstreamplan voor integrale toegankelijkheid.

3. Zie vraag 1.

In het advies op de ruimtelijke ordening waarvan sprake in het antwoord op vraag 1 wordt de toegankelijkheidseis verankerd in het Vlaamse vergunningenbeleid en worden dus enkel nieuwbouw- en verbouwprojecten meegenomen. Om de toestand van andere gebouwen te verbeteren, moeten andere kanalen worden bewandeld. Effectief is bijvoorbeeld een doorgedreven en gerichte sensibilisering en informering aangevuld door extra financiële stimulansen vanuit verschillende sectoren.

Vraag nr. 99
van 5 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Toegankelijkheid schoolgebouwen – Initiatieven

Als minister van Gelijke Kansen is de minister ook bevoegd voor de toegankelijkheid van gebouwen voor personen met een handicap.

Aan de Vlaamse Gemeenschap is door het Vlaams Parlement gevraagd een stimulerende rol te vervullen ten aanzien van de actoren die verantwoordelijk zijn voor de toegankelijkheid van de schoolinfrastructuur voor personen met een handicap.

1. Welke initiatieven heeft de minister terzake reeds genomen ? Wat zijn de resultaten ?
2. Plant de minister voor het resterende gedeelte van deze legislatuur nog nieuwe initiatieven teneinde deze stimulerende rol met verhoogde inspanningen te blijven vervullen ?

Antwoord

1. Als minister van Gelijke Kansen ben ik bevoegd voor de coördinatie van het Vlaamse toegankelijkheidsbeleid.

Er werden deze legislatuur - na de installatie van het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid binnen mijn administratie - heel wat instrumenten en structuren ontwikkeld die een efficiënt en duurzaam beleid rond integrale toegankelijkheid in de toekomst mogelijk moeten maken.

Dit bijvoorbeeld via de installatie van de Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid, de netwerking rond de vier erkende technische adviesbureaus met het oog op een betere afstemming van onderzoeksmethodieken en normen en criteria, de ontwikkeling van een databank voor heel Vlaanderen met gedetailleerde info rond toegankelijkheid, enzovoort.

Ook werden een hele reeks sensibiliserende en informerende projecten rond integrale toegankelijkheid opgezet, gericht naar burger en beleid, werd er een omstandig advies voorgelegd aan de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening ter verbetering van de wetgeving op de toegankelijkheid van publieke ruimte, werd er overleg gestart met de minister van Onderwijs

naar aanleiding van een project dat de implementatie van "Universal Design" in ontwerpopleidingen beoogt, enzovoort.

Al deze initiatieven hebben betrekking op de brede publieke omgeving, dus ook op het verbeteren van de toegankelijkheid van schoolgebouwen.

Meer expliciet werd in een aantal provincies een inventaris gemaakt van de mate van toegankelijkheid van schoolgebouwen en werden infosessies georganiseerd met het oog op de verbetering van de huidige toestand. Ook werden vanuit het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid zeer gebruiksvriendelijke brochures verspreid met tips en richtlijnen rond hoe schoolgebouwen toegankelijk kunnen worden gemaakt.

2. Samen met het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid en zijn partners in het middenveld zal ik de lopende werking voortzetten tot het einde van deze legislatuur.

Extra klemtoon zal liggen op de nieuwe wetgeving in het kader van de ruimtelijke ordening. Deze zal immers de definitie van integrale toegankelijkheid en de bijhorende criteria vastleggen en is dus de motor voor gerichte initiatieven naar specifieke sectoren in de toekomst (bijvoorbeeld de opname van toegankelijkheidscriteria in de subsidiesystemen van instellingen als DIGO) (*DIGO : Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs – red.*).

Vraag nr. 110
van 19 maart 2004
van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvang – Huurwoning

Op de website van Kind en Gezin, onder de rubriek "Aangesloten onthaalouder", lezen wij onder "financieel" het volgende :

"Wordt de verhuurder hoger belast op een huis dat hij voor kinderopvang verhuurt ? Ja. De verhuurder moet de huur in zijn personenbelasting aangeven : ofwel als verhuur aan een natuurlijke persoon die het onroerend goed gebruikt voor beroepsdoeleinden (bv. een afzonderlijk huis voor kinderopvang) ; ofwel als verhuur voor gemengde doeleinden (bv. kinderopvang in het huis dat ook bewoond wordt door de huurder)."

Dit leidt tot grote ongerustheid bij onthaalouders aangesloten bij een dienst voor opvanggezinnen. Immers, een eigenaar dient de huur van een eigendom te vermelden op zijn aangifte indien hij de woning verhuurt aan een persoon die deze woning gebruikt voor het uitoefenen van een zelfstandige activiteit. Indien hij verhuurt aan een particulier dient enkel het KI (kadastraal inkomen) te worden vermeld.

Indien de fiscus deze regel ook gaat toepassen bij onthaalouders aangesloten bij een dienst, dan heeft dit mogelijk een aantal gevolgen :

- de onthaalouder die een woning huurt van een eigenaar die in de overeenkomst heeft vermeld dat de woning niet mag worden gebruikt voor beroepsdoeleinden, ziet zich geconfronteerd met contractbreuk ;
 - onthaalouders die een woning huren van een socialewoningmaatschappij mogen meestal contractueel geen zelfstandige activiteiten of een beroep uitoefenen in de gehuurde (of zelfs gekochte) woning ;
 - de onthaalouders die in samenwerkingsverband een woning huren, worden plots met hun activiteit heel zichtbaar voor de fiscus.
1. Klopt de bewering zoals vermeld op de site van Kind en Gezin ?
 2. Gaat het hier om een nieuwe reglementering ?
 3. Wat zijn dan de gevolgen hiervan voor de onthaalouders ?
 4. Welke raad wordt aan onthaalouders gegeven indien zij inderdaad "als zelfstandige" beschouwd worden voor ruimtelijke ordening en huisvesting ?
 5. Ingeval dit effectief een nieuwe belasting voor de onthaalouders kan inhouden, wordt hierover dan onderhandeld met de federaal bevoegde minister ?

Antwoord

Op de website van Kind en Gezin, onder de rubriek "Aangesloten onthaalouders, financieel" staat uitleg over "wordt de verhuurder hoger belast op een huis dat hij voor kinderopvang verhuurt".

Deze uitleg is van toepassing op zelfstandige onthaalouders en niet op aangesloten onthaalouders. De uitleg kwam er naar aanleiding van een vraag van

een eigenaar van een woning die het voornemen had te verhuren aan een zelfstandige onthaalouder. Het is dan verkeerdelijk ook opgenomen bij de aangesloten onthaalouders.

Het is zo dat er voor de eigenaar van een gebouw verschillende gevolgen kunnen zijn naargelang dit gebouw al dan niet voor beroepsdoeleinden wordt gebruikt. De verhuurder zal zijn onroerende inkomsten in de personenbelasting moeten aangeven. Wanneer die een gebouw verhuurt, zijn er volgende mogelijkheden:

- 1) verhuur aan een natuurlijke persoon die het onroerend goed niet gebruikt voor beroepsdoeleinden;
- 2) verhuur aan een natuurlijke persoon die het goed wel gebruikt voor beroepsdoeleinden (bv. een afzonderlijk huis voor kinderopvang);
- 3) gemengde doeleinden (bv. kinderopvang in eigen woning).

"Beroepsdoeleinden" wordt ruim geïnterpreteerd, ook bijvoorbeeld een loontrekkende die 's avonds iets voor beroepsdoeleinden in z'n woning uitvoert, én daarvoor een stuk huurprijs als kosten inbrengt op z'n aangifte. Het criterium is dus in feite "huurprijs als kosten inbrengen".

Dit criterium is van belang voor het antwoord op de vraag: als een onthaalouder de huurprijs als kosten inbrengt, zal dit voor de eigenaar van het gebouw tot hogere belastingen leiden? Dit is van toepassing op zelfstandige onthaalouders. Aangezien aangesloten onthaalouders de huurprijs niet als kosten inbrengen, is dit voor hen niet van toepassing.

Deze informatie is ondertussen gecorrigeerd op de website van Kind en Gezin.

Vraag nr. 111
van 19 maart 2004
van de heer ANDRÉ-EMIEL BOGAERT

Integrale jeugdzorg – Evaluatie

Reeds geruime tijd wordt gesteld dat de betrokken instellingen voor bijzondere jeugdzorg kampen met tekorten om de hun opgelegde taken naar behoren te vervullen. De opeenvolgende ministers van Welzijn hebben binnen de huidige legislatuur hieromtrent geregeld klachten ontvangen.

Op 12 februari laatstleden heeft de minister andermaal een reeks beloften gedaan om de grootste nood te lenigen. De sector kreeg de laatste jaren echter zoveel niet-ingeloste beloften te horen dat hij begrijpelijkerwijze ook nu twijfelt aan de uitvoering ervan.

Omtrent het vooropgesteld aspect "integrale jeugdzorg" zijn in de sector heel wat tegenstrijdige geluiden te horen. Vanuit het veld hoor ik heel wat consultants (zo onder meer ook in de proefregio Gent-Meetjesland) ernstige twijfels uiten inzake de haalbaarheid van de vooropgestelde integrale jeugdzorg.

Heel wat opmerkingen hebben te maken met de zogenaamde "toegangspoort" en met de werkbaarheid van het concept "integrale jeugdzorg" zelf. De discussies zijn duidelijk nog steeds volop aan de gang en hebben, behoudens vergissing van mijnentwege, nog niet tot sluitende resultaten geleid.

Typisch voor de sfeer binnen de betrokken sector is de zoveelste besparingsmaatregel in verband met de reisen maaltijdvergoedingen van de teamverantwoordelijken. Er was sprake van een inkrimping tot forfaitair 200 euro per consultant (fulltime !) per kwartaal, inbegrepen reis- en maaltijdvergoedingen. De vakverenigingen stelden terecht dat het voor de consultants aldus onmogelijk is hun wettelijke en decretale opdrachten uit te voeren. Ze vroegen dan ook een dringend overleg in het Tussenoverlegcomité 4 (TOC 4).

Tegelijkertijd vroeg het vakbondsfront duidelijkheid omtrent de administratieve omkadering van de bijzondere jeugdbijstand via het optrekken van het aantal voltijdse equivalenten met tien eenheden.

1. Kampen de betrokken instellingen momenteel nog steeds met tekorten, waardoor zij de opgelegde taken niet naar behoren kunnen vervullen ?
2. In hoeverre werden de beloften van de minister van februari laatstleden daadwerkelijk geïmplementeerd ?
3. Kan de minister uit eigen ervaring formeel meedelen of de beoogde "integrale jeugdzorg" al dan niet als haalbaar kan worden beschouwd ?
4. Blijven de vooropgestelde besparingsmaatregelen m.b.t. de vermelde vergoedingen voor de consultants gelden of werden er in het Tussenoverlegcomité nieuwe afspraken gemaakt ?
5. Werd of wordt het personeelsplan ter omkadering van het plan Bijzondere Jeugdbijstand bijgestuurd

in verband met het aantal administratieve medewerkers ?

Antwoord

1 en 2. Zoals ik reeds eerder aankondigde, heb ik het overleg met de koepelorganisaties van de private erkende voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand voortgezet. Tijdens deze gesprekken met de sector werd een consensus bereikt over een eerste stap om de hoogste noden van de sector inzake de werkingskosten te lenigen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger weet wellicht dat het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen van de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, de maandelijks subsidies regelt om de uitgaven te vergoeden voor de infrastructuur en de werkingskosten van de erkende voorzieningen.

Weldra zal ik aan mijn collega's van de Vlaamse regering een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen van de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand voorleggen. Met dit besluit zullen de forfaits voor subsidies voor de werking en de infrastructuur met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2004 worden verhoogd. Dit betekent jaarlijkse meerkosten van 2 miljoen euro voor het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand. De inspecteur-generaal van Financiën gaf hierover reeds positief advies.

In dit ontwerp van besluit werd uitdrukkelijk rekening gehouden met de resultaten uit de analyses die de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand uitvoerde, en wordt dan ook een eerste, gedifferentieerd antwoord geboden op de noden van de verschillende erkenningscategorieën.

Ik gaf tegelijkertijd de afdeling Coördinatie en Beleidsondersteuning opdracht een onderzoek naar de financiering in de sector Bijzondere Jeugdbijstand te starten. Doel is te komen tot een duidelijk beeld van de financiële toestand van individuele, door de Bijzondere Jeugdbijstand erkende, private voorzieningen, de hele erkenningscategorie waartoe ze behoren en het globale door de Bijzondere Jeugdbijstand erkende aanbod.

Voorzieningen leveren hun financiële gegevens aan in een op maat geschreven softwarepakket. Deze financiële informatie wordt gebundeld en geobjectiveerd als basis voor objectieve interpretatie en financiële analyse van de jaarrekeningen. Voor dit onderzoek wordt een gemengde werkgroep in het leven geroepen met als doel objectieve informatie te verzamelen en beleidsaanbevelingen te formuleren. Deze werkgroep zal bestaan uit vertegenwoordigers van de koepelorganisaties, de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand, de afdeling Inspectie en Toezicht, het MIS-team (*Managementinformatiesysteem – red.*) en ten slotte een vertegenwoordiging uit wetenschappelijke hoek.

3. Op dit ogenblik wordt in de Commissie voor Welzijn van het Vlaams Parlement het voorstel van decreet (Stuk 2056 (2003-2004) - Nr. 1) van de heer Koen Helsen, mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heren Jan Van Duppen en Jan Roegiers betreffende de integrale jeugdhulp besproken. Het initiëren van dit kaderdecreet is dus een parlementair initiatief. De regering gaf uitvoering aan een resolutie van het Vlaams Parlement door dit experiment op te zetten. Ik heb de bevindingen uit dit experiment aan het Vlaams Parlement aangeboden.

Het ontwikkelingsproces dat hieraan voorafging, is opmerkelijk en kenmerkt zich door een verregaande betrokkenheid van het werkveld. Door dit hele proces heen werd het werkveld zoveel mogelijk betrokken; het concept werd herhaaldelijk bottom-up bijgestuurd; de gedragenheid werd herhaaldelijk afgetoetst, voor inhoudelijke en strategische elementen die noodzakelijk worden geacht, werd het draagvlak afgetast; enzovoort. Dit alles en de keuze om bij de verdere voorbereiding, implementatie en operationalisering de gedragenheid door het brede werkveld te bewaken, sterken mij in de overtuiging dat "integrale jeugdhulp" grote slaagkansen heeft.

Integrale jeugdhulp is uiteraard nog volop in ontwikkeling en in een eerste fase na het kaderdecreet zal dit niet anders zijn. Permanente evaluatie en bijsturing en dynamische besluitvorming zijn absoluut noodzakelijk om blijvend de efficiëntie en effectiviteit te garanderen.

4. Het in de begroting 2004 uitgetrokken initieel krediet voor reis- en verblijfskosten (programma 99.1 "Interdepartementale bestaansmiddelen" - basisallocatie 1201 - algemene werkingskosten

met uitsluiting van huurgelden en vorming en informatica) noopt tot het zorgvuldig bewaken van de uitgaven om alle in 2004 te verwachten staten van reis- en verblijfskosten te betalen.

Binnen alle diensten van het departement en dus ook in de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand werd afgesproken om de aanwending van het budget voor reis- en verblijfskosten permanent te monitoren, zodat de beschikbare middelen zo efficiënt en verantwoord mogelijk worden aangewend.

Spreeken van "besparingen" is veeleer misleidend en incorrect. Maar het moet wel voor iedereen duidelijk zijn dat de middelen niet onbepaald ter beschikking staan. Daarom wordt op eenieder verantwoordelijkheidszin een beroep gedaan om de middelen op een verantwoorde manier te besteden.

In een richtlijn aan het personeel van het afdelingshoofd Bijzondere Jeugdbijstand werd uitdrukkelijk geen forfaitair bedrag bepaald voor het indienen van reis- en verblijfskosten. Wel wordt bijzondere aandacht gevraagd voor een strikte toepassing van de bestaande ministeriële omzendbrief PEBE/DVR/2003/3 terzake en een goede opvolging van de werkplanning zoals omschreven in het handboek Bijzondere Jeugdbijstand.

De verantwoordelijken van de afdeling zullen het gebruik van de kredieten monitoren, maar er tevens over waken dat het recht van jongeren (en hun gezinnen) op een correcte en kwaliteitsvolle dienstverlening niet in het gedrang komt.

5. De huidige administratieve personeelsformatie is momenteel groter dan het aantal voltijdse eenheden dat bepaald is in het personeelsplan.

In het najaar wordt de aangelegenheid opnieuw geagendeerd op het TOC 4 van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

**Vraag nr. 112
van 19 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Wereldvrouwenmars 2005 – Betrokkenheid

De Wereldvrouwenmars vertegenwoordigt een netwerk van nationale acties met als centrale thema's de

bestrijding van de armoede en geweld tegenover vrouwen. De beweging werd opgericht in 1996 als een symbolische actie in de nasleep van de Wereldconferentie van de Verenigde Naties in Beijing (1995) en wil met concrete eisen aankloppen bij de bevoegde autoriteiten. Daarbij steunt de Wereldvrouwenmars op het begrip solidariteit onder vrouwen over heel de wereld. De laatste mars vond plaats in 2000.

Voor 2005 wordt een nieuwe Wereldvrouwenmars gepland, tien jaar na de Beijingconferentie. Bij deze grote activiteiten is Vlaanderen nochtans een belangrijke partner. Onderwerpen als scheidingsbemiddeling, geweld binnen het gezin, armoede bij vrouwen, ... staan bij de voorbereiding en waarschijnlijk ook in de platformtekst centraal. Dit is in Vlaanderen ook een opdracht voor de Vlaamse regering, zoals in de beleidsbrieven van de minister van Welzijn ter sprake komt. Tot nu toe zijn blijkbaar alleen de niet-gouvernementele organisaties (NGO) hiermee actief bezig.

1. Mag ik de minister vragen naar de betrokkenheid, de steun en de concrete engagementen van de Vlaamse overheid ter voorbereiding van de internationale Vrouwenmars tien jaar na Beijing ?
2. Hoe verloopt de samenwerking met het federale niveau en de afstemming van de inhoudelijke dossiers en standpunten betreffende deze problemen ?

Antwoord

1. Er werd tot op heden geen aanvraag ingediend voor subsidiëring van acties ter voorbereiding van de internationale Vrouwenmars tien jaar na Beijing.

Bijgevolg heeft de Vlaamse overheid in deze nog geen steun verleend en is ze geen concrete engagementen aangegaan.

2. Gelet op het voorgaande, heeft er nog geen overleg plaatsgehad tussen de Vlaamse overheid en de federale overheid met betrekking tot de internationale Vrouwenmars.

Vraag nr. 113 van 19 maart 2004 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Bijzondere jeugdbijstand – Verloningen

De houder van een diploma van onderwijzer (HOBU-diploma) wordt bij een tewerkstelling *als administratief personeelslid* in een voorziening van bij-

zondere jeugdzorg met een capaciteit van minder dan 76 jongeren, gesubsidieerd als administratief personeelslid klasse 2.

Vanaf een capaciteit van meer dan 76 jongeren wordt één administratief personeelslid gesubsidieerd als administratief personeelslid klasse 1. Volgens de functie-eisen dient dit personeelslid dan wel houder te zijn van ten minste een HOBU-diploma.

In de gehandicaptensector wordt dit onderscheid in capaciteit niet gemaakt en wordt het administratief personeel automatisch gesubsidieerd als klasse 1 indien de eis van minstens een HOBU-diploma vervuld is.

Voor iemand met een anciënniteit van 27 jaar in de bijzondere jeugdzorg en houder van een HOBU-diploma in een instelling met een capaciteit van minder dan 76 jongeren, betekent dit volgens de berekeningen een verschil in maandloon tussen de toegepaste klasse 2 en klasse 1 (ongeacht de capaciteit toegepast in de gehandicaptensector) van 2.669,67 euro tegenover 3.033,72 euro (berekeningen per 01.07.03).

1. Mag ik de minister vragen op basis van welke concrete objectieve gronden dit onderscheid in subsidiëring tussen de gehandicaptensector en de bijzondere jeugdbijstand gemaakt wordt ?
2. Er wordt vastgesteld dat de houder van een HOBU-diploma bij een tewerkstelling *als begeleider* in een voorziening van bijzondere jeugdbijstand, wel wordt gesubsidieerd als klasse 1.

Waarom dit onderscheid ? Het administratief personeel is toch ook nauw betrokken bij het wel en wee van de jongeren.

3. Wordt er in de nabije toekomst werk gemaakt van een nieuwe functieclassificatie teneinde bepaalde functies juist en beter te verlonen ?
4. Heeft de minister er zicht op hoeveel instellingen van bijzondere jeugdbijstand de bijkomende personeelskosten zelf ten laste nemen en toch hun administratief personeel – in het bezit van een HOBU-diploma – als klasse 1 vergoeden ?

Antwoord

1. De norm om een administratief personeelslid klasse 1 te kunnen subsidiëren vanaf een capaciteit van 76 in voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand is geregeld in het besluit van de Vlaamse

regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand.

Bij daaropvolgende onderhandelingen tussen de sociale partners en de Vlaamse overheid is deze norm nooit ter discussie gesteld.

2. Een HOBU-diploma bij een tewerkstelling als begeleider klasse 1 komt alleen voor subsidiëring in aanmerking als aan de clicheringvoorwaarde is voldaan. Deze clichering bepaalt onder andere dat in residentiële voorzieningen 75 % van de begeleiders als klasse 1 subsidieerbaar is.

Wanneer een voorziening ervoor kiest om uitsluitend begeleiders met een HOBU-diploma aan te werven, betekent dit dat 25% van de begeleiders tegen een lager barema wordt gesubsidieerd.

3. Wijzigingen in de functieclassificatie en de subsidiëring maken deel uit van het sociaal overleg.
4. Een tiental erkende voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand neemt deze bijkomende personeelskosten zelf ten laste.

**Vraag nr. 114
van 19 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kinder- en jongerenopvang – Middelenverdeling

De Vlaamse regering bekrachtigde een nieuwe investering van 4 miljoen euro voor kinder- en jongerenopvang. Er hangt ook een jobgerelateerde voorwaarde aan vast.

De minister gaf in haar antwoord op mijn vraag om uitleg van 4 maart 2004 aan dat er voor Limburg een correct aandeel verworven werd.

Graag verneem ik hoe de verdeling van deze middelen concreet gebeurt : naar welke sectoren, gemeenten en initiatieven ?

Gaat het om opvanginitiatieven die in 2004 operationeel kunnen zijn ? Zo niet, welke voorwaarden moeten nog worden vervuld vooraleer ze operationeel zijn ?

Antwoord

De Vlaamse regering besliste 4 miljoen euro te investeren in de kinderopvang. Deze middelen zullen

worden besteed enerzijds aan uitbreiding in de reguliere kinderdagopvang, anderzijds aan het experimenteel subsidiëren van buurtgebonden, kleinschalige groepsopvang in buurt- en nabijheidsdiensten.

De raad van bestuur van Kind en Gezin nam op 3 maart 2004 beslissingen inzake het plan van aanpak.

De 4 miljoen euro zal als volgt aangewend worden:

- 2,5 miljoen euro voor de uitbreiding in de reguliere kinderdagopvang, zijnde 1,7 miljoen euro voor uitbreiding in erkende kinderdagverblijven, 0,8 miljoen euro voor uitbreiding bij diensten voor opvanggezinnen;
- 1,5 miljoen euro voor het experimenteel subsidiëren van opvang in buurt- en nabijheidsdiensten.

Voor de uitbreiding van de reguliere kinderdagopvang besliste de raad van bestuur van Kind en Gezin dat bij de toekenning van nieuwe opvangplaatsen voorrang zal worden gegeven aan aanvragen die in brede zin de werkgelegenheid ten goede komen doordat:

- 1) de opvangplaatsen snel gerealiseerd kunnen worden.

Dat de uitgebreide capaciteit nog in 2004 beschikbaar moet zijn, is wel wenselijk maar geen absoluut criterium. Op basis van de gegevens in het aanvraagdossier moet wel blijken dat de uitbreiding effectief op korte termijn zal worden gerealiseerd, waarbij echter ook de invulling van de andere criteria een rol zal spelen in de toekenningsbeslissing.

Voor de diensten voor opvanggezinnen betekent dit concreet dat men onder meer op korte termijn moet kunnen beschikken over voldoende ont-haalouders. Voor kinderdagverblijven betekent dit concreet dat bestaande voorzieningen die voldoende ruimte voor directe uitbreiding hebben, eerder aan bod zullen kunnen komen. Uitbreiding via nieuwbouw of ruime verbouwing kan wellicht veel moeilijker op korte termijn gerealiseerd zijn, zeker wanneer men daartoe op het VIPA (*Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden – red.*) een beroep wenst te doen;

- 2) de nieuwe plaatsen ter beschikking komen in gemeenten of regio's met een acuut opvangtekort.

De nieuwe opvangplaatsen moeten tegemoetkomen aan een reëel bestaande opvangnood in de gemeente of in de regio. De behoefte aan uitbreiding zal tevens blijken uit een voldoende hoge bezetting;

- 3) de opvang een duidelijk sociaal en buurtgebonden doel heeft.

Vermits het om nieuwe gesubsidieerde opvangplaatsen gaat, dienen nieuwe plaatsen ook kansen op jobcreatie te bieden voor ouders uit sociaal zwakkere milieus.

Momenteel is er nog geen nominatieve lijst. De raad van bestuur van Kind en Gezin zal in de komende weken en maanden de beslissingen nemen aan welke initiatieven in welke gemeenten nieuwe plaatsen toegekend worden. Hierbij zal, in de mate dat de aanvragen aan de gestelde criteria voldoen, gestreefd worden naar een correcte verdeling van de plaatsen over de provincies.

**Vraag nr. 115
van 19 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Bijzondere jeugdzorg – Regio-omschrijving

Het samenbrengen van vergelijkbare gegevens, onder andere op gebied van regio-omschrijving, evoluties in de tijd, leeftijdsgroepen, bevolkingssamenstelling, probleemgroepen, ... kan belangrijk zijn als sturing voor het beleid.

Als belangrijke partners gebeurt de uitbouw onder andere in de comités bijzondere jeugdzorg en de sociale diensten bij de jeugdrechtbank, allicht op basis van deze gegevens. Deze diensten werken qua regioafbakening op basis van de gerechtelijke indeling. Per provincie werden deze regio's overkoepeld in een provinciale structuur.

1. Wat zijn de basisgegevens die noodzakelijk zijn voor de organisatie van deze diensten die werken in elke regio ?
2. Werkt men voor het verzamelen van de basisgegevens samen met de federale diensten ? Welke diensten ?
3. Welke regio-omschrijvingen worden gebruikt om de basisgegevens op Vlaams niveau te verzamelen?

4. Welke regio-omschrijvingen worden gebruikt voor de gegevensverzameling van de federale diensten ?

Antwoord

1. Huidige gegevensverzameling

De afdeling Bijzondere Jeugdbijstand van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap beschikt nu reeds over een informatiesysteem dat zorgt voor de opvolging van de subsidiebetalingen en de opvolging van de inningen voor het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand.

De in dit systeem verzamelde gegevens beperken zich tot die minderjarigen waarvoor een maatregel getroffen wordt met financiële gevolgen ten laste van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand (zoals bedoeld in art. 9, §2, 7° van de gecoördineerde decreten).

Toekomstige gegevensverzameling - Elektronisch Dossier

De voorbije jaren werden in de bijzondere jeugdbijstand de processen hulpverlening, bemiddeling en preventie hertekend, werd een nieuwe organisatiestructuur uitgebouwd, werd een nieuwe personeelsformatie uitgetekend en werden nieuwe, kwaliteitsvolle functiebeschrijvingen geïmplementeerd. Het informatiesysteem "Elektronisch Dossier Minderjarigen" of Domino vormt het sluitstuk hiervan.

Domino is een methodisch werkinstrument voor de veldwerkers en registreert per minderjarige de verschillende processen en gegevens die binnen het caseonderzoek en het casemanagement plaatsvinden, evenals - met het oog op erkenning en subsidiëring - de beslissingen die per minderjarige en zijn (haar) gezin worden genomen. Middels dit systeem zullen tevens kengetallen over de door de Bijzondere Jeugdbijstand bereikte minderjarigen en hun gezinnen gegenereerd worden.

Domino zal in de loop van 2004 in fases in gebruik worden genomen als een methodisch instrument en met gerichte aandacht voor cliëntparticipatie. In een eerste fase zullen de screeningsgegevens van de bereikte minderjarigen geregistreerd worden.

Bij de volledige realisatie van Domino zal de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand beschikken over vergelijkbare gegevens m.b.t. de bereikte doelgroep: op gebied van regio-omschrijving, leeftijdsgroepen, bevolkingssamenstelling, probleemgroepen,... Dankzij de ontsluiting van de gegevens van Domino zal niet enkel een gericht preventiebeleid gevoerd kunnen worden. De door het systeem gegenereerde rapporten en cijfers zullen tevens toelaten goed onderbouwde beleidsmatige beslissingen te nemen.

Basisgegevens noodzakelijk voor de organisatie van de diensten

In het kader van het ontwikkelingstraject Domino zullen de basisgegevens noodzakelijk voor de organisatie van de diensten vastgelegd worden. Zo zullen o.a. gegevens over de aanmelders, de minderjarigen, de doorlooptijden, de hulpvraag, de genomen maatregelen, de caseload van de dienst, enz., geregistreerd worden.

Afhankelijk van de automatisering in de (jeugd)rechtbanken zal er gewerkt worden aan wederzijdse informatie-uitwisseling.

- De gegevens zullen worden verzameld en opgeslagen op het niveau dat ze geproduceerd worden.

Dit betekent dat er wat de sociale diensten bij de jeugdrechtbanken betreft, zal kunnen worden gewerkt op de aggregatieniveaus gerechtelijke arrondissementen, provincie, gemeenschap. Voor de sociale diensten van de comités zijn de aggregatieniveaus bestuurlijke arrondissementen, provincie, gemeenschap.

- Pas wanneer de uitwisseling met de jeugdrechtbanken een feit wordt, zullen de geëigende aggregatieniveaus kunnen worden vastgelegd.

**Vraag nr. 116
van 19 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Zorgregio's – Welzijnsregio's Noord-Limburg en Kempen

In de documenten die de minister ter beschikking stelde bij de begrotingsbesprekingen van het welzijnsbeleid 2004 lezen we dat de welzijnsregio

Noord-Limburg en de welzijnsregio Kempen project-subsidies krijgen omwille van de samenwerking tussen verschillende gemeenten.

Deze welzijnsregio's, hier een samenwerking van thuiszorgdiensten, zijn nauw betrokken bij heel wat recentelijk goedgekeurde decreten in het Vlaams Parlement, die voor thuiszorg en eerstelijnsgezondheidszorg telkens vertrekken vanuit het begrip "zorgregio".

Als de overheid haar eigen zorgregiodecreet wil operationaliseren, zal zij dus financiële samenwerkingsstimuli gebruiken die met dit zorgregio-gegevens rekening houden.

Mag ik de minister vragen welke gemeenten betrokken zijn bij deze extra gesubsidieerde "welzijnsregio's"?

Komen zij overeen met de zorgregio's van het zorgregiodecreet ?

Hoe is de regio-afbakening ?

Antwoord

In het arrondissement Turnhout zijn 27 OCMW's vennoot van Welzijnszorg Kempen. Welzijnszorg is initiatiefnemer of participant van meerdere regionale initiatieven in de welzijns- en gezondheidszorg. Naast de aangelegenheden die OCMW's aanbelangen, wordt ook gestreefd naar nauwe samenwerking met regionaal gestructureerde privéorganisaties. De 27 OCMW's zijn deze van Arendonk, Baarle-Hertog, Balen, Beerse, Dessel, Geel, Grobbendonk, Herentals, Herenthout, Herselt, Hoogstraten, Hulshout, Kasterlee, Laakdal, Lille, Meerhout, Merksplas, Mol, Olen, Oud-Turnhout, Ravels, Retie, Rijkvorsel, Turnhout, Vorselaar, Vosselaar en Westerlo. Zestien daarvan hebben een overeenkomst aangegaan met Welzijnszorg Kempen in het kader van de gezinszorg. De zestien, die overigens een erkende dienst voor gezinszorg hebben, hebben hun contingent uren ingebracht in deze regionale structuur en kregen bovenop, in het kader van de aanmoediging tot samenwerking, een incentive. De zestien diensten hebben betrekking op de OCMW's van Balen, Beerse, Dessel, Geel Grobbendonk, Herentals, Herenthout, Herselt, Hoogstraten, Kasterlee, Laakdal, Lille, Meerhout, Olen, Turnhout en Westerlo.

In de welzijnsregio Noord-Limburg gaat het om een samenwerkingsverband van acht OCMW's, namelijk

Bocholt, Hamont-Achel, Hechtel-Eksel, Lommel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt, Overpelt en Peer. Ook hier is in het kader van de regionale uitbouw van de gezinszorg hetzelfde gebeurd als in de regio Kempen, met inbegrip van de incentive.

Welzijnszorg Kempen en welzijnsregio Noord-Limburg zijn initiatieven die reeds langer bestaan en op hun beurt ook partner zijn in het regionaal overleg en de regionale samenwerking in de welzijnssectoren gestuurd vanuit de provincies, respectievelijk Antwerpen en Limburg.

Noch Welzijnszorg Kempen, noch welzijnsregio Noord-Limburg vallen in hun samenstelling samen met de invulling van het begrip "zorgregio" uit het zorgregiodecreet dat door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd. De zorgregio's, zoals bepaald in het decreet, verwijzen naar een voorafgaande studie uitgevoerd door de universiteit van Leuven op basis van relevante indicatoren.

Momenteel worden een aantal voorbereidende simulaties ontwikkeld om dit model eventueel te introduceren in de eerstelijnsgezondheidszorg, waar de huidige samenwerkingsinitiatieven thuisverzorging en de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging zouden moeten convergeren in een samenwerkingsinitiatief eerstelijnsgezondheidszorg (SEL), en deze zouden dan op hun beurt in LOGO's (*lokaal gezondheidsoverleg – red.*) worden geplaatst.

De knelpunten die met deze operatie gepaard gaan, worden nauwkeurig geanalyseerd. In ieder geval zal blijvend aandacht moeten worden geschonken aan het feit dat de mogelijk nieuwe organisatie- en territoriale structuur niet gecompliceerder wordt dan de vroegere.

Vraag nr. 119
van 26 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Resolutie intrafamiliaal geweld – Oorzakenonderzoek

In de resolutie betreffende de opvang en huisvesting van personen die het slachtoffer zijn van partner-gelateerd/intrafamiliaal geweld werd gevraagd wetenschappelijk onderzoek te ondersteunen naar de oorzaken van partner-gelateerd thuisgeweld (Stuk 1535 (2002-2003) – Nr. 3).

1. Welke initiatieven heeft de minister terzake genomen ?

Wat zijn de resultaten van deze wetenschappelijke onderzoeken ? Wie is verantwoordelijk voor de uitvoering ervan ?

2. Op welke wijze hebben deze onderzoeken een effectief preventiebeleid van partner-gelateerd thuisgeweld ondersteund ?

Welke concrete beleidsinitiatieven zijn er voortgevloeid uit de resultaten van deze onderzoeken ?

Antwoord

1. In Vlaanderen is nog geen wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd naar de oorzaken van partner-gelateerd geweld. Professor R. Bruynooghe heeft in 1998 (in opdracht van de toenmalige federale minister van Tewerkstelling, Arbeid en Gelijke Kansen) wel een onderzoek uitgevoerd naar het geweld op vrouwen.

Het meest recente onderzoek naar partnergeweld is echter "Het strafrechtelijk beleid in België inzake partnergeweld" uit 2002, uitgevoerd door de KU Leuven en de ULB (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven; ULB : Université Libre de Bruxelles – red.*). Deze twee onderzoeken hebben echter betrekking op incidentie- en prevalentiecijfers. De onderzoekers gingen niet op zoek naar de oorzaken van partnergeweld.

Daarnaast is er het net afgeronde onderzoek "Huwelijksdynamiek in allochtone gemeenschappen in relatie tot faciliterende factoren m.b.t. intrafamiliaal geweld", verricht door Noël Clycq van het Steunpunt Gelijkekansenbeleid, dat vooral een stand van zaken geeft van het bestaande onderzoek (in binnen- en buitenland) over huiselijk geweld bij allochtonen en dieper ingaat op de migratiecontext en huwelijksdynamiek als mogelijk faciliterende factoren voor huiselijk geweld.

Het onderzoek besluit tot het volgende.

– Etnische afkomst wordt zelden opgenomen in het zeldzaam verrichte geweldonderzoek.

In Nederland is wel een interessant onderzoek gevoerd naar huiselijk geweld onder allochtonen en autochtonen. Uit deze gegevens blijkt dat hui-

selijk geweld bij autochtonen hoger ligt dan bij allochtonen. Dit verschil kan voor een deel verklaard worden door hoge(re) onderrapportage bij allochtonen (dit geldt echter mogelijk ook voor de autochtone cijfers).

Uit de weinige kwantitatieve studies kunnen evenwel enkele patronen onderscheiden worden, die zowel bij autochtonen als allochtonen teruggevonden worden: vooral jongeren worden het slachtoffer van geweld, het geweld tegen vrouwen is sterk geseksualiseerd en mannen zijn vaker dan vrouwen de geweldplegers (zowel bij geweld tegen vrouwen als bij geweld tegen mannen).

- In de loop der jaren werd het denken over de prevalentie van geweld in grote mate beïnvloed door de theorie van de risicofactoren.

Deze factoren hebben zowel betrekking op situaties of voorvallen in het verleden (zelf slachtoffer van geweld geweest zijn, emotionele deprivatie) als in het heden (armoede ervaren, plotse problemen in de relatie of arbeidssituatie). Elk afzonderlijk is de impact van deze factoren niet erg groot, maar wanneer ze in groten getale tegelijkertijd voorkomen, dan stijgt de kans op het gebruik van geweld aanzienlijk.

Voor elke etnisch-culturele gemeenschap (autochtoon of allochtoon) kunnen andere risicofactoren aanwezig zijn. Als risicofactoren voor huiselijk geweld binnen bepaalde (allochtone) gemeenschappen kunnen enkele aspecten die verband houden met de migratiecontext of de huwelijksdynamiek worden aangeduid. Nieuwkomerbruiden lijken het meest kwetsbaar te zijn, maar ook nieuwkomerbruides ondergaan soms specifieke vormen van huiselijk geweld. Voor beiden is de situatie vooral precair door hun onzeker verblijfsstatuut, een gebrekkige kennis van de taal en een mogelijk ontbreken aan netwerken voor steun in conflicten.

- Geweld komt in alle maatschappijen of gemeenschappen voor. De gelijkenissen tussen allochtonen en autochtonen overtreffen de verschillen in aantal ruim. Dezelfde trends zijn waar te nemen en de geweldpleging heeft vaak gelijklopende oorzaken.

Dit neemt niet weg dat alertheid geboden is voor bepaalde contexten - zoals een stressvolle migratiesituatie - waar specifieke risicofactoren aanwezig kunnen zijn.

2. De onderzoeken van R. Bruynooghe uit 1998 en van de KU Leuven/ULB van 2002 hadden geen betrekking op de oorzaken en bijgevolg boden deze onderzoeken geen ondersteuning voor een effectief preventiebeleid. Er zijn uit deze onderzoeken geen concrete beleidsinitiatieven voortgevloeid.

Het onderzoek van het Steunpunt Gelijkekansenbeleid bevat wel degelijk suggesties naar het beleid toe. Momenteel wordt onderzocht hoe deze suggesties kunnen worden vertaald naar concrete beleidsinitiatieven.

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 61
van 24 februari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Talentedbank – Activiteitsveld

Tijdens de Vlaamse Ondernemingsconferentie werd beslist een zogenaamde Talentedbank op te richten, als dochter van de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV).

1. Wat is de rol en het activiteitsveld van die Talentedbank ?
2. Hoeveel middelen worden ervoor uitgetrokken ?

Antwoord

Tijdens de Vlaamse Ondernemingsconferentie werd beslist om een zogenaamde Talentedbank op te richten, als dochter van de Participatiemaatschappij Vlaanderen.

1. De Vlaamse Ondernemingsconferentie, die begin december 2003 ten einde liep, heeft geleid tot een reeks maatregelen ter bevordering van het ondernemerschap in Vlaanderen.

Een aantal van die maatregelen streeft ernaar tegemoet te komen aan een belangrijk knelpunt waarmee kleine en middelgrote ondernemingen vandaag de dag geconfronteerd worden: het vinden van voldoende en gepaste middelen voor de financiering van hun bedrijfsactiviteiten.

De Talentenbank werd voorgesteld als één van de instrumenten die zouden worden ingezet om de KMO-financieringskloof verder te dichten.

Uitgaande van:

- de variërende financieringsbehoeften van ondernemingen naargelang de levensfase waarin ze zich bevinden en naargelang het ritme van hun groei;
- de wijze waarop de verschillende bestaande en aangekondigde overheidsinstrumenten op die variërende financieringsbehoeften (zullen) inspelen;
- de vaststelling dat tot 80% van de vraag naar financiering onbeantwoord blijft, omdat de (kandidaat-)ondernemers in kwestie over een ongevalideerd businessidee of een onvoldoende doordacht businessplan beschikken;
- het opzet van de DNA-cheques (*Durf na Advies – red.*) en Bizidee/BAN-Vlaanderen (*Business Angels Netwerk – red.*) om kandidaat-ondernemers professioneel te begeleiden op de weg van idee tot businessplan en oprichting van een onderneming en op die manier een bijdrage te leveren tot het verhogen van de financierbare vraag;
- de vaststelling dat de DNA-cheques en Bizidee/BAN-Vlaanderen zich richten tot een brede doelgroep van kandidaat-ondernemers en dat daardoor het bedrag dat per onderneming kan worden besteed, beperkt blijft;
- de vaststelling dat sommige innovatieve businessideeën een meer intensieve en langere voorbereidingsfase vereisen en dat de DNA-cheques en Bizidee/BAN-Vlaanderen daarbij slechts in beperkte mate een hulpmiddel kunnen zijn,

kan worden gesteld dat de Talentenbank sterk zou tegemoetkomen aan de problematiek van de opstart en de financiering van KMO's, mocht zij erin slagen de financierbare vraag te verhogen, door het innovatieve businessidee van kandidaat-ondernemers te valideren, de personen in kwestie intensief te begeleiden bij het omzetten van hun idee in een bedrijf, en hen te begeleiden op hun zoektocht naar opstartfinanciering.

De Talentenbank dient eveneens een rol te spelen in het bevorderen van een betere netwerking tussen de diverse actoren begaan met risicokapitaalverschaffing en -ondersteuning. De Talentenbank kan daarbij de rol op zich nemen van een matchingservice tussen kandidaat-ondernemers, risicokapitaalverschaffers, incubatoren, businessdeveloppers, MBA-studenten,... (*master of business administration – red.*).

Op basis van de bovenstaande analyse wordt voorgesteld dat de Talentenbank de rol opneemt van een zogenaamd "pre-seed capital"-fonds. "Pre-seed capital" is het geld dat gebruikt wordt voor de allereerste fasen van een nieuwe businessactiviteit: uitvoeren van R&D (*Research and Development – red.*), bouwen van een prototype, marktstudies, opmaken van een businessplan, samenstellen van een evenwichtig ondernemers-team, juridische structurering van de onderneming, aantrekken van opstartfinanciering.

Qua doelgroep focust de Talentenbank op de volgende groepen.

- Natuurlijke personen die beschikken over een innovatief idee dat zij wensen om te zetten in een commercialiseerbaar product of dienst.
- Ondernemingen die maximaal twee jaar oud zijn en die de nodige voorbereidingen treffen voor het op de markt brengen van een innovatief product of dienst. Belangrijk hierbij is dat de ondernemingen in kwestie nog geen commerciële activiteiten mogen hebben.
- Ervaren managementteams die een innovatief idee willen commercialiseren binnen een spin-off van een bestaande onderneming.
- Onderzoekers die een innovatief product of procédé reeds op een eerste prototype hebben gedemonstreerd en die wensen over te gaan tot het schrijven van een businessplan en tot de realisatie van een preproductiemodel.

Het innovatieve karakter van een idee, product of dienst moet blijken uit het feit dat zij in een nieuwe behoefte voorzien of bestaande behoeften op een nieuwe manier bevredigen. Zij moeten duidelijk iets toevoegen ten opzichte van bestaande producten, diensten of technologieën. Met andere woorden: zij moeten het resultaat zijn van een hoge mate van kennen of kunnen, dat nog niet bestaat. Het begrip "innovatie" hoeft dus niet

begrepen te worden in de traditionele betekenis van "technologische innovatie".

De doelgroep van de Talentenbank kan aan verdere specifieke voorwaarden onderworpen worden in het reglement van de Talentenbank, dat beschikbaar zal zijn voor alle geïnteresseerde partijen.

2. Voor de opstart van de Talentenbank wordt in een enveloppe van 10 miljoen euro voorzien.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 98
van 19 maart 2004
van de heer JAN PENRIS

Sociale woningen – Huurprijsrevolutie

Naar aanleiding van een enquête die het Front voor Huurders van Sociale Woningen het afgelopen jaar uitvoerde, antwoordde 82 % van de huurders van sociale woningen bevestigend op de vraag of hun huishuur het afgelopen jaar was verhoogd.

Het zou bovendien in vele gevallen om gevoelige verhogingen gaan. In 28 % van de gevallen betrof het een verhoging tussen 5 en 10 %, in 27 % van de gevallen een verhoging van meer dan 10 %. Vaak gaat het bovendien om de zoveelste basishuurprijsverhoging op rij.

Ook de nota "Sociaal Huurbesluit" van het Platform van Huurders van Sociale Woningen – de overkoepelende Antwerpse belangenvereniging van sociale huurders – bevestigt de resultaten van de enquête. De nota vermeldt : "Sociale huurders hebben de laatste jaren telkens gevoelige huurprijsstijgingen ondervonden".

1. Hoe verklaart de minister deze structurele verhoging ?
2. In welke mate zijn deze verhogingen het gevolg van renovaties ?
3. In welke mate zijn deze prijsverhogingen het gevolg van de verhoging van de basishuurcoëfficiënt?
4. Hoeveel en welke socialehuisvestingsmaatschappijen verhoogden de voorbije vijf jaar de basis-

huurcoëfficiënt, hoeveel keer en met welk percentage ?

5. Hoeveel en welke maatschappijen verlaagden de afgelopen vijf jaar de basishuurcoëfficiënt, hoeveel keer en met welk percentage ?
6. Welke politiek werd door de huisvestingsmaatschappijen gevoerd inzake de verhoging van de basishuurcoëfficiënt ?

Merkt de minister een verband tussen de basishuurprijsverhogingen enerzijds en de verslechterende financiële positie van bepaalde huisvestingsmaatschappijen anderzijds ?

Antwoord

1. Onderstaande cijfers geven de prijsevolutie weer van de gemiddelde Vlaamse basishuurprijs (BH) voor een sociale woning, verder onverdeeld volgens type appartement (A) of eengezinswoning (E).

Binnen deze evolutie is duidelijk te zien dat inderdaad sedert de laatste elf jaar (1991-2002) de basishuurprijzen met een factor 1,67 zijn toegenomen.

Tabel 1: Evolutie van de basishuurprijzen, 1991-2002

	A	E	Gemidd. BH	A	E	Gemidd. BH	t.o.v. Ref 1991
1991	4.961 BEF	6.190 BEF	5.660 BEF	€ 122,98	€ 153,45	€ 140,31	100,0
1992	5.298 BEF	6.614 BEF	6.042 BEF	€ 131,33	€ 163,96	€ 149,78	106,7
1993	5.650 BEF	7.018 BEF	6.422 BEF	€ 140,06	€ 173,97	€ 159,20	113,5
1994	5.790 BEF	7.250 BEF	6.606 BEF	€ 143,53	€ 179,72	€ 163,76	116,7
1995	5.900 BEF	7.380 BEF	6.720 BEF	€ 146,26	€ 182,95	€ 166,58	118,7
1996	6.343 BEF	7.498 BEF	6.967 BEF	€ 157,24	€ 185,87	€ 172,71	123,1
1997	6.681 BEF	7.756 BEF	7.257 BEF	€ 165,62	€ 192,27	€ 179,90	128,2
1998	6.989 BEF	7.932 BEF	7.486 BEF	€ 173,25	€ 196,63	€ 185,57	132,3
1999	7.166 BEF	8.126 BEF	7.668 BEF	€ 177,64	€ 201,44	€ 190,08	135,5
2000	7.510 BEF	8.323 BEF	7.929 BEF	€ 186,17	€ 206,32	€ 196,55	140,1
2001	8.270 BEF	9.093 BEF	8.692 BEF	€ 205,01	€ 225,41	€ 215,47	153,6
2002	9.159 BEF	9.703 BEF	9.436 BEF	€ 227,04	€ 240,54	€ 233,91	166,7

Een voorname oorzaak van deze prijsevolutie moet worden gezocht in het feit dat de sociale huisvestingssector in Vlaanderen steeds vaker te maken krijgt met een financiële segregatie qua bewonerspopulatie. Steeds vaker gaat het om preciaire doelgroepen die een financieel onzekere basis hebben en het moeilijk hebben met het betalen van de huur. Ook de toenemende instroom van kandidaat-huurders met een zeer laag inkomen maakt dat voor vele sociale-huisvestingsmaatschappijen het verhuren van sociale woningen aan zeer lage basishuurprijzen niet meer financieel haalbaar is.

Tevens moeten we de vraag durven stellen waarom veel socialehuisvestingsmaatschappijen jarenlang nagelaten hebben om een correcte prijspolitiek te voeren (bv. via een jaarlijkse indexatie) wat de huurprijzen betreft. Door de huidige tendens van steeds lagere inkomens zien veel socialehuisvestingsmaatschappijen zich genooddaakt om een jarenlang passief beleid qua huurprijzen eensklaps te trachten te compenseren met huurprijzerverhogingen.

Dat deze financiële segregatie een realiteit is, kan worden afgeleid uit de onderstaande cijfers waar duidelijk het groeiend verschil te zien is tussen de basishuurprijs en de reëel betaalde huurprijs per woning (het gaat hier om een algemeen gemiddelde maar zegt desondanks voldoende).

Tabel 2: Verschil tussen reëel betaalde huurprijs (RH) en basishuurprijs (BH)

	BH	RH	Verschil BH-RH
1998	€ 185,57	€ 166,26	€ 19,31
1999	€ 190,08	€ 169,73	€ 20,35
2000	€ 196,55	€ 172,31	€ 24,24
2001	€ 215,47	€ 175,77	€ 39,70
2002	€ 233,91	€ 179,07	€ 54,84

2. Renovatiewerken zijn heel vaak aanleiding tot het verhogen van de basishuurprijs daar deze berekend wordt op basis van de geactualiseerde kostprijs. Deze geactualiseerde kostprijs houdt rekening met de renovatiekosten en bepaalt daarmee ook de basishuurprijs na renovatie.

Het mogelijk loskoppelen van de renovatiekosten van de bepaling van de basishuurprijs veronderstelt een volledige wijziging van het berekeningsmechanisme van de basishuurprijzen en moet daarom terdege worden onderzocht in overleg met de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en de socialehuisvestingsmaatschappijen.

Anderzijds moet men zich de vraag durven stellen of een volledig gerenoveerde woning, die aan

alle voorschriften en normen qua hedendaags comfort en energiehuishouding voldoet, überhaupt nog kan worden verhuurd aan reële huurprijzen onder 100 euro. We zien namelijk dat vandaag de dag 16,1% van de huurders een reële huurprijs betalen minder dan 99,13 euro.

3. De basishuurprijSCOëfficiënten worden bepaald door de socialehuisvestingsmaatschappijen zelf. Een aanpassing van deze basishuurprijSCOëfficiënt zal zich dan ook vertalen in een basishuurprijSCO-verhoging.
4. Het verhogen en de frequentie (bv. jaarlijks, om de 5 jaar, ...) zijn volgens de autonomie van de socialehuisvestingsmaatschappij. Echter dient iedere stijging van de basishuurprijzen met meer dan 10% te worden goedgekeurd voor de raad van bestuur van de VHM.

Aangezien dit jaar het eerste jaar is dat de gegevens over de huurprijzen geïnfomatiseerd aan de VHM worden bezorgd en er vertraging is opgetreden in het verstrekken van deze gegevens door de socialehuisvestingsmaatschappijen aan de VHM, zijn er daaromtrent geen cijfers beschikbaar. In de toekomst zal dit wel zo zijn.

5. Antwoord idem 4.
6. De socialehuisvestingsmaatschappijen beslissen autonoom over de te voeren politiek qua basishuurSCOëfficiënt. Anderzijds moet worden gesteld dat niet alleen de basishuurSCOëfficiënt bepalend is voor de financiële gezondheid van de socialehuisvestingsmaatschappijen maar ook - en misschien vooral - de inkomensvoorwaarde. Niet op basis van de basishuurprijzen kan de socialehuisvestingsmaatschappij een financiële politiek voeren maar vooral op basis van de inkomens van haar huurders en de daaraan gekoppelde inkomensSCOëfficiënt. Zo kan een stijging van basishuurSCOëfficiënt tenietgedaan worden door een afname in inkomensSCOëfficiënt.

Op basis van wat een socialehuisvestingsmaatschappij normaal zou moeten ontvangen, wordt enigszins achteruit gerekend wat de basishuurprijs zou moeten zijn om de socialehuisvestingsmaatschappij financieel in evenwicht te houden. Door de constante afname (cf. tabel 2) van de reële huurinkomsten zien de socialehuisvestingsmaatschappijen zich vaak genoodzaakt de basishuurprijzen aan te passen via een wijziging van de basishuurSCOëfficiënt.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

*datum van afsluiting : 4/6

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
B. SOMERS, minister-president van de Vlaamse regering				
39	19.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Overlegcomité 10 maart 2004 – Standpunt	2497
40	19.03.2004	J. Loones	Internationale Conferentie Federalisme 2005 – Cofinanciering	2542
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
58	19.03.2004	B. Grouwels	Opleidingen – Azertyklavier	2543
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
70	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	BIS On Line – Evaluatie	2544
77	12.03.2004	G. Vanleenhove	Technisch en beroepsonderwijs – Toepassing Welzijnswet 1996	2546
78	12.03.2004	M. Dillen	Protocol culturele competentie – Stand van zaken	2548
80	12.03.2004	F. Vermeiren	Secundair onderwijs – Wiskunde en Natuurkunde	2549
82	19.03.2004	B. Grouwels	Leerlingen-stagiairs – Gezondheidstoezicht	2497
83	19.03.2004	D. De Cock	"Kansen in onderwijs" – Verspreiding	2553
84	19.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	Centra voor volwassenenonderwijs – NT2-projectaanvragen	2498
85	19.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Gemeenschapsonderwijs – Verkiezingen en neutraliteit	2554
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie				
108	19.03.2004	E. Matthijs	Financiële situatie – Evolutie	2500
109	19.03.2004	A.-E. Bogaert	Startende technologiebedrijven – Steun.....	2503
110	19.03.2004	C. Decaluwe	Waterski – Ruimtelijke ordening	2505
111	19.03.2004	C. Decaluwe	Speelpleinen in woonzones – Ruimtelijke bestemming	2506
P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken				
189	04.07.2003	A. Moreau	Gehandicapten in overheidsdienst – Stand van zaken	2507
115	19.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	Cultuurparticipatie kansarmen – Evaluatie	2509
116	19.03.2004	B. Grouwels	Opleidingen – Azertyklavier	2510
117	19.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse Rand – Taalgebruik Belgacom	2510
118	19.03.2004	A. Denys	Woondervingstoelage – Fiscale behandeling	2511

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

279	19.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>N69 Tongeren – Heraanleg</i>	2512
280	19.03.2004	J. Sauwens	<i>De Lijn – Telling reizigers – Aantal abonnementen (3)</i>	2513
281	19.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brug oude saskom Wintam – Bouwvergunning</i>	2513
282	19.03.2004	J. Maes	<i>Zeewering – Rijshoutaanplantingen</i>	2514
283	26.03.2004	K. Van Overmeire	<i>Kruispunt N45 Iddergem – Verkeerslichten</i>	2515
284	26.03.2004	J. De Roo	<i>Werken wegverlichting en signalisatie – Gent-Eeklo</i>	2516
285	26.03.2004	J. De Roo	<i>Geplande werken – Gent-Eeklo</i>	2518
286	26.03.2004	B. Grouwels	<i>Brusselse Ring – Uitgaven 2003</i>	2519
287	26.03.2004	E. Matthijs	<i>Spoorwegviaduct De Muide Gent – Stand van zaken</i>	2520

A. BYTTEBIER, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

91	20.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Toegankelijkheid overheidscommunicatie – Initiatieven</i>	2555
98	05.03.2004	M. Dillen	<i>Toegankelijkheid openbare gebouwen – Initiatieven</i>	2556
99	05.03.2004	M. Dillen	<i>Toegankelijkheid schoolgebouwen – Initiatieven</i>	2558
110	19.03.2004	S. Becq	<i>Kinderopvang – Huurwoning</i>	2558
111	19.03.2004	A.-E. Bogaert	<i>Integrale jeugdzorg – Evaluatie</i>	2559
112	19.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Wereldvrouwenmars 2005 – Betrokkenheid</i>	2561
113	19.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Verloningen</i>	2562
114	19.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinder- en jongerenopvang – Middelenverdeling</i>	2563
115	19.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bijzondere jeugdzorg – Regio-omschrijving</i>	2564
116	19.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Zorgregio's – Welzijnsregio's Noord-Limburg en Kempen</i>	2565
117	26.03.2004	M. Dillen	<i>Resolutie intrafamiliaal geweld – Allochtone vrouwen</i>	2521
118	26.03.2004	M. Dillen	<i>Resolutie intrafamiliaal geweld – Ambulante begeleiding</i>	2522
119	26.03.2004	M. Dillen	<i>Resolutie intrafamiliaal geweld – Oorzakenonderzoek</i>	2566
120	26.03.2004	M. Dillen	<i>Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang – Steun IBO's</i>	2523
121	26.03.2004	M. Dillen	<i>Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang – Lokale beleidsplanning</i>	2524
122	26.03.2004	M. Dillen	<i>Beleidsplannen Kinderopvang – Lokaal Overleg</i>	2525
123	26.03.2004	J. De Roo	<i>Voorzieningen bijzondere jeugdbijstand – Oost-Vlaanderen</i>	2526

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government

61	24.02.2004	J. Sauwens	<i>Talentenbank – Activiteitsveld</i>	2567
70	19.03.2004	J. Loones	<i>Europese onderzoeksprogramma's – Informatie bedrijfswereld</i>	2530
71	19.03.2004	B. Grouwels	<i>Opleidingen – Azertyklavier</i>	2532
75	26.03.2004	L. Van den Brande	<i>Internationale communicatie – Adviesbureaus – Initiatieven</i>	2532
76	26.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VLAM – Keurmerk "Belplume"</i>	2533

M. KEULEN, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

97	19.03.2004	J. Penris	<i>Sociale woningen – Gedetineerden onder elektronisch toezicht</i>	2534
98	19.03.2004	J. Penris	<i>Sociale woningen – Huurprijsevolutie</i>	2569
100	26.03.2004	M. Dillen	<i>Resolutie intrafamiliaal geweld – Ondersteuningsfonds</i>	2534
102	26.03.2004	J. De Roo	<i>Heffing leegstand – Gent-Eeklo</i>	2535

J. TAVERNIER, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

127	19.03.2004	E. Matthijs	<i>Vlarebo – Schietstanden</i>	2536
128	19.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>OVAM-drankbekers – Gebruiksrisico's</i>	2538
△129	19.03.2004	J. Maes	<i>Zeewering – Rijshoutaanplantingen</i>	2539
130	19.03.2004	K. Van Overmeire	<i>Zuid-Afrika – Ontwikkelingssteun en lokaal beleid</i>	2539
131	19.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Demer Tongeren – Waterkwaliteit</i>	2540

